

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

13

משרד

זטיבה: משרד ראש הממשלה
זת הטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
זס תיק: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית

זימול מקורי: 2 תקופת החומר: 6/1991-5/1991
זזחה פיזי: א - 7 / 5025 21/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמועון פרס ויצחק

א - 7 / 5025

מזהה פיזי: 2171319 מס פריט: 43.4/13 - 811
מזהה לוגי: 21/11/2012 כתובת: 02-111-02-05-05

מחלקה

מס' תיק מקורי

אאא, חוזם: 6880
אל: רהמש/390
מ-: וושינגטון, נר: 86, תא: 060691, זח: 1653, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: סמנכ'ל כלכלה

דע: מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

G-7: חרם ערבי

● לדברי ברו (מנהל מח' ישראל) (6.6) מתכוון קימט להעלות נושא החרם
במפגש ההכנה שיערך בסוף השבוע בלונדון.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), כהן, כלכליחב',
כלכליחג', בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 6870

אל: רהמש/388

מ-: וושינגטון, נר: 80, תא: 060691, זח: 1536, דח: מ, סג: בל,

בכב

בלמ"ס / מידי

אל: מצפ"א

דע: קונכ"לים ניו יורק ופילדלפיה

מאת: ר' יחידת הקונגרס, וושינגטון

נקודות מפיו של הסנטור ג'ו ליברמן (דמוק' - קונטיקוט)

- נרתם לטיפול ביהדות ערב ומסכים כי המדובר בשעת כושר.
- הלחץ המופעל, ע"י הממשל, על ישראל איננו פרופורציונלי.
- הלחץ עומד ביחס הפוך לרמות הדמוקרטיה והאמינות של ישראל.
- ההתמקדות בנושא ההתנחלויות מנופחת באופן בוטה ע"י התקשורת.
- התקשורת אף מגזימה בהתייחסותה לביקורתו של בייקר כלפי ישראל.
- על הממשל להכיר במציאות הפוליטית במדינות ערב: היעדר דמוקרטיה ויציבות ואי הסכמה להצבה מראש של ציוד בטחוני המבטאת כפיות טובה.

ים אטינגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
רביב, מעת, הסברה, סולטן, מזתים

סססס

אאא, חוזם: 3904
אל: רהמש/229
מ-: וושינגטון, נר: 38, תא: 040691, זח: 1842, דח: מ, סג: בל,
בכב
בלמ"ס/מידי

תאריך: 4 יוני 1991

שעת חיבור: 17.00

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הודון: דברי בוש בטכס לכבוד הפלשים מאתיופיה

REMARKS BY PRESIDENT BUSH AT A CEREMONY IN RECOGNITION OF THE FALASHAS' DEPARTURE FROM ETHIOPIA AND RETURN TO ISRAEL THE ROSE GARDEN TUESDAY, JUNE 4, 1991

PRESIDENT BUSH: (APPLAUSE.) THANK YOU ALL. WELL, THANK YOU ALL VERY MUCH, AND PLEASE BE SEATED.

AND I'M JUST DELIGHTED TO SEE ALL OF YOU HERE IN THE ROSE GARDEN TO CELEBRATE A WONDERFUL THING AND TO HONOR FOUR PEOPLE OF THE MANY WHO PARTICIPATED IN PERMITTING PEOPLE TO GO HOME. AND I HAVE HAD A CHANCE TO EXPRESS MY PERSONAL APPRECIATION TO SENATOR BOSCHWITZ AND THIS TEAM OF ABLE AMERICAN DIPLOMATS WHO MADE POSSIBLE A HUMANITARIAN RESCUE MISSION OF HEROIC PROPORTIONS. THEIR EFFORTS SET A STAGE FOR AN AIRLIFT OVER THE WEEKEND OF MAY 24TH WHICH BROUGHT FREEDOM FOR ONE OF HISTORY'S MOST REMARKABLE PEOPLE, THE ETHIOPIAN JEWS.

AND AS CIVIL WAR ESCALATED IN THAT COUNTRY, WE WORRIED. THIS YEAR, IT GREW STRONGER, AND PROSPECTS FOR THE FALASHAS' DEPARTURE TO ISRAEL WERE JEOPARDIZED AND THEIR FUTURE SECURITY LOOKED INCREASINGLY IN QUESTION. AND I KNOW EVERYBODY OUT HERE THAT'S TALKED TO ME ABOUT THIS AND CHECKED IN WITH FRIENDS IN THE ADMINISTRATION FELT VERY STRONGLY ABOUT THAT.

IN APRIL, AS INSURGENT FORCES CLOSED IN ON THE CAPITAL, I CALLED RUDY BOSCHWITZ. I ASKED HIM -- SENATOR BOSCHWITZ -- TO GO TO ADDIS ABABA URGENTLY AS A PERSONAL EMISSARY OF THE PRESIDENT TO SEEK TO ARRANGE THE EXPEDITED DEPARTURE OF THE ETHIOPIAN JEWS.

EVENTS SINCE SENATOR BOSCHWITZ AND HIS TEAM TOOK THEIR TRIP

HAVE UNFOLDED WITH DAZZLING SPEED. AND THANKS TO HIM, AND ESPECIALLY TO HIS COLLEAGUES HERE AND OTHERS WHO AREN'T WITH US TODAY, ARRANGEMENTS WERE PUT IN PLACE BETWEEN ISRAEL AND ETHIOPIA FOR ONE OF THE MOST BOLD HUMANITARIAN AIRLIFTS IN HISTORY. IT SUCCEEDED, IN LESS THAN 24 HOURS, IN CARRYING MORE THAN 14,000 ETHIOPIAN JEWS TO NEW LIVES IN ISRAEL.

THE LONDON ROUNDTABLE, CHAIRED BY THE UNITED STATES, RESULTED IN A JOINT DECLARATION BY THE ETHIOPIAN COMBATANTS, WHO HAVE AGREED TO ORGANIZE AN ALL-PARTIES CONFERENCE TO SELECT A TRANSITIONAL GOVERNMENT THERE. WE VIEW THAT DECISION AS A COMMITMENT TO THE DEMOCRATIC PROCESS, AND HOPE THAT ALL ETHIOPIAN POLITICAL PARTIES AND GROUPS IN ETHIOPIA WILL TAKE ADVANTAGE OF THIS OPPORTUNITY TO HELP BUILD A PLURALISTIC FUTURE FOR THEIR COUNTRY. AS I SAY FOR ALL OF US HERE TODAY, AND I THINK FOR ALL THE JEWS AROUND THE WORLD, THIS IS AN EMOTIONAL -- THIS WAS AN EVENT OF EMOTIONAL PROPORTIONS. AND I -- I JUST WANT YOU TO KNOW THAT I SHARE IN THAT EMOTIONAL FEELING THAT SOMETHING WONDERFUL HAS HAPPENED.

SO IN RECOGNITION OF HIS EXTRAORDINARY EFFORTS TO ARRANGE FOR THE EVACUATION OF THE FALASHAS AT THIS CRUCIAL MOMENT DURING THIS PERIOD OF DRAMATIC POLITICAL CHANGE IN ETHIOPIA I AM TODAY AWARDING SENATOR BOSCHWITZ THE PRESIDENTIAL CITIZENS MEDAL, AND AT THE SAME TIME I AM PRESENTING SPECIAL AWARDS FOR EXCEPTIONAL SERVICE TO THE THREE INDIVIDUALS WHO MADE UP THIS -- THE SENATOR'S COURAGEOUS DIPLOMATIC TEAM, AND RUDY SING THEIR PRAISES TO HIGH HEAVENS FOR THE WORK THEY DID: IRVIN HICKS, A DEPUTY ASSISTANT SECRETARY OF STATE FOR AFRICAN AFFAIRS; ROBERT FRAZIER, THE DIRECTOR OF THE AFRICAN AFFAIRS HERE IN THE WHITE HOUSE AT THE NATIONAL SECURITY COUNCIL; AND THEN ONE WHO IS NOT WITH US TODAY BUT WHO IS ABLY REPRESENTED, ROBERT HOUDEK, OUR CHARGE D'AFFAIRS OF OUR EMBASSY IN ADDIS, OPERATING UNDER FIRE, UNDER GREAT PRESSURE, PERFORMING ADMIRABLY. MRS. MARY HOUDEK IS ACCEPTING THE AWARD ON BEHALF OF HER HUSBAND, WHO IS STILL IN ETHIOPIA.

AND IN PRESENTING THESE AWARDS, I ALSO WANT TO MAKE SPECIAL MENTION OF SOMEONE ELSE, AND I'M TALKING ABOUT ASSISTANT SECRETARY HANK COHEN AND HIS ROLE IN THIS REMARKABLE ODYSSEY. OPERATION SOLOMON REPRESENTS A CULMINATION FOR FOR HIS LEADERSHIP OVER THE YEARS ON THIS QUESTION OF ETHIOPIAN JEWS. AND ALL OF THIS OCCURRED AT THE SAME TIME WHEN THE ANGOLA ACCORDS WERE SIGNED, A NEGOTIATION IN WHICH, AS WE ALL KNOW, HANK COHEN PLAYED AN EXTRAORDINARILY IMPORTANT ROLE.

I SALUTE THE CONTRIBUTION WHICH ALL OF THEM HAVE MADE TO THIS TREMENDOUS EXCESS IN REMOVING THE ETHIOPIAN JEWS FROM HARM'S WAY AND REUNITING THEM WITH THEIR LOVES ONES IN ISRAEL. AND I ALSO SALUTE YOUR EFFORTS TO BRING PEACE AND DEMOCRACY TO THAT COUNTRY, TO ETHIOPIA, A TROUBLED COUNTRY WITH WHICH WE FEEL A SPECIAL KINSHIP IN SPITE OF THE YEARS OF -- BAD RELATIONS UNDER THE PREVIOUS REGIME. BUT I THINK I SPEAK FOR EVERYBODY IN THE AUDIENCE WHEN I SAY WE DO THIS WITH GREATFUL HEARTS.

END

עד כאן
עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, הסברה, יגר, מאפ1, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 3910

אל: רהמש/234

מ-: ווש, נר: 2011, תא: 040691, זח: 1820, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי / מידי

אל: מצפ'א, מאפ' 1

מאת: ק. לקונגרס

הנדון: אתיופיה - פגישה עם הקונגרסמן אקרמן

א. אקרמן הזמינני למשרדו (היום 4/6) כדי לדווח על ביקורו בארץ. לדבריו, חזר עם 3 נושאים לטיפול:

1. הענקת מקלט לקסה: מנסה לפעול למען הענקת מקלט בארהב'. שוחח כבר עם הרמן כהן אשר אמר לו שאינם מעוניינים כ'כ. אקרמן ימשיך לטפל בנושא.

2. עלות המבצע האוירי וקליטת יהודי אתיופיה בישראל. יבדוק כיצד ניתן יהיה להניע SUPPLEMENTAL חירום מיוחד מחוץ לתקציב כך שניתן יהיה 'למכור' זאת לעמיתיו. איננו מעוניין לפגוע בשום חוק קיים או בתהליך חקיקה הכולל סיוע לישראל (עדכנתיו לגבי מצב החקיקה והערבויות בספטמבר). ביקש מעוזרתו לבדוק אפשרויות כנ'ל כדי לספוג לפחות חלק מההוצאות (של 150 מ' דולר).

3. הקוקוס השחור
התקשר לקונגרסמן אד טאונס, יור' הקוקוס השחור, וביקש לאפשר לו להופיע בפני חברי הקוקוס. (יתכן שיעשה זאת כבר מחר יום ד' 5/6 או ביום ד' בשבוע הבא, מועד הפגישה הבאה של הקוקוס). בכוונתו לתאר את המבצע ואת ביקורו בישראל (ישקול, לבקשתי, הקרנת סרט וידאו קצר) ולהזמין הקוקוס לביקור בישראל.

לדבריו, עדיף היה, אם ניתן, לכרוך הביקור סביב הנצחת מיקי לילנד. ארוע, טקס, או מקום שיהיו קשורים בחינוך, ילדים, מרכז תרבות אפריקני חדר במוזיאון.

בנושא התקציבי של מימון ביקור אפשרי, פונה למייקל מילר מ- JCRC ניו-יורק ולמלקולם הונליין. הפניתי את אנשי ה- ADL המעוניינים באירגון שתי משלחות, לאקרמן והצעתי שבמשלחת השנייה תהיה הזמנה לחברי הקוקוס.

ב. בשולי הפגישה -

לאקרמן מרירות מסויימת לגבי העובדה שעצם נוכחותו וביקורו בארץ לא הוזכרו כלל באמצעי התקשורת הישראלים. שיבח מאד חוזרת מאד הטיפול המהיר והיעיל בביקורו ובפגישותיו והסביר כי אין לו כל טענות שלא טיפלו בבקשותיו. כ'כ מבין כאשר יש צורך בדיסקרטיות ולכן לא עשה דבר כדי לצאת פומבי בנושא, עד כדי כך שרוב ציבור בוחריו כלל אינו יודע על קירבתו לנושא במשך שנים. הדגיש שעל כך איננו מצר, הוסיף שבכל פגישותיו טרחו להודות לו, אולם כפי שיש בארץ פוליטיקאים גם הוא פוליטיקאי ואולי היה מקום להודיע על ביקורו בארץ ואולי לקבל מידה מסויימת של הכרה פומבית למעורבותו. למרות דבריו אלה, שהיו יותר בבחינת הוצאת קיטור, ימשיך אקרמן לסייע לנו

ככל שנבקשו ובמיוחד בנושא זה הקרוב לליבו.
יהודית ורנאי-דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), כנצור, מצפא,
יגר, מאפ1, @ (רם)

סססס

1080 - ^ללש' ^ממח' ^וו
4 - ^ננ

$\frac{1}{6}$

שמור
מייד

אל: מצפ"א
דע: תכופות, לש' רוה"מ, קונכ"ל ניו-יורק
מאת: לש' שגריר, וושינגטון

איגוד וקחילות האורתודוכסיות

ראו נא דיווח השיחה שקיימה משלחת הארגון עם הנשיא בוש ב 4.6.

1444

לש' שגריר

- 11

ל²המ' / ל¹ש'ה' רח"מ א¹נ"ס א¹מ"ס

א¹נ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס
א¹מ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס א¹מ"ס

Union of Orthodox Jewish Congregations of America

45 WEST 38TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10018 (212) 563-4000
FAX: 212-564-8058

Nº 2/6

1080
4

June 7, 1991

Dear Board Member:

For the second time in eight months, and in conjunction with our mission to Washington on June 4th and 5th, a delegation from the Orthodox Union was privileged to meet with President Bush at the White House. This time, the meeting was a conference in the Roosevelt Room with the President, Governor Sununu, White House Counsel C. Boyden Gray and Presidential Advisor, Dr. Richard Haas. The hour-long meeting included a 35 minute segment with the President during which we exchanged views on the Middle East.

The invitation to meet with the President was the result of the Orthodox Union's position with respect to the Civil Rights Bill and particularly its opposition to HR-1 on the grounds that it would lead to quotas, which has been the subject of my previous correspondence to you. The President said as much when he opened his remarks with an expression of gratitude for our support of the Administration's stance on the Civil Rights Bill. He understood how difficult it was for us to take this position within the context of the Jewish Community at large. The President attacked the ugliness of those who questioned his motives and those of the Orthodox Union in opposing HR-1. He stated however, that it was harder to question the President's motives because of the OU's opposition to the Bill which added moral strength to the President's position.

Prior to meeting the President, Governor Sununu and Counselor Gray discussed with us and thanked us for our help with the Civil Rights Bill. The Governor thought that the problem is that people fail to "look below a title of a piece of legislation" and that emotionalism had taken over substantive consideration of the bill. He was pleased, and reported to the President on his arrival, that the House vote in opposition to the Bill prevented the overturn of a veto, if that was necessary. He solicited our continued support in the Senate vote and suggested that Senators Rudman of New Hampshire, Danforth of Missouri, Spector of Pennsylvania and Jeffords of Vermont were key votes to whom we should direct our energies.

- LOOM
- Board of Directors
- ESTEL
- Board of Governors
- ATZ
- Board
- MAN
- JACOB
- BRASCA
- EURETAN
- Members of the Board
- BRONKGLASS
- STONE
- President
- ARD LANTER
- ROSENBERG
- BUTLER
- AGEL
- W. LEVMORE
- PERKOWITZ
- B. FALK
- ANIEL T. TERP
- STAVSKY
- President
- MAZ
- NO
- WEBER
- D. DEUTSCH
- ROSENBERG
- LI. GARDINER, N.D.
- Board
- C. W. WINTER-SEVER
- WOLUCH
- BROWN
- D. E. FELD-AMER
- NACHMSON
- KLIN
- ROD. RWNE
- WESS
- UMENFEL
- SCHWARTZ
- BY
- BYLITZ
- BY SPITZ
- BY NEUMARK
- BY
- BY SANE
- BY ASSISTANT FOR PRESIDENT
- BY FUCHS
- BY GONTOVAK
- BY JARUSL
- BY TON LANGOWME
- BY MD PRESS
- BY ROTHMAN
- President for Region
- ARD TZVI FRIEDMAN
- BY SPITZ
- BY RENCE D-BERNIAK
- BY
- BY YORCOW
- BY 'M. EAST
- BY ALD. F. S. WAX
- BY
- BY S PEPPER
- BY
- BY EN FACH
- BY DOV ZEPFRA
- BY
- BY BAH MACY
- BY
- BY "IN KNECH"
- BY
- BY RY RUBBAK
- BY
- BY STANLEY PRO-NGER
- BY
- BY VEN ROSENBERG
- BY
- BY RONALD BERGER
- BY New York
- BY TANNENBAUM
- BY
- BY PAC-AE STOLPER
- BY Vice President

In my opening remarks to the President, I brought to his attention other areas in which the Orthodox Union had acted in concert with the Administration both in the international and domestic arena, and particularly that we were the first national religious organization to support the President's policies in the Gulf in testimony before the Senate Foreign Relations Committee. It was a fact of which he was unaware and it obviously pleased him greatly.

3
6

I further stated that:

1080
4

"As Americans, we believe, as you yourself has stated many times, that a secure, vital, democratic Israel is the best guarantor of American interests in the Middle East. Thus, we are concerned that our government's Middle East policy will reflect that belief; that it will take into account Israel's post-Gulf War crushing economic burdens, increased by the absorbing of Soviet and Ethiopian immigration. We trust that you will once again demonstrate your leadership in areas of humanitarian needs and support the loan guarantees to Israel that are soon to be before Congress".

I expressed our particular gratitude for the President's personal intervention in the dramatic rescue of almost 15,000 Ethiopian Jews. In appreciation of that act, I presented the President with a shofar which from biblical times has served as a clarion call to freedom. The President graciously accepted the gift and consented to entertain questions from those present.

Jerry Gontownik asked the President whether he would personally support the Absorption Loan Guarantee Program soon to be before Congress. In his response, the President candidly admitted that the issues raised with respect to the settlements must be resolved before he would make any commitment. He categorically stated that the settlements are not constructive "to what we are trying to do", i.e., to serve as a "catalyst for peace" between Israel and the Arab nations. The President was looking to Israel to live up to their prior agreement to be totally cooperative in not settling immigrants beyond the green line and in not permitting the construction of any new settlements in that area. He made specific reference to the differences between the United States and Housing Minister Sharon.

Dr. Mandy Ganchrow, Chairman of the IPA, expressed

our disappointment with several United States' positions in the Mid-East commencing with the vote at the United Nations on the Temple Mount incident and including references to Jerusalem as occupied territory. He stated that the Zionism/Racism Resolution, the continued Arab boycott, and Arab fratricide were greater obstacles to peace than a few fabricated houses in the West Bank. The President replied by stating that a tremendous opportunity now existed to eliminate these "agregious sins against Israel". Steps towards repeal of the Zionism/Racism Resolution have already been taken and he saw a "lightening up" of the Arab boycott. He recognized that all of the issues raised by Dr. Ganchrow were enormous stumbling blocks to peace but viewed the entire question was a matter of semantics. "We have a chance to be a catalyst to change these things. The real question is how do we get these people to the table", he said.

4
6

1080
4

Julius Berman recalled that nine years ago he sat across this same table with another president and heard the same argument with respect to the settlements but that nothing has changed and no Arab nation has accepted the challenge of stating that they would come to the table if the settlements were stopped.

The President felt that the current situation was different because of the Gulf War and the new credibility that America has secured. It was most important, he said, to get the parties to talk and he believes that the Arab States will come to the negotiating table. He noted that the view in the Arab world is that the United States does whatever Israel wants. The fact is that the United States has always been a supporter of Israel and will continue to be so, notwithstanding the big differences between the United States and the Shamir government. "Shamir has been good to work with both during and after the war", said the President. He was particularly appreciative of the generous comments Mr. Shamir made to him for his efforts in the rescue of the Ethiopians. We have "no personal hangups", he said and the United States will work with the Israeli government, no matter which party is in control.

Rhoda Miller questioned the President about our government's relationship with Syria and particularly with respect to Syria's harboring of Jibril and other acknowledged terrorists who brought down Pan Am 103. She made an emotional plea to bring Syria to account and the fugitives to justice. The President was genuinely moved and stated that he understood her agony and that it sensitized him to the depths of emotion on this question. He promised an answer soon on Syria and Jibril and his cohorts. He stated that the coalition in the Gulf was a

group of disparate nations working for a common cause. Despite the coalition, Syria is still on the United States' terrorist watch list and is still considered a radical Arab nation. He stated several times that America's current relations with Syria are not a condonation of the Syrian government. Finally, he said, "We won't walk away from the Mid-East. We will persist until we find a solution".

5/6

1080
4

Subsequent to our meeting with the President, Dr. Richard Haas answered several more pointed questions on the Mid-East. In answer to Shimon Kwestel's question about future arms sales to the Saudis and particularly, the second phase of proposed Saudi aid, Dr. Haas stated that no decision had yet been made with respect to the second phase. He indicated that the U.S. would continue to sell arms both to Israel and the Arab nations but that they were acutely aware of the proliferation problem and that sales would not be indiscriminate. He was concerned that a pattern of competitive build-up would lead to a pre-emptive strike which could result in another far more destructive war. He believes that Syria's primacy in the region is not in anyone's interest and that sanctions against Iraq would not be lifted (except for humanitarian needs) until there was concrete evidence that they had destroyed their chemical and nuclear capabilities. When I asked whether America would take its Middle East diplomacy "public", he indicated that the Administration was considering revealing the context of the current face-to-face negotiations and that he was completely comfortable with that posture since the U.S.'s position would bear up to public scrutiny. He was hopeful that the most recent letters from the State Department to the parties will convince them to take the risk of face-to-face negotiations. "If the politics of persuasion will not work, we will not walk away", he said. He indicated that in that event, the United States may be driven to other options, which could include a more public diplomacy.

His response to a question from Saul Kamelhar concerning the Mid-East disarmament proposal was that Israel is not being asked to take on responsibilities that are not reciprocal and worldwide. In his view Israel would be better off if everyone in the Mid-East "built down" their armaments.

He concluded, "We finally have a chance for negotiations with the Arab States and the Palestinians from the territories. This is an enormous opportunity which should be grasped - we are on the verge of negotiations."

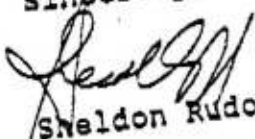
6/11/91 14:17 FAX 212 714 8231

The policies stated by the President and Dr. Haas were prasaged during a one-hour long meeting with Undersecretary of State Dan Kurtzer. Dr. Kurtzer stated that the Mid-East negotiations have come a long way. All the parties, including Israel, have reiterated their acceptance of U.N. Resolution 242. The discussions are really the implementation of the Camp David Accords. The only two obstacles to the commencement of peace talks are the questions of (1) participation of the U.N. and (2) reconvening of the conference by the parties. With respect to U.N. participation, it was the United States' position that the U.N. should participate as an observer and that this was appropriate since U.N. Resolution 242 was a key issue for discussion. With respect to reconvening a peace conference after commencement of direct talks, the United States proposed that any party to direct talks could veto the convening of the conference. However, both of these positions were unacceptable to Israel. Dr. Kurtzer emphasized that we must focus on the big picture and the overall policy of the United States, which was to bring about direct talks between the parties. This is what Israel has wanted for over 40 years. He reiterated both the historical and current support of the United States for Israel, which he stated was unremitting.

6
6
1080
4

This meeting with the White House was valuable not only for the remarks by the President and his staff but also for the effective manner in which we were able to express our views of the government's policies in the Mid-East. The President's heard these views from friends to whom he previously expressed his gratitude.

The meeting was another link in the chain that binds the Orthodox Union to this Administration and is a reflection of the great strides made by our Institute of Public Affairs during the last two years. The combination of outstanding lay leadership, (and in the case of the Civil Rights Bill, that of Dr. Richard Stone, Marvin Jacobs, Alan Fagin and David Luchins) with our one-man professional staff, William Rappfogel, have made all of this possible. Under the vigorous leadership of Dr. Mend Ganchrow, we have every reason to expect the continued growth and success of the IPA.

Sincerely,

 Sheldon Rudoff

14

1/6

1080 - אלהי ✓
4 - נ' ✓

שמור
מידי

אל: מצפ"א
דע: תפוצות, לש' רוה"מ, קונכ"ל ניו-יורק
מאת: לש' שגריר, וושינגטון

איגוד וקחילות האורתודוכסיות

ראו נא דיווח השיחה שקיימח משלחת הארגון עם הנשיא בוש ב 4.6.

1444 ג.

לש' שגריר

11-

2
להח' ס/שנה רחמ' אנס אמנס

1
אויניו אצ"ח
2
ב/א/ב, תפוצות - רביה הסברה
2

Union of Orthodox Jewish Congregations of America

45 WEST 38TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10018 (212) 563-4000
FAX: 212-564-6058

N3

2
6

1080
4

June 7, 1991

Dear Board Member:

For the second time in eight months, and in conjunction with our mission to Washington on June 4th and 5th, a delegation from the Orthodox Union was privileged to meet with President Bush at the White House. This time, the meeting was a conference in the Roosevelt Room with the President, Governor Sununu, White House Counsel C. Boyden Gray and Presidential Advisor, Dr. Richard Haas. The hour-long meeting included a 35 minute segment with the President during which we exchanged views on the Middle East.

The invitation to meet with the President was the result of the Orthodox Union's position with respect to the Civil Rights Bill and particularly its opposition to HR-1 on the grounds that it would lead to quotas, which has been the subject of my previous correspondence to you. The President said as much when he opened his remarks with an expression of gratitude for our support of this Administration's stance on the Civil Rights Bill. He understood how difficult it was for us to take this position within the context of the Jewish Community at large. The President attacked the ugliness of those who questioned his motives and those of the Orthodox Union in opposing HR-1. He stated however, that it was harder to question the President's motives because of the OU's opposition to the Bill which added moral strength to the President's position.

Prior to meeting the President, Governor Sununu and Counselor Gray discussed with us and thanked us for our help with the Civil Rights Bill. The Governor thought that the problem is that people fail to "look below a title of a piece of legislation" and that emotionalism had taken over substantive consideration of the bill. He was pleased, and reported to the President on his arrival, that the House vote in opposition to the Bill prevented the overturn of a veto, if that was necessary. He solicited our continued support in the Senate vote and suggested that Senators Rudman of New Hampshire, Danforth of Missouri, Spector of Pennsylvania and Jeffords of Vermont were key votes to whom we should direct our energies.

UOOF
Board of Directors
ESTEL
Board of Governors
ATZ
Board Members
IMAN
JACOB
IRASQA
EURETAN
Members of the Board
BRANGLASS
STONE
President
ARD LANGER
ROSENBERG
BUTLER
AGEL
W. LEVMOSE
BERKOWITZ
R. FALK
JANET F. TERPIL
STAVSKY
President
RMAN
AND
WEBER
D. DEUTSCH
SCHEIDT
LI. SANDROW, M.D.
Board
L.C. WENNER-BEVER
D. LUCY-AG
BRODY
D.E. FELD-ALMER
Y. NACH VSON
LUNN
R.D. RINE
Y. WESS
J. WENFEL
SCHWARZ
NY
Y. BUTZ
M. GIZEN
V.E. NEUMARK
NY
L. SANE
Assoc. / President
R. FUCHS
Y. GOOTDANK
JANUEL
TON LANDOWNE
L.D. PRESS
Y. ROTHMAN
President for Europe
ARD TM. FRIEDMAN
De. Secretary
RENCE GHERNIK
NY
Y. TOROGOW
"M. EST"
ALDI FISHMAN
NY
S. PEPPER
England
IN PUGH
DOV ZEFFER
MAY
BOM MADDY
England
"IN KNECH"
"Y. DAY"
BY RUBBAAK
"WEST"
STANLEY ERC-L. NGER
VEN ROSENBERG
"WEST"
RONALD BERGER
"New York"
BY TANNENBAUM
"DOAM"
"PACAS STO. PER"
"1st Vice President"

In my opening remarks to the President, I brought to his attention other areas in which the Orthodox Union had acted in concert with the Administration both in the international and domestic arena, and particularly that we were the first national religious organization to support the President's policies in the Gulf in testimony before the Senate Foreign Relations Committee. It was a fact of which he was unaware and it obviously pleased him greatly.

3/6

I further stated that:

1080
4

"As Americans, we believe, as you yourself has stated many times, that a secure, vital, democratic Israel is the best guarantor of American interests in the Middle East. Thus, we are concerned that our government's Middle East policy will reflect that belief; that it will take into account Israel's post-Gulf War crushing economic burdens, increased by the absorbing of Soviet and Ethiopian immigration. We trust that you will once again demonstrate your leadership in areas of humanitarian needs and support the loan guarantees to Israel that are soon to be before Congress".

I expressed our particular gratitude for the President's personal intervention in the dramatic rescue of almost 15,000 Ethiopian Jews. In appreciation of that act, I presented the President with a shofar which from biblical times has served as a clarion call to freedom. The President graciously accepted the gift and consented to entertain questions from those present.

Jerry Gontownik asked the President whether he would personally support the Absorption Loan Guarantee Program soon to be before Congress. In his response, the President candidly admitted that the issues raised with respect to the settlements must be resolved before he would make any commitment. He categorically stated that the settlements are not constructive "to what we are trying to do", i.e., to serve as a "catalyst for peace" between Israel and the Arab nations. The President was looking to Israel to live up to their prior agreement to be totally cooperative in not settling immigrants beyond the green line and in not permitting the construction of any new settlements in that area. He made specific reference to the differences between the United States and Housing Minister Sharon.

Dr. Mandy Ganchrow, Chairman of the IPA, expressed

our disappointment with several United States' positions in the Mid-East commencing with the vote at the United Nations on the Temple Mount incident and including references to Jerusalem as occupied territory. He stated that the Zionism/Racism Resolution, the continued Arab boycott, and Arab fratricide were greater obstacles to peace than a few fabricated houses in the West Bank. The President replied by stating that a tremendous opportunity now existed to eliminate these "agregious sins against Israel". Steps towards repeal of the Zionism/Racism Resolution have already been taken and he saw a "lightening up" of the Arab boycott. He recognized that all of the issues raised by Dr. Ganchrow were enormous stumbling blocks to peace but viewed the entire question was a matter of semantics. "We have a chance to be a catalyst to change these things. The real question is how do we get these people to the table", he said.

4
6

1080
4

Julius Berman recalled that nine years ago he sat across this same table with another president and heard the same argument with respect to the settlements but that nothing has changed and no Arab nation has accepted the challenge of stating that they would come to the table if the settlements were stopped.

The President felt that the current situation was different because of the Gulf War and the new credibility that America has secured. It was most important, he said, to get the parties to talk and he believes that the Arab States will come to the negotiating table. He noted that the view in the Arab world is that the United States does whatever Israel wants. The fact is that the United States has always been a supporter of Israel and will continue to be so, notwithstanding the big differences between the United States and the Shamir government. "Shamir has been good to work with both during and after the war", said the President. He was particularly appreciative of the generous comments Mr. Shamir made to him for his efforts in the rescue of the Ethiopians. We have "no personal hangups", he said and the United States will work with the Israeli government, no matter which party is in control.

Rhoda Miller questioned the President about our government's relationship with Syria and particularly with respect to Syria's harboring of Jibril and other acknowledged terrorists who brought down Pan Am 103. She made an emotional plea to bring Syria to account and the fugitives to justice. The President was genuinely moved and stated that he understood her agony and that it sensitized him to the depths of emotion on this question. He promised an answer soon on Syria and Jibril and his cohorts. He stated that the coalition in the Gulf was a

group of disparate nations working for a common cause. Despite the coalition, Syria is still on the United States' terrorist watch list and is still considered a radical Arab nation. He stated several times that America's current relations with Syria are not a condonation of the Syrian government. Finally, he said, "We won't walk away from the Mid-East. We will persist until we find a solution".

5/6

Subsequent to our meeting with the President, Dr. Richard Haas answered several more pointed questions on the Mid-East. In answer to Shimon Kwestel's question about future arms sales to the Saudis and particularly, the second phase of proposed Saudi aid, Dr. Haas stated that no decision had yet been made with respect to the second phase. He indicated that the U.S. would continue to sell arms both to Israel and the Arab nations but that they were acutely aware of the proliferation problem and that sales would not be indiscriminate. He was concerned that a pattern of competitive build-up would lead to a pre-emptive strike which could result in another far more destructive war. He believes that Syria's primacy in the region is not in anyone's interest and that sanctions against Iraq would not be lifted (except for humanitarian needs) until there was concrete evidence that they had destroyed their chemical and nuclear capabilities. When I asked whether America would take its Middle East diplomacy "public", he indicated that the Administration was considering revealing the context of the current face-to-face negotiations and that he was completely comfortable with that posture since the U.S.'s position would bear up to public scrutiny. He was hopeful that the most recent letters from the State Department to the parties will convince them to take the risk of face-to-face negotiations. "If the politics of persuasion will not work, we will not walk away", he said. He indicated that in that event, the United States may be driven to other options, which could include a more public diplomacy.

1080
4

His response to a question from Saul Kamelhar concerning the Mid-East disarmament proposal was that Israel is not being asked to take on responsibilities that are not reciprocal and worldwide. In his view Israel would be better off if everyone in the Mid-East: "built down" their armaments.

He concluded, "We finally have a chance for negotiations with the Arab States and the Palestinians from the territories. This is an enormous opportunity which should be grasped - we are on the verge of negotiations."

6/11/91 14:17 FAX 212 714 8231

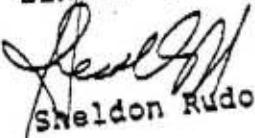
008/000

The policies stated by the President and Dr. Haas were presaged during a one-hour long meeting with Undersecretary of State Dan Kurtzer. Dr. Kurtzer stated that the Mid-East negotiations have come a long way. All the parties, including Israel, have reiterated their acceptance of U.N. Resolution 242. The discussions are really the implementation of the Camp David Accords. The only two obstacles to the commencement of peace talks are the questions of (1) participation of the U.N. and (2) reconvening of the conference by the parties. With respect to U.N. participation, it was the United States' position that the U.N. should participate as an observer and that this was appropriate since U.N. Resolution 242 was a key issue for discussion. With respect to reconvening a peace conference after commencement of direct talks, the United States proposed that any party to direct talks could veto the convening of the conference. However, both of these positions were unacceptable to Israel. Dr. Kurtzer emphasized that we must focus on the big picture and the overall policy of the United States, which was to bring about direct talks between the parties. This is what Israel has wanted for over 40 years. He reiterated both the historical and current support of the United States for Israel, which he stated was unremitting.

6
6
1080
4

This meeting with the White House was valuable not only for the remarks by the President and his staff but also for the effective manner in which we were able to express our views of the government's policies in the Mid-East. The President's heard these views from friends to whom he previously expressed his gratitude.

The meeting was another link in the chain that binds the Orthodox Union to this Administration and is a reflection of the great strides made by our Institute of Public Affairs during the last two years. The combination of outstanding lay leadership, (and in the case of the Civil Rights Bill, that of Dr. Richard Stone, Marvin Jacobs, Alan Fagin and David Luchins) with our one-man professional staff, William Rapfogel, have made all of this possible. Under the vigorous leadership of Dr. Mendy Ganchrow, we have every reason to expect the continued growth and success of the IPA.

Sincerely,

Sheldon Rudoff

אאא, חוזם: 6632
אל: רהמש/360
מ-: ווש, נר: 2018, תא: 060691, זח: 1200, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי/מידי

אל: מצפ'א
מאת: הציר, וושינגטון

הנשיא בוש הזמין אליו שמונה-עשר יהודים מן ה- ORTHODOX UNION כאות הערכה על תמיכתו של הארגון הזה בעמדותיו בנושא החקיקה של זכויות האזרח. השתתפו גם סונונו וריצ'רד האס. האורחים העלו את הצורך במתן ערבויות קליטה לישראל. הנשיא השיב שהוא מודע לצרכים ורוצה לסייע לישראלים, אבל, 'הישראלים מצידם צריכים לעשות כמה דברים והם יודעים היטב מה הם הדברים' הם לעשות'. הנשיא היה איתם כעשרים דקות ואח'כ נשאר עם ריצ'רד האס שנתן להם הרצאה קצרה בגנות ההתנחלויות.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא

סססס

10.6.91

בוש: "ישראל יודעת מה לעשות כדי לקבל הלוואות"

שיחתם של חברי המשלחת עם הנשיא עסקה בעיקר בעניני קליטת העלייה מכרית-המועצות ומאתיופיה. דבריו של הנשיא נאמרו בסופה של הפגישה, מבלי שניתנו להם הסברים נוספים. לאחר הפגישה עם הנשיא המשיכו המנהיגים את הישיבה עם ריצ'ארד האס, יועץ הבית-הלבן לעניני המזרח-התיכון. האס נתן לחברי המשלחת היהודית הרצאה ארוכה נגד ההתנחלויות בשטחים.

מאת רדני שקד, כתב "דיעות אחרונות" -
"אני מאוד רוצה לעזור לישראל בכל הקשור לקבי-
לת הלוואות וערבויות כספיות, הקשורות בקליטת
העלייה, אבל הישראלים יודעים מה עליהם לעשות
כדי לקבל מאיתנו את הערבויות האלה, כך אמר
נשיא ארצות-הברית בפגישה עם קבוצה של 18 מני-
היגים, חברי האיגוד האורתודוכסי של יהדות אר-
צות-הברית.

רקדנית שהתנגדה לשודד נרצחה באכזריות וארה"ב נסערת

כל פשעה של אלכסיס פיש (30), שסירבה למסור את כספה לצעיר שהפתיע אותה בעת טיול בוקר שיגרת, שערכה עם כלביה, ליד הסנטראל פארק בניו-יורק

אבל כטוח כאן הוא מונח יחסי. כוודאי לא כאשר כרוחב משוטטים טיפוסים מסוגו של קווין מקיבר (34) - עבריינית חסריכות עם עבר של פריצות ותקיפות, שב-היעדר תקציבים לבתי סוהר במדינת ניו-יורק לא טרח אף שופט לנעול אותו מאחורי סורג ובריה לזמן ארוך.

שוד שני בשנתיים

כאשר מקיבר נתקל ברקדנית, המטיילת בנחת עם כלביה, הוא דרש את כספה. היא סירבה. כעלה סיפר, כי לפני שנתיים הניסה שודד אחר. טעות. זו תמיד טעות בעיר הזו. היא סירבה פעם נוספת. הפעם התגובה היתה פגיון ארוך, שננעץ בכל חלקי גופה. היא צרחה בהיסטריה, אבל עד שהשכנים יצאו לכרוק מה קרה -

- מאת צ'רוק יחזקאלי, כתבנו בניו-יורק -
פגיון באורך 25 ס"מ היה נעוץ בבטנה של הרקדנית היפה אלכסיס פיש, כאשר שכבה על המדרגה מול ביתה. היא דיממה למוות מאין ספור דקירות סכין. סיפור הרצח של אלכסיס מסעיר את דעת הקהל האמריקנית אף שזו עסקה בחגיגות לציון הניצחון במיזרח.

אלוהים, אני לא רוצה למות, אני לא רוצה למות, התחננה אלכסיס לשכן, שזינק מביתו, לשמע ועקתיה. אדם במעיל אדום התרחק לו לאיטו מהמקום. השכן הצביע עליו, ושאל את הרקדנית הגוססת - "זה הוא?" והיא הגידה בראשה לחיוב. "ראג לכלבים שלי, נבקש, ראג להם", ביקשה אלכסיס הגוססת מהשכן, כשברקע נשמעו יבבותיהם של שני כלבי הקוקר ספנייל שלה.

אאא, חוזם: 6969
אל: רהמש/399
מ-: וושינגטון, נר: 101, תא: 060691, זח: 2030, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: מצפ"א
דע: יועצת תקשורת שה"ח, תפוצת תקשורת
מאת: עתונות, וושינגטון

תהליך השלום

לילן משני כתבים שונים אודות שיחותיהם עם פקידי הממשל (הערה: האחד הגדיר את המקור שלו כמי שניסח את איגרת בוש לרוה"מ) - :

1. הממשל טרם קיבל אגרת תשובה מסוריה, אך קיבל מסרים בצנורות שונים (בריה"מ, מצריים) כי סוריה נכונה TO FINESS את עמדתה בנושא נוכחות האו"ם בועידה מסרים אלה עודדו מאד הממשל הרואה בכך תשובה חיובית סורית לאגרת בוש.

2. כוונת הממשל, באם אכן התשובות תהיינה חיוביות (ולפחות - בחלקן) להביא לכנוס הועידה ע"י בוש וגורבצ'וב בסמוך למועד הפסגה המתוכננת (כנראה סוף יוני) בקהיר. הכוונה לארוע חד-פעמי של יומיים בקהיר - גם בגלל המסר הסימבולי של מקום מושב הליגה הערבית.

3. שני הפקידים - בנפרד - הדגישו (כך סיפרו השומעים) כי הממשל למעשה אימץ את העמדה הישראלית ורואה לעצמו הישג שהצליח להביא את הערבים - ובעיקר את סוריה - קרוב יותר לעמדות הישראליות.

לדעתי: מההרחבה וההדגשה שבה תוארה נקודה אחרונה זו נראה כי יש בכך משום "הכנת - הקרקע" לפחות התקשורתית לטיעון שעלול להשמע בהמשך לפיו: הערבים - בעידוד הממשל - הלכו כברת דרך משמעותית לקראת העמדות הישראליות. הישראלים - לא הגמישו עמדותיהם.

לידיעתכם (הדברים נאמרו לפני הוודע דבר אגרת רוה"מ).

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
מעט, הסברה, סולטן

אאא, חוזם: 6970
אל: רהמש/398
מ-: וושינגטון, נר: 100, תא: 060691, זח: 2029, דח: ב, סג: שמ,
בבבב
שמור/בהול לבוקר

אל: מצפ"א - מע"ת
דע: יועצת תקשורת שה"ח, יועץ תקשורת רוה"מ
מאת: עתונות, וושינגטון

אגרת רוה"מ

בעקבות הדיווחים בארץ על אגרת רוה"מ לבוש, ודיווחי סוכנויות הידיעות
בנדון, קבלנו עשרות פניות עיתונאים בבקשת תגובה.

לאחר התיעצות ובתיאום עם השגריר ענינו לרקע -

א. אשרנו דבר הגעת האגרת מרוה"מ לנשיא בוש.

ב. ציינו כי האגרת מפורטת ומדגישה רצון ונכונות ישראל להתקדם בתהליך
השלום.

ג. מטרת המהלך, כמסוכם על ארה"ב וישראל, היא להביא למו"מ ישיר בין ישראל
למדינות ערב. נכונותן של מדינות ערב למו"מ ישיר יהווה אינדיקציה ברורה
לנכונותן להכיר בישראל ולחיות עמה בשלום. סירוב למו"מ ישיר עם ישראל
כמוהו כהסטת המהלך ממטרתו.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
רביב, מעת, הסברה

סססס

אאא, חוזם: 4610
אל: רהמש/258
מ-: המשרד, תא: 050691, זח: 1516, דח: ב, סג: סב,
בבב
מכתב/מברק
סודי ביותר/בהול

כ'ג בסיון תשנ"א
5 ביוני 1991
103.01
109111

אל : מזכ"צ רה"מ
תא : מנהל מצפ"א

הנדון : ג'ונתן פולארד.

רצוני להציע שהצוות המרכז את הנושא יקיים דיון בקרוב בדבר המסע המתפתח והצובר תאוצה בענייניו של הנ"ל.

בחודשים האחרונים נוצר מגע עם מספר לא קטן של אישים ציבוריים, בעיקר בארה"ב, אך גם בארץ ואף באנגליה, ואין להוציא מכלל אפשרות אובדן שליטה על פעולה עדינה זו, בייחוד בגלל התחרות בין הארגונים והמנהיגים היהודיים החותרים להגביר את הפן ואת התהודה הציבורית של העניין. נראה שרצוי לסקור ולהעריך את הנעשה עד כה ולטכס עצה לגבי הממשך.

אנא.

ב ב ר כ ה,

יוסף למדן

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

סססס

אאא, חוזם: 3643

אל: רהמש/201

מ-: ווש, נר: 2007, תא: 040691, זח: 1320, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול

אל: מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

איגרת הנשיא לרוה'מ.

בשיחה של שטיין ושלי במחמ'ד, עלה מכתב הנשיא לרוה'מ. לדברי אנשי שיחנו, שוחח בייקר עם ביסמרטניק על הצעד הבא, אך טרם סוכם דבר ובשלב זה לא מדובר על נסיעה נוספת של המזכיר, בודאי לא בהקשר לנסיעתו הקרובה לפנהאגן. אין זה אומר שנסיעה כלל אינה על הפרק. הדבר תלוי במידה לא קטנה בתשובות שיקבל הנשיא לאגרותיו. ציין כי הנשיא אינו בדיעה שהנושאים שטרם נפתרו הינם INSURMOUNTABLE. אם הנשיא יחליט שהתשובות קרבו אותנו די הצורך לוועידה, יוציא הזמנות. אם יחליט שהתשובות הן שליליות, אולי ימשוך את ידו מכל העניין. אם התשובות תהיינה 'חצי-חצי' יתכן שירצה לשלוח את בייקר למסע חמישי. שאלנו אם תשובה חיובית של ישראל בלבד היא בבחינת 'חצי-חצי' ובני שיחנו אמרו שתשובה חיובית של ישראל דיה להוצאת הזמנות. שאלנו מה בכל זאת יקרה אם התשובות לא תספקנה את הנשיא, וענו, שאז הנשיא יצטרך לעשות SOME HEAVY THINKING. הוסיפו, שהמכתבים למנהיגי האיזור אינם זהים, אך אין בהם בשום אופן סתירות (לאמור: אין דבר שהנשיא יתחייב בפנינו על ועידה עקרה וחסרת שיניים ואילו באיגרת לאסאד ירמוז על ועידה עם סמכויות כלשהן).

שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 3911

אל: רהמש/235

מ-: ווש, נר: 2012, תא: 040691, זח: 1900, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר - מידי

אל: סמנכל' צפ'א

דע: ראש ממד'

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: תהליך השלום

משיחה עם מקור ממשלי המקורב לתהליך.

1. בהמשך לידיעות בדבר גיחה קרובה של המזכיר לאיזור ציין כי הסיכוי שהדבר יקרה לפני שהנשיא יקבל תשובות למכתבו קלוש.

2. מבלי שנכנס לפרטים ציין כי מספר נמענים כבר השיבו על מכתב הנשיא. לדבריו אין בתשובות אלו לשנות את המצב. הוסיף כי הנמענים ביותר חשובים טרם השיבו.

3. חזר על ההערכה שהוא וחלק מעמיתיו השמיעו בעבר ולפיה תשובה חיובית סורית תגרור תשובה חיובית מצד רהמ'.

4. הזכיר כי לבד משני נושאי הנוהל (תפקיד האומ' וכינוס מחדש של הועידה) נושא הייצוג הפלסטיני טרם מצא פתרון. להערכתו עשוי הנושא להאיט את התהליך (במידה ונושאי הנוהל יפתרו). לדבריו המלך עדיין לא החל במגעים בנושא הייצוע עם נציגי השטחים. מאמצייהם לעודד אותו ליצור קשר לא הצליחו לפי שעה.

5. אשר להמשך התהליך, איש שיחי ציין כי במידה והתשובות שיקבלו לא ישנו המצב יעמדו בפני הנשיא שלש אפשרויות: האחת להוציא הזמנות לצדדים תוך קביעת מועד למתן תשובה, האפשרות השניה היא שהנשיא או המזכיר ימסרו דווח פומבי על הסיבות המונעות כינוס הועידה, השלישית היא לשמור על התהליך בחיים מתוך תקווה שבעתיד ניתן יהיה לקדמו. להערכת איש שיחי הדרך היחידה היא לאלץ הצדדים לקבל החלטה עי' שיגור הזמנות.

שטיין

אאא, חוזם: 3913
אל: רהמש/233
מ-: וושינגטון, נר: 42, תא: 040691, זח: 1928, דח: ר, סג: שמ,
בכב
שמור / רגיל

אל: מצפ"א

דע: מאו"ר

מאת: ק. לקונגרס.

ביהנ"ב: ביקורים צפויים.

הדלך חודש אוגוסט, צפויים מספר ביקורים קונגרסיונאליים בארץ.
לדיעתכם, כהתראה מוקדמת, פרטים ראשוניים.

א. 16/8 - 7/8 - משלחת קונגרסיונאלית של ADL. (עובדים עתה על המשתתפים.
בראש משלחת זו יעמוד הקונגרסמן שומר).

ב. 27/8 - 18/8 - משלחת קונגרסיונאלית של ADL (אם יצליחו לעניין
קונגרסמנים נוספים מעבר למשלחת הראשונה, יארגנו משלחת שנייה. עניינתי
אותם באירגון משלחת מטעם הקוקוס השחור והפניתי אותם לקונגרסמן אקרמן.
ראו דיווח בנפרד).

ג. ביקור הקונגרסמן ברני פרנק -
יגיע ארצה כנראה ב - 29/8 ויעזוב ב - 3/9.
מתלווה אליו HERB MOSES. יעביר אלינו פרטים מדוייקים של הטיסות.

להלן בקשותיו:

- שה"ח, שהב"ט. אם ניתן גם פגישה עם רה"מ.
- ח"כים צעירים מהליכוד והמערך.
- פגישות עם השרים אולמרט ומרידור איתם מיודד.
- ביקור במרכז קליטה, לפגוש עולים מאתיופיה.
- מפגש עם עולים חדשים מבריה"מ.

שוחחתי עם פרנק על נושא הערביות ואמר כי יפעל במרץ לגיוס עמיתיו לנושא
כדי לסייע להעברת החקיקה.
כידוע פרנק הינו דמוקרט ליברלי, אשר למרות מעלליו מקובל מאוד על עמיתיו
ומסוגל לגייס בעיקר את שורות הקונגרסמנים הליברלים.

יהודית ורנאי-דרנגר.

רביב, מאור, בן אבו, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 1945
 אל: רהמש/107
 מ-: המשרד, תא: 030691, זח: 1713, דח: ר, סג: שמ,
 כבב
 69911
 שמור/רגיל

103.01

אל: וושינגטון/הציר

דע: אדיס/השגריר

לונדון/אילן ברוך

הודון: ביקור - בושביץ

1. תכנית הביקור.
 התקבל בשדה ע'י לובראני, למדן והח'מ. נפגש עם סגן רה'מ ושה'ח, נשיא המדינה, רה'מ, השר ארנס והמנכ'ל. דיניץ אירח אותו לצהריים. נפגש עם עולים אתיופים במלון דיפלומט. הביקור זכה לכיסוי תקשורתי נרחב, כולל הופעה ב'ערב חדש'. לאורך כל הביקור, כולל כל הפגישות, נלוו לבושביץ ורעייתו גם שתי קרובות משפחתו הישראליות. האורח העדיף ערב במחיצת 'הסניף הישראלי' של המשפחה על פני א'ע שתוכננה מטעם לובראני.

2. כל האישים עמם נפגש בושביץ הודו לו במלים החמות ביותר על תרומתו למבצע שלמה כשהכל מדגישים ששמו נחרט בדפי ההיסטוריה של העם היהודי. רה'מ הדגיש שלא רק שמו אלא גם תמיכת ארה'ב ובראש ובראשונה הנשיא בוש תירשם בספרי הימים.

שה'ח בדבריו הדגיש שלא נחסוך כל מאמץ להשבת שארית פליטת יהודי אתיופיה שעדיין נותרו שם וכן לא נרפה עד שגולת תימן ובעיקר יהודי סוריה, טרגדיה שלהם כבדה מנשוא, תעלה ארצה. שה'ח ביקש מהאורח שלכשישוב לארצו לא יחסוך כל מאמץ לסייע לנו, להגברת הלחץ כדי לפתוח את שערי החופש משתי מדינות אלה. שה'ח הדגיש שהוא מבקש מכל מדינאי להעלות נושא זה בשיחותיו עם מנהיגי סוריה וגם מזכיר המדינה העלה זאת בשיחתו האחרונה עם הנשיא אסאד. רה'מ מצדו הדגיש ההישג ההומניטרי שבאיחודן מחדש של כל המשפחות שהתנתקו האחת מהשניה במשך שנים ארוכות.

3. תהליך השלום במז'ת.
 בושביץ ביטא תחושתו שמסקנתו של כל מזכיר מדינה הנכנס לתפקידו היא שעל ישראל לשתף פעולה עם האמריקאים בכל הקשור לתהליך השלום ובכל מחיר ומכאן גם שהם מתאכזבים. רק לאחר שהם מדברים עם הערבים הם מבינים מדוע על ישראל להיות נוקשה בעמדותיה.

רה'מ הדגיש שמבחינת האמריקאים תהליך השלום באזורנו הינו תרגיל דיפלומטי מענין - לנסות ולהחליט מי צודק, מהם הפערים וכיוצ'ב, אלא שמבחינתנו - מדובר בענין של מהות בעל השלכות מכריעות על עצם קיומנו. - התנחלויות. בושביץ הסביר שעבור האמריקאים ההתנחלויות משמשות תירוץ וסיבה לביקורת. אף שאין הוא שולל באופן עקרוני ההתנחלויות. עיתוי הקמתן - ערב ביקור

מזכיר המדינה - הוא בבחינת זרית חול בעיניים ומכך הוא מסתייג.

- שיטת הבחירות לדידו של בושביץ מקשה על יכולת התמרון של הממשלה בכל הקשור לתהליך השלום. מכאן שהוא בדעה שיש לפעול למען שינויה. רה"מ השיב שמספר המפלגות איננו רלוונטי ולמעשה עמדת רה"מ היא המכריעה בגיבוש מדיניות הממשלה וכל החלטה הוא מקבל ע"פ מיטב שיפוטו ומצפונו וכל עוד הוא משוכנע בצדקת דרכו הוא ידבוק במדיניות זו. רה"מ הביע תקוותו שהאמריקאים יבינו המציאות בה אנו חיים. ל'שכונה המזתית' אופי וכללים משלה, וחשוב שהאמריקאים יבינו וידעו כוונות הערבים לאשורם. אין הם רוצים לחיות בשלום אתנו. אפילו המצרים עמם קיים הסכם שלום אינם בגדר ידידים ומכאן שחלה עלינו חובת הזהירות. בושביץ- מסכים עם הצורך בזהירות. תמיד טרח לתאר לבוחריו את 'מותניה הצרות' של ישראל - שהן רחבות פחות ממניאפוליס וסט. פאולס (שתי הערים הצמודות האחת לשניה). רה"מ - נתונינו הגיאוגרפים הם הטיעון המשכנע ביותר שלנו. לשאלת בושביץ מה נעשה אם הערבים לא ירצו לחיות בשלום עמנו ענה בושביץ שעלינו לשמור על עוצמתינו. עם זאת תמיד נהיה נכונים למו"מ לשלום ללא תנאים מוקדמים. רה"מ הוסיף שהוא משוכנע שכששכנותינו תהפוכנה למדינות דמוקרטיות אז יכון שלום. אלא שתהליך זה יקח שנים. הזכיר לאורח שמשטרים דמוקרטיים אינם נלחמים האחד בשני. באפריקה ומזרח אירופה אנו חשים במהלכים לכיוון דמוקרטיזציה. תהליך זה עדיין פוסח על העולם הערבי ונקודה זו הינה אחת משורשי הבעיה.

4. השר ארנס. בהתייחסותו לתהליך השלום אמר שזהו תהליך איטי ומיגע וברור שאנו נמשיך להתקדם בו, אלא שאין לקבוע מראש מטרות שלא תושגנה אחרת הכל יתאכזבו.

ביקר סבר שיגיע לתוצאות מהירות. זו השיטה האמריקאית אך במז'ת כללים משלו וכאן המהלכים הם איטיים ודורשים סבלנות. הזכיר לאורח את עיראק. סדאם חוסיין חוגג וזה ענין של זמן עד שיאמר שניצח במלחמה. והערבים יאמינו לו. בינתיים הסורים בלעו את לבנון והצליחו במה שסדאם חוסיין נכשל (בליעת כוויית). שוב מתחילים למכור נשק לעולם הערבי ואש"פ ממשיך בפעילות הטרור שלו. כל אלה ללמדנו של אצריכה להיות כל אשליה באשר למז'ת. ציין שהמלך חוסיין שרד כנראה בזכותנו מאחר ולא התערבנו במלחמה. ממנו קשה לצפות להרבה מאחר ואיננו מעוניין לאבד את כסאו. וגם עבור השלום איננו מעוניין להקריב את כתרו.

השר ארנס הביע תקוותו שהערבים ילמדו שתוקפנות איננה משתלמת אך ההתפתחויות האחרונות מלמדות אותנו שכנראה גם לקח זה נשכח. למרות מה שסבורים רבים סדאם חוסיין עדיין בחזקת איום. ברשותו 3000 טנקים והחל שוב לרכוש נשק. בינתיים סוריה היא האיום העיקרי בשל רכישות הנשק המואצות כולל סקאדים מצפון קוריאה וסין במימון סעודי. מסתבר שאסאד הוא המנצח העקרי בכל ההתפתחויות האחרונות. קיבל סיוע כספי ובלע בהיחבא את לבנון. לכן למרות שרבים סבורים שמצב הענינים במז'ת השתפר הבעיות למעשה בעינן.

השר ארנס ביקש לשגר באמצעות האורח מסר לנשיא בוש בדבר תכנית הנשיא לפיקוח נשק במז'ת. השר ציין שישראל מודאגת מתוכן הנאום מאחר ומדובר בנושא רגיש מבחינתנו הנוגע לעצם קיומנו ומכאן שעל שתי המדינות לברר ולדון בעקרונות לפני שינתן לכך פומבי. יש אסימטריה בולטת בין האמלח שבידינו לעומת אלה שבידי הערבים. ולכן לפני קביעת קוים מנחים לגבי אספקת נשק לאזור היה מקום להתייעצות מוקדמת בין שתי המדינות בפרט כשלגבינו, בניגוד לערבים, זו שאלה קיומית. לכן היה טוב יותר לו היינו מגיעים להבנות לפני הצהרת הנשיא. מה גם שהערבים דורשים עתה מהאמריקאים שיעשו לניטרול ישראל מנשקה הגרעיני וזאת התפתחות מדעית.

השגריר בראון העיר שיוזמת הנשיא לא תשפיע על פרויקט החץ. האורח השיב שגם הוא מודאג מהנושא ויעביר מסר זה לנשיא בהזדמנות הראשונה.

מא'פ 1/דיבון
3 ביוני 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, פרנ,
יגר, מאפ1, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 3826
אל: רהמש/221
מ-: וושינגטון, נר: 33, תא: 040691, זח: 1638, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'ן
סמנכ'ל כלכלית

מאת: השגרירות, וושינגטון.

פסגת G-7

זה (3.6) עם וולף (דסקאי בלש' קימט העוסק בנושא).

1. קימט וזליק יצאו בסוף השבוע ללונדון כדי להשתתף במפגשי ההכנה (פוליטי וכלכלי) לפסגה.

2. המפגשים יוקדשו לניסוח ההודעות המשותפות שתתפרסמה בסיום הפסגה.

3. הנושאים המדיניים שיעמדו במוקד דיוני הפסגה יהיו: פרוליפרציה, מציאת מכניזם בינ'ל להסדרת סיוע חירום (ארה"ב אינה מעונינת לרתום את צבאה למשימות אלו. הכוונה היא להגיע להסכמה בדבר מכניזם בינ'ל בחסות האו"מ), סיוע לבריה"מ, (לדברי וולף השאלה אינה אם גורבצ'וב ישתתף אלא מה תהיה מתכונת השתתפותו ובאיזה שלב של הדיונים. לממשל ברור שהשתתפותו תוגבל לדיון בנושא הסובייטי בלבד.)

4. בנושא פרוליפרציה, הממשל מעוניין שהפסגה תאמץ את יזמת הנשיא. במקרה כזה צופים שצרפת, גרמניה, קנדה, ובריטניה תרצנה גם כן להזכיר יזמתן במקום המסכם. נראה לפיכך שארה"ב תאלץ לוותר על איזכור מפורש של היזמה. במקום זאת, תאמץ הפסגה שורה של עקרונות כלליים כגון: קריאה לחתימה על האמנה הכימית, אימוץ עקרונות MTCR, חתימה על NPT. הכוונה בהצהרה היא "לא לקפוץ רחוק מדי" וזאת כדי לאפשר דיונים קונסטרוקטיביים עם אותן מדינות שאינן נמנות על ה-G-7 (בריה"מ, ברזיל, ארגנטינה וכד') שנכונותן לשת"פ היא חשובה להצלחת יוזמת הנשיא.

5. מלבד שלושת הנושאים לעיל תעסוק הפסגה גם בתהליך השלום, הסדרי בטחון במפרץ, תפקיד האו"מ בסדר הבינ'ל החדש.

6. לדברי וולף עדיין לא ברור אם נושא החרם הערבי ידון ואם כן האם תהיה לכך התייחסות בהודעת הסיכום. (חזרתי על בקשתנו).

7. יעדכן אותי בשובו מהמפגש.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, פרנ, כהן

סססס

אאא, חוזם: 2586
אל: רהמש/145
מ-: המשרד, תא: 040691, זח: 1027, דח: ב, סג: שמ,
בבבב
108908
שמור/בהול לבוקר
913.11

אל: וושינגטון - ציר, דובר

דע: משהב'ט - מקש'ח (עבור אלוף פיקוד מרכז)
לשכת שר הבטחון - דובר

הנדון: תקרית עם דיפלומט אמריקאי: מחאה.

1. אתמול (3.6) לפנות ערב התקשר פאריס, הסגן בשגרירות ארה"ב, ועל פי הנחיות ממחמ"ד, ביקש למחות על אי-התערבותם של חיילי צה"ל בתקרית שאירעה ליד חברון ביום ה', 30.5.

2. פרטי התקרית, לדברי פאריס, כלהלן:
בחאריך הנ"ל, בוב סילברמן, איש הקונסוליה הכללית בירושלים, ערך סיור שיגרתי באיזור חברון עם מצלמה בידו. הזדהה ליד מחסום צה"ל והורשה לעבור. מטרים ספורים בצד השני נתקל בו מתנחל שדרש ממנו למסור לו את סרט הצלום שבמצלמה ולהשאר במקום. הדיפלומט סרב להענות לדרישות אלו ומשהתחיל ללכת, שלף המתנחל אקדח. חיילים מהמחסום התקרבו, אך המתנחל גער בהם והם שבו למחסום. במקביל הדיפלומט הסתלק מהמקום.

3. פאריס הוסיף שבסוף השבוע שעבר פגש את אלוף פיקוד המרכז ומסר לו על התקרית. הלה אמר שתיערך חקירה.

4. אמרתי לפאריס שרשמתי את המחאה לפני, והוא לא ביקש מאתנו כל פעולה. נוספת.

5. הערה: נראה שאתמול נודע לאמריקאים על כוונת אוואנס ונובאק לפרסם כתבה בתקרית ולכן מיהרו להגיש את המחאה בע'פ, באמצעות הטלפון.

מנהל מצפ"א
4 ביוני 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, רביב, מעת

101

03-216940

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM	משרד החוץ ירושלים
--	----------------------

FAX: 972-2-303367

טלפקס, מסמכים, דיוקן

טלפקס: 972-2-303367

DATE: תאריך:	1.6.91
חומר (ער) מס' 1004	

Number of pages: 3
עמודים

TO: מ.ל. אג"מ - פלוג ה' אר"י
ATT: ~~מ.ל. אג"מ - פלוג ה' אר"י~~ מ.ל. אג"מ - פלוג ה' אר"י
SENDER: חשולח: 103367

המסמך מס' 1004-91
המסמך מס' 1004-91

יתקיים גם ציפולוגיה אנטיקמו : אחאה

בהתאם לטענת המכ"מ, היום

המכ"מ אג"מ פלוג ה' אר"י
המכ"מ אג"מ פלוג ה' אר"י
המכ"מ אג"מ פלוג ה' אר"י

משרד החוץ

Embassy of the United States of America

Tel Aviv, Israel

June 3, 1991

Major General Dani Yatom
 Commander, Central Command
 Ministry of Defense
 Tel Aviv

2/103

Dear General ~~Yatom~~: *Dani*

To follow up our May 30 conversation during Minister Arens's reception, I would like to register our deep concern about a recent incident in which an Israeli citizen, in the presence of IDF soldiers, threatened an American diplomat with a gun.

The incident occurred on May 30 in Hebron. At about 2:00 p.m., a U.S. diplomat, assigned to our Consulate General in

Jerusalem, identified himself, in Hebrew, as a U.S. consular official to two IDF soldiers guarding the site, and asked if he could take photographs. One of the soldiers gave him permission to do so, and the consular official took several photographs of the apartment buildings that are apparently a part of the settlement.

At that point, a man who appeared to be an Israeli settler stopped the consular official and demanded that the official hand over his film and remain in place until other settlers arrived. The official refused, saying he had been given permission by IDF soldiers to take photographs. When the U.S. official attempted to leave the site, the Israeli man barred his way.

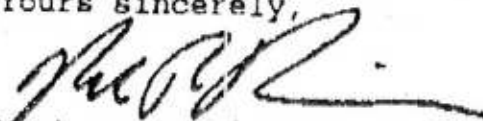
The two IDF soldiers from whom the U.S. official had received permission to photograph then approached the Israeli man and the U.S. official. When the Israeli man criticized the soldiers for allowing photographs to be taken, the soldier who had initially given permission denied that he had done so. The second soldier suggested to the U.S. official that he hand his film over to the Israeli man in order to end the affair. The soldiers then returned to their post.

At that point, when the U.S. official attempted to leave the site, the Israeli man attempted to grab the official's camera bag and, when the official tried to stop him, the Israeli man pulled a pistol from its holster and brandished it at the official as he continued to abuse him verbally. The U.S. official then left the site.

During the incident, the two IDF soldiers took no action to protect or defend the U.S. official from the armed Israeli man.

I appreciate your willingness to look into this matter and request that you inform me expeditiously of the results of your inquiries. I request, too, that you take whatever steps necessary to avoid another incident of this kind.

Yours sincerely,

Mark R. Farris
Deputy Chief of Mission

cc: Neville Lamdan
Ministry of Foreign Affairs

3/3

אאא, חוזם: 15279
אל: רהמש/851
מ-: המשרד, תא: 140691, זח: 1140, דח: מ, סג: שמ,
בכב
3996

שמור/מידי

אל: וושינגטון - ציר
ניו-יורק - בנצור

הנדון: תקרית בחברון עם דיפלומט אמריקאי
המשך למברקיננו והפקס בנדון.

להלן לשון הדיווח שהתקבל ממפקדת פיקוד המרכז באמצעות משהב'ט.

(בתחילת השבוע נתאם את המהלך הבא עם משרד הבטחון ועם הגורמים הצבאיים
הנוגעים בדבר ועוד נודיעכם):

הנדון: תקרית עם דיפלומט אמריקאי בחברון ביום ה' 30.5.91 - סיכום וח'ק

1. בתאריך 6.6.91 מוניתי לבדוק פרטי תקרית עם דיפלומט אמריקאי, שאירעה
במתקן אברהם אבינו שבחברון בתאריך 30.5.91 שעה 13:30 לערך.

2. פרטי התקרית שארעה עפ'י הדיפלומט - רצ'ב.

3. הח'מ חקר את המעורבים בארוע כמפורט:

א. מפקד האבטחה במתקן אברהם אבינו - סגן ניסים כהן, רב גד' 81/4 א.א.
.442

ב. חייל האבטחה בשער הבננות - נבון דוד מפלוגת המתקנים גד' 8174-א.א.
.442

ג. חייל מהאבטחה בש.ג. הכניסה למתקן - סמ'ר חג'ג' יואל.
ד. אברהם בן יוסף - יו'ר הוועדה המוניציפלית חברון (המתנחל שהיה מעורב
בארוע). נחקר לאחר שהביע הסכמתו

4. מעדויותיהם המצ'ב של הר'מ ולאחר שבדקתי את מקום הארוע במתקן אברהם
אבינו להלן הסיכום:

א. עובדות

1) במתקן נכחו מפקד ושישה חיילי אבטחה אך רק המפקד והחייל משער הבננות
היו מעורבים בארוע. שאר החיילים אף לא יכלו לראות את הארוע.

2) הדיפלומט - לאחר שהציג תעודה מזהה קיבל אישור להכנס למתקן אברהם אבינו בגפו כשהוא משאיר בכניסה את שני שומריו, היות ולמקום רשאים להכנס רק ערבים עם אישור מתאים.

3) בכניסה הנ'ל נכנס עם תיק שכל וכנראה שמתוכו הוציא את המצלמה כשהוא בתוך המתקן.

4) הנ'ל צילם מס' צילומים בעיקר באיזור השטח שבו מבוצע בינוי ע'י מקומיים (אזור שער הבננות).

5) 2 החיילים נכחו בכל הארוע/הויכוח המילולי, הקולני בין בוב למתיישב אברהם בן יוסף.

6) לא היו תיגרות ידיים בין המתיישב לדיפלומט.

7) המתיישב צעק/כעס על החיילים על שאיפשרו לו לצלם ועל כך שלא החרימו את סרט הצילום.

8) החיילים תודרכו שאיסור צילום הינו בשטח צבאי סגור בלבד (המפקד טוען שידע זאת רק בארוע, אך ידע שתיירים נכנסים ומצלמים באופן חופשי).

9) המפקד פנה לגדוד לקבלת אישור לצילום ולהחרמת הסרט - בסופו קיבל אישור לצילום.

10) אף אחד מהחיילים לא ראה שהמתיישב מאיים בנישקו או מצביע או מדבר על אפשרות זו.

ב. מסקנות :

1) החיילים בש.ג. פעלו נכון בפנייתם לדיפלומט להצגת תעודה, תוך שהם משאירים את 2 השומרים הערבים בש.ג.

2) החיילים פעלו נכון בכך שאישרו לדיפלומט לצלם היות והשטח לא הוכרז כסגור.

3) התנהגות החיילים היתה תקינה היות וכל מטרתם היתה להרגיע ולקבל דאישורים המתאימים להחרמת הסרט או להמשך אישור לצלם.

4) הכעס שהופנה לעבר החיילים ע'י המתיישב אברהם בן יוסף נבע מכמה סיבות:

א. על שאישרו לו לצלם.

ב. על שלא החרימו את סרט הצילום.

ג. בעת שהחייל ביקש לדבר ב-4 עיניים עם הדיפלומט חשב שמטרתו להבריחו.

5) מעדויותיהם של שני החיילים והמתיישב אברהם בן יוסף ניתן להסיק שהמתיישב לא שלף את נישקו או בדומה לכך.

6) אין הנחיות ברורות לחיילים בנושא הצילום במתקנים יהודיים.

ג. המלצות :

1) ממליץ לפרסם הנחיות ברורות לחיילים בנושא הצילום במתקנים יהודיים והמיגבלות.

אבנר זקן - סא'ל
ק.קשר אוגדתי - איו'ש

עד כאן .

מצפ'א
14 ביוני 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
סייבל, סולטן, מזתים, @ (מתאםשטחים)

סססס

אאא, חוזם: 3620

אל: רהמש/203

מ-: ווש, נר: 2006, תא: 040691, זח: 1230, דח: מ, סג: סו,

בבבב

סודי / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: מקש'ח משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון

יוזמת הנשיא בנושא A.C.

בשיחתי (3.6) עם איינהורן התייחס לנושאים הבאים: תגובת ישראל תגובת מדינות ערב, יוזמת צרפת, המפגש הצפוי של חמש החברות במועבי'ט.

2. להלן סיכום השיחה:

א. תגובת ישראל:

1) תאר את תגובתנו הפומבית (בעקבות פרסום היוזמה) כחיובית יותר בהשוואה להערות רוה'מ במכתבו לנשיא.

2) לגופו של עניין סבור שיש תקפות לחלק מהנקודות אותן העלינו (כוונתו להצעות שהב'ט) בדבר חשיבות הטיפול בנושא הקונבציונאלי. איינהורן אינו שולל ההנחה לפיה נשק קונבציונאלי מציב (במובן מסויימ) איום אותו יש לקחת ברצינות. יחד עם זאת המאזן הצבאי הנוכחי אינו מציב בפנינו איום קונבציונאלי. סבור שהאיום הסורי פחות מהאיום העיראקי בשעתו. בהשוואה לעיראק סוריה הינה מדינה עניה שאינה יכולה לקנות נשק לא מסובסד. הוסיף גם ביצוע עסקת הטנקים עם צ'כיה לא יהווה תוספת משמעותית ליכולת הסורית.

3) למרות הערכתו לעיל סבור שיש לעקוב אחרי כל שנוי בזירה. בהתייחסו לעמדתם בנושא הקונבציונאלי ציין כי נקודת המוצא שלהם לטיפול בנושא נמוכה. הצעתם הינה צעד ראשון בלבד. מסיבה זו אינם תומכים במורטוריום. סבורים שהרעיון אינו FEASIBLE ולכן אינו DESIRABLE.

4) תאר את עמדתנו בנושא הלא קונבציונאלי כקצרת טווח. להערכתו האיום הבליסטי עלינו רק יגדל אלא אם כן יוצבו לו מגבלות. מסיבה זו מוטב שנחשוב על האיום לטווח ארוך.

5) חזר על עמדתם ולפיה אין ביוזמתם כדי להקריב בטחוננו. הביע תקווה שבחינה מדוקדקת יותר של יוזמתם נראה (או נמצא) יותר ממה שראינו עד כה.

ב. תגובת מדינות ערב:

1) תוכן תגובתן הפומבית של מדינות ערב היתה צפויה. הטיעון העיקרי (עליו

הוא אינו חולק) הוא שהיוזמה מנציחה יתרון ישראל. כל המדינות שהגיבו תומכות בהגבלות שהיוזמה מציבה. לטענתן היוזמה IS ' ' TOO EASY ON ISRAEL
מזכירים בהקשר לעיל את הנושא הגרעיני.

ג. יוזמת צרפת.

(1) מניתוח ראשוני עולה שהיוזמה הצרפתית משלימה את יוזמתם. במידה וקיימים ההבדלים הרי שאלו אינם משמעותיים.

(2) א-פרופו ההבדלים, ציין כי שיוזמתם מתמקדת במזה'ת הרי שהצרפתים אינם מתמקדים במזה'ת (במה שנוגע למגבלות על העברות נשק קונבציונאלי), אלא חושבים במונחים של פתרון גלובלי.

(3) תאר כחיובית את הודעת צרפת על דבר נכונותה להצטרף ל - NPT .

(4) את תגובות יתר האירופאיות תאר כחיוביות. השאלות שנשאלו התייחסו לשילובן ביוזמה, לתפקיד ה - G-7 תפקיד הקהיליה וכד'.
רופאיות הבהירו כי הצעת המימשל בנושא טילים וגרעין מאוזנות.

ד. מפגש חמש הקבועות:

(1) טרם נקבע מועד למפגש בפאריז. מעריך שהמפגש יערך בשבוע הראשון או השני של יולי. לדבריו קביעת מועד כפוף במידה רבה למועד פסגת בוש-גורבצ'וב.

(2) בגלל עיסוקיו של ברטולומיאו בנושאים דחופים יותר לא התפנו לתוכן הנושאים והמטרות של המפגש הראשון.

(3) מניח שבמפגש הראשון תנתן למשתתפות הזדמנות להציג עמדותיהן. אינו מוציא מכלל אפשרות שארה'ב תנסה להגיע להסכמה בדבר CODE OF RESPONSIBLE BEHAVIOR

מניח שיעלו הצעות קונקרטיות בנושא. אינו סבור שבעקבות המפגש הראשון ניתן יהיה לצאת עם עקרונות מוסכמים.

(4) אינו בטוח שיקיימו סיכום התיעצויות נוסף לפני המפגש. במידה ויש לנו הצעות לקראת המפגש ישמחו לשמוע.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סייבל,
פרג, @ (מקשח/משהבט), הדס, איר

סססס

אאא, חוזם: 2446
אל: רהמש/135
מ-: ווש, נר: 2005, תא: 030691, זח: 2015, דח: מ, סג: סו,
בכב
סודי / מידי

אל: מע'ת, לע'מ, מצפ'א

דע: א. רובינשטיין

מאת: הציר, וושינגטון

התקשר אלי ריצ'ארד בונין עוזרו של מייק וולאס ואמר שביום א' ב-MINUTES
60 תהיה כתבה של וולאס על פולארד.

שאל OFF THE RECORD אם ממשלת ישראל הגישה בקשות רשמיות לממשלת ארה"ב
לחון את פולארד. השבתי בשלילה. אמר שתשובתי מוזרה בעיניו שכן מקורות
במימשל נתנו לו מידע אחר.
שאל אם ידוע לי שיהודים החלו להתעסק בעניין זה באופן אקטיבי, ואמרתי
שידוע לי שישנה התעניינות אך איני יודע פרטים.

שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), רביב, מעת,
בנצור, מצפא, לעמ

אאא, חוזם: 11691
אל: רהמש/649
מ-: וושינגטון, נר: 166, חא: 110691, זח: 1423, דח: מ, סג: שמ,
בבב
9,244448
שמור/מידי

אל : מע"ח, לע"מ, מצפ"א

דע : א. רובינשטיין

מאת: עתונות, וושינגטון

הנדון : פולארד
זמשך למברק הציר נר 2005

1. התוכנית שודרה אמש. בעקרון היה זה שדור חוזר של הכתבה מ-1988 שכללה ראיון עם ג'ונתן פולארד.
2. בהקדמה לכתבה צויינה ההתעוררות בנושא בקרב הקהילה היהודית וצויינה בקשת ממ-ישראל לממשל לקצר תקופת מאסרו של פולארד על בסיס הומניטרי.
3. הקלטת הועברה כדיפ לרובינשטיין.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
רביב, מעת, הסברה, @ (לעמ), מקצב2

סססס

אאא, חוזם: 2444

אל: רהמש/134

מ-: ווש, נר: 2003, תא: 030691, זח: 2015, דח: ב, סג: סב,

בבבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

במחמ'ד נאמר לי ולשטיין שהם פועלים לקיום פגישה בין המזכיר לשה'ח בשעת ביקור שה'ח בארה'ב בסוף השבוע הבא, וישתדלו לבוא אלינו בהצעה קונקרטיה מחר - יום ג'.

הדגישו מצידם שמדובר ביוזמה שלהם שהרי לא היתה כל פניה מצידנו.

שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

אאא, חוזם: 2445

אל: דהמש/133

מ-: ווש, נו: 2004, תא: 030691, זח: 2015, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / בהול לבוקר

אל: דיבון

מאת: הציר, וושינגטון

בני וחברו.

באגף מז'ת במחמ'ד אמרו לנו שאמנם ההחלטה לגבי השניים אינה בידם אך ככל שנודע להם, נקבל תשובה שלילית.

ריהם, בדיוק כמו שאנחנו חוששים ליחסינו עם המשטר החדש, כך גם הם ולכן יציעו לנו למצוא להם פתרון בארץ שלישית. הזכירו את שויצריה שאלנו אם יסייעו לנו לקבל את הסכמת הארץ השלישית, והשיבו שלצערם נישאר כניראה לבד עם הצרה הזאת.

הוסיפו שבדקו וחזרו ובדקו ולא מצאו מישהו שהבטיח לנו איזו שהיא הבטחה ביחס לשניים.

שילה.

אי =

תפוצה: מנכל, יגר, מאפל, @ (נבו/ממרהמ), @ (לוברני), @ (רם)

סטסט

אאא, חוזם: 1788
אל: רהמש/93
מ-: המשרד, תא: 030691, זח: 1559, דח: ב, סג: סו,
בכב
108882
סודי/בהול
110.71

אל: וושינגטון - הציר

דע: פריס - יועץ השר

הנדון: תהליך השלום - מכתבי בוש למנהיגי האיזור.

התקשר הסגן בשגרירות ארה"ב ומסר שהתקבל 'מסר' (כנראה מליסבון) כלהלן:

1. הואיל ומעריכים שכעת עומדים בנקודה קריטית במאמצים לכנס ועידה ולהתחיל בתהליך המו"מ, שיגר הנשיא מכתבים למספר מנהיגים במזה"ת.
  2. מטרת המכתבים היא לצמצם את הפערים הקיימים, המפרידים בין הצדדים וכן לקרוא לרבים מהמנהיגים באיזור לנקוט בצעדים הדרושים להביא להתחלת התהליך.
  3. לאור חשיבות המכתב לאסד, במיוחד בעת שחותרים להתגבר על חילוקי הדעות בקשר לתפקיד האו"ם וכינוס הועידה מחדש, רצה מזכיר המדינה להעביר את המכתב באופן אישי ולהסביר את תוכנו לשה"ח הסורי שנאות לבוא לליסבון.
  4. בשיחה בת שעתיים, שארע הכיר בכך שהמכתב חשוב מאוד ושאסד יתייחס אליו יפן רציני למדי.
- המזכיר הסביר כי עניני מתכונת וסימבולים (FORM AND SYMBOLS) אינם צריכים להפריע להתחלת תהליך רציני של מו"מ ושכעת קיימת הזדמנות יוצאת דופן שתאפשר קיום תהליך כזה, מה גם שאין להחמיץ הזדמנות בשל עיסוק יתר בסימבולים שאין בהם כדי להשפיע על המו"מ ותוצאותיהם.
5. אנחנו (קרי: האמריקאים) פיתחנו גישה העונה על הצרכים של כל אחד בצורה סבירה. עכשיו מתבקשת גמישות מכל הצדדים. אנו תקווה שהכל יגלו STATESMANSHIP וחזון. עד כאן.

לידיעתכם.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

מברק יוצא

אאאא

אל: המשרד.

מ- וושינגטון, נר: 1001, תא: 020691, דח: מ, סג: בל,

בלמט / מיודי

אל: מצפ"א

משה"ח: 1001

רחו: נר 1

דף 1 מתוך 5

דט: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, וושינגטון

נא תשומת לבכם למאנו הרצ"ב של הנרי קומנוג'ר (WP 2/6)

רוח ירון

28 || שחח(2) ששהח(1) רהמ(1) מוכל(1) ממוכל(1) בוצור(1) מצפא(2) סולטן(1) רניב(1)
מע(1) חסברה(2) לעמ(2) קשדן(1) ר/מרכז(1) ממד(4) כם(1) אמן(4) אומן(1)

Henry Kissinger

Land for Time in the Middle East

A comprehensive solution is not possible now.

Since the 1967 Middle East war, every American administration has at one time or another chased the mirage that a single heroic stroke can bring comprehensive peace to the area. All these schemes, whether substantive or procedural, came to a frustrating end. Ironically, the only comprehensive initiative that led to progress—that of the Carter administration—achieved the opposite of what it was meant to do: It so disquieted Egyptian President Anwar Sadat that he journeyed to Jerusalem to set the stage for a separate agreement between Israel and Egypt.

The current administration is now approaching its point of decision. The present strategy is doomed to deadlock; if not on procedure, then surely on substance. A comprehensive solution is at this time not possible. But there is still scope for a reassessment of the so-called window of opportunity and for turning it into a progressive easing of tensions.

How then are these elements to be balanced? Conventional wisdom has it that a comprehensive solution will be brought about by pressing Israel to the '67 frontiers, elaborating a new status for the Old City of Jerusalem and establishing Palestinian identity in return for recognition, peace and international guarantees. I believe conventional wisdom to have no basis in Mideast reality. I can think of no conflict between Arab nations that was ever conclusively settled in one grand negotiation. Why then should it work between countries that have heretofore treated each other as mortal enemies? The missing ingredient in the conventional wisdom is that none of the parties shares the American view of peace as a terminal point after which all tensions dissipate; they all view it as but one stage in a continuing struggle.

This applies above all to Syria, which has emerged as the key player. Iraq, its principal rival, has been crushed, and Jordan, its neighbor, is too fragile to engage in negotiations without the approval of Damascus. Syria, a country with a long tradition but a brief history, considers itself the fount of Arab nationalism. As such, it has historically dismissed Israel as an illegal creation whose precise borders are philosophically irrelevant to its illegitimacy. When I first visited Damascus, the newspapers reported that I had come from "occupied territory"; my point of origin had been Tel Aviv, well inside the 1967 borders.

For Syrian President Hafez Assad and his colleagues in the Baath Par-

1001
2
5

The perception of the opportunity must reflect the new reality created by the Gulf crisis. The Soviet Union stood by while a near-silly Iraq was humiliated and its weapons were outclassed; indeed, to salvage any influence, it had to join in the process of defeating Iraq. In the war's aftermath, Moscow is in no position to offer financial assistance to the area. Syria's economy is in deep crisis, and the traditional paymaster, Saudi Arabia, has just borrowed in international markets for the first time in 20 years. Iraq, the strongest radical Arab state, has been eliminated as a military threat for many years. The radical movements stand discredited in the wake of their Gulf policy. Moderate Arab governments thus have a greater scope for negotiations, while heretofore radical states like Syria are more open to American overtures. All this defines an unprecedented American preeminence.

But there are also countervailing factors. The new reality reduces Israel's incentive to make concessions; it does little to allay the insecurity of moderate Arab governments faced by radical or fundamentalist opposition at home. Indeed, many of the moderate states are psychologically exhausted by recent events and in no mood for the difficult decisions inherent in a peace process.

1001

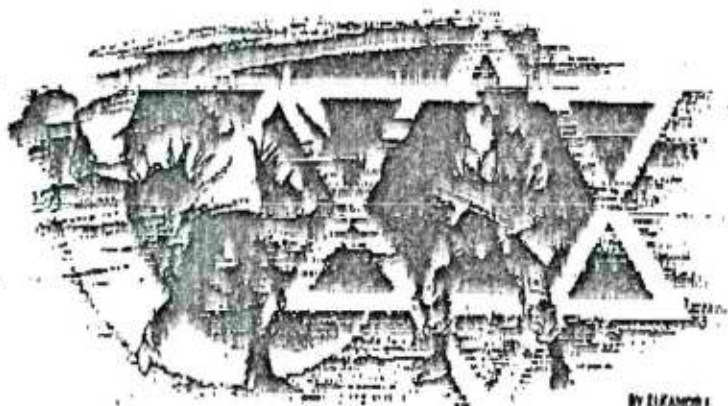
A

3

5

ty, the defense of the Arab nation and leadership of Arab nationalism have priority over such abstractions as the peace process. Accepting the permanence of Israel would be inconceivable for Syria before all Arab demands are met. I am convinced that Assad would surely reject peace based on a return of the Golan Heights unless the Palestinian question is resolved simultaneously. And if by some miracle that goal could be achieved, he would then insist—as he already has—on the enforcement of previous U.N. resolutions that call for the return of all Arab refugees to their homes, a process that would overwhelm Israel.

Nor is he likely to stake all on American mediation, especially since—as he told me once—he sees this century as a history of betrayal of Syria by foreigners: by Turks before World War I, by the British and French in the interwar period.

and by the Americans afterward. But he is a realist above all and as such knows that America is the relevant superpower and that the peace process is important to us. He will therefore try to deal with us.

But as a veteran of a 35-day negotiating marathon with Assad, I am sure that he will do so only on the basis of some specific quid pro quo, not of invocations of a peaceful order. He can and will make limited agreements based on a balance of forces if he believes they advance his vision of the Arab nation. (In my day, he put me on notice by displaying in his office a painting depicting Arab armies burning the last castles of the Crusaders.) So long as that balance holds, he will observe them meticulously, as he has in the past. But a genuine reconciliation—the stated objective of the American peace initiative—does not translate into Assad's Arabic.

Of all the potential negotiators, Jordan's ruler is the most genuinely anxious for a lasting agreement. But his population is 60 percent Palestinian, and it inevitably considers all the territory west of the Jordan as its homeland. No doubt many of them are prepared to concede some sort of partition to end a 50-year odyssey. But most of them will continue to struggle for the land of their ancestors, most of which happens to be in pre-1967 Israel. The Palestinian aspirations stretch back 2,000 years. The difficulty is that Palestinian yearnings may not be compatible with Israel's survival.

Egypt is committed to a more permanent concept of peace than its Arab brethren, because it has already achieved its maximum aim—the restoration of the territories it considers its own. But with no unsatisfied claims left, it also has little incentive to run major domestic risks on behalf of an American peace process.

A symptom of the American tendency to equate procedure with substance is the pressure on Saudi Arabia to join a negotiating process to which it can make no contribution openly. The Saudi kingdom grows in a line of fundamentalist monarchs, and its foreign policy is less than enlightened. It has been encouraged to press down on its neighbors by a neighbor that has always been its right-

states when they were Israel's official borders. Israel did make peace with Egypt along the '67 border. But its quid pro quo was not the word "peace," but the reality of a demilitarized Sinai some 140 miles deep. Such conditions do not exist on Israel's other frontiers. Thus the slogan "land for peace" translates in Israel into trading the tangible for the revocable. After all, "peace" and "recognition" did not prevent the rape of Kuwait or the Iran-Iraq war or the India-Pakistan bloodlettings.

For all these reasons, the Palestinian problem cannot at this moment have a final outcome, especially because the peace process as now conceived will be viewed by Palestinians as a first step, and by Israel as at best as a security problem and at worst as a violation of Biblical rights. And even should King Hussein feel differently—as the last two American administrations hoped—he is constrained by his powerful Syrian neighbor, whose motivation is the historic vision of Palestine as part of greater Syria.

What is possible, however, is a progressive easing of tensions through a series of partial agreements. But to do so, a substantive program must be developed with the key parties. The peace process as now conceived will veer toward deadlock even if a conference is assembled—as I believe it will be, sooner rather than later. To escape a humiliating impasse, there will be a great temptation for massive pressure on Israel to achieve the terms of conventional wisdom. At that point, the Jewish state will have to decide between a preemptive war or collapse. It would be a tragedy if America's victory in the Gulf war produced nothing more elevated than a vindication of the words of the Arab leader who in 1975 outlined his strategy to me as follows: "America has betrayed Vietnam. It will surely abandon Taiwan. And we will be here when it gets tired of Israel."

Since in the minds of the parties most concerned, the word peace will therefore reflect a stage in a process, not a final destination, American mediation should confront the issue of appropriate stages explicitly. Such an effort requires a subtle hand. History teaches that every agreement since the founding of the state of Israel flowed from American

more. Traditionally, the Saudis have sought to obscure their vulnerability by opaqueness; by avoiding action until all other parties are irrevocably committed. This guarantee Saudi Arabia... with extraordinary circumspection. One does Saudi Arabia no favors by propelling it into the daily give-and-take of a contentious peace conference—all the less so as it has participated in no Arab-Israeli war and is certain to facilitate any final result by the discreet deployment of its financial resources as it has in times past.

Israel looks on the entire exercise with foreboding. Only recently attacked by Iraqi missiles in the course of a war in which Israel did not participate, and then asked by its principal ally not to retaliate lest that trigger a general Arab assault, Israel does no magic in retiring to borders within mortar range of its main cities, and which moreover were never recognized by the Arab

1001
A

4
5

It is not too late to rethink conventional wisdom. The slogan "land for peace" is a mirage for Israel if it includes the '67 borders and the Old City of Jerusalem and a trap for Arabs genuinely eager to end tensions. The real goal should be "land for time"—time in which to test interim agreements, disarmament provisions and prospects of peaceful coexistence between Arabs and Israelis. An interim approach could begin with turning over Gaza either to Jordan or to an Arab consortium immediately in exchange for verifiable disarmament arrangements. This could be followed or accompanied by an interim arrangement for the West Bank that returns the largest possible population either to Jordan or to an Arab consortium while protecting essential Israeli security concerns.

Twenty-five years ago, then deputy prime minister Yigal Allon put forward such an idea that returned most of the population to Jordan, while constituting the high ground and the Jordan valley as an Israeli security zone.

It might even be possible to bring to the table entirely new and daring concepts such as a divided sovereignty for the West Bank, in which Arab countries would be responsible for civil administration and police and Israel for external security. Such an approach would permit both sides to learn the grammar of peace rather than using the slogan to demoralize each other.

America's role in such an approach would be less sweeping but in the end more rewarding than the effort to solve every issue in one grand negotiation. But it would likely have better prospects for success and lead to outcomes that are morally defensible.

© 1981 Los Angeles Times Syndicate

pressure. If that pressure is not evenhanded, it tempts the Arabs to raise their terms and the Israelis to obscure their desperation by truculence. The role of America is to give the Arabs hope that U.S. efforts will yield more than they would achieve alone, while Israel must be made to feel that there is a floor under the risks it will be asked to run.

This balancing act is more easily described than executed. Precisely for that reason, America should move deliberately into the next phase of the so-called peace process. Careful, substantive explorations with both sides are essential.

Israel must be brought to understand that the territorial status quo will not be supported by the United States; the Arab leaders must accept that America cannot be maneuvered in the Middle East as it was in Vietnam into the step-by-step strangulation of an ally.

Because explorations of a staged settlement will involve sensitive issues that are essentially incommensurable—territory in exchange for such steps as the end of belligerency, lifting the boycott and free movement of populations—they should be conducted with great confidentiality. Concreteness is of the essence. Perhaps the positions of the parties will emerge as closer than now appears probable. In that case, a comprehensive solution becomes possible. The more likely outcome is a series of interim agreements.

The United States has avoided such dialogue because it feared that premature dealing with substantive issues could scuttle the peace process. But if exploring substance scuttles procedure, what hope can there be for a conference? And why should the United States remain more solicitous about the peace process than the parties themselves? So long as we are reluctant to raise questions of substance and the principal parties shy away from giving answers of their own, a debacle looms. A conference, when it is assembled, will begin with each party putting forward positions so extreme that we will not even discuss them in private explorations.

1001
A

5
5

מברק יוצא

אחאא

אל: המשרד.

מ- וושינגטון, נר: 1001, תא: 020691, דח: מ, סג: בל,

בלמט / מיודי

אל: מצפ"א

משה"ח: 1001

רחמון: נר 1

דף 1 מתוך 5

דט: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, וושינגטון

נא תשומת לבכם למאמץ הרצ"ב של הנרי קומנוג'ר (WP 2/6)

רות ירון

28 || שחח (2) שחח (1) רהמ (1) מוכל (1) ממוכל (1) בוצור (1) מצפא (2) סולטן (1) רניב (1)
מעט (1) חסברה (2) לעמ (2) קשדן (1) ר/מרכז (1) ממד (4) כם (1) אמן (4) אומן (1)

Henry Kissinger

Land for Time in the Middle East

A comprehensive solution is not possible now.

Since the 1947 Middle East war, every American administration has at one time or another chased the mirage that a single heroic stroke can bring comprehensive peace to the area. All these schemes, whether substantive or procedural, came to a frustrating end. Ironically, the only comprehensive initiative that led to progress—that of the Carter administration—achieved the opposite of what it was meant to do: It so disquieted Egyptian President Anwar Sadat that he journeyed to Jerusalem to set the stage for a separate agreement between Israel and Egypt.

The current administration is now approaching its point of decision. The present strategy is doomed to deadlock; if not on procedure, then surely on substance. A comprehensive solution is at this time not possible. But there is still scope for a reassessment of the so-called window of opportunity and for turning it into a progressive easing of tensions.

How then are these elements to be balanced? Conventional wisdom has it that a comprehensive solution will be brought about by pressing Israel to the '67 frontiers, elaborating a new status for the Old City of Jerusalem and establishing Palestinian identity in return for recognition, peace and international guarantees. I believe conventional wisdom to have no basis in Mideast reality. I can think of no conflict between Arab nations that was ever conclusively settled in one grand negotiation. Why then should it work between countries that have heretofore treated each other as mortal enemies? The missing ingredient in the conventional wisdom is that none of the parties shares the American view of peace as a terminal point after which all tensions dissipate; they all view it as but one stage in a continuing struggle.

This applies above all to Syria, which has emerged as the key player. Iraq, its principal rival, has been crushed, and Jordan, its neighbor, is too fragile to engage in negotiations without the approval of Damascus. Syria, a country with a long tradition but a brief history, considers itself the fount of Arab nationalism. As such, it has historically dismissed Israel as an illegal creation whose precise borders are philosophically irrelevant to its legitimacy. When I first visited Damascus, the newspapers reported that I had come from "occupied territory"; my point of origin had been Tel Aviv, well inside the 1967 borders.

For Syrian President Hafez Assad and his colleagues in the Baath Par-

1001
2
5

The perception of the opportunity must reflect the new reality created by the gulf crisis. The Soviet Union stood by while a near-ally was humiliated and its weapons were outclassed; indeed, to salvage any influence, it had to join in the process of defeating Iraq. In the war's aftermath, Moscow is in no position to offer financial assistance to the area. Syria's economy is in deep crisis, and the traditional paymaster, Saudi Arabia, has just borrowed in international markets for the first time in 20 years. Iraq, the strongest radical Arab state, has been eliminated as a military threat for many years. The radical movements stand discredited in the wake of their gulf policy. Moderate Arab governments thus have a greater scope for negotiations, while heretofore radical states like Syria are more open to American overtures. All this defines an unprecedented American preeminence.

But there are also countervailing factors. The new reality reduces Israel's incentive to make concessions; it does little to allay the insecurity of moderate Arab governments faced by radical or fundamentalist opposition at home. Indeed, many of the moderate states are psychologically exhausted by recent events and in no mood for the difficult decisions inherent in a peace process.

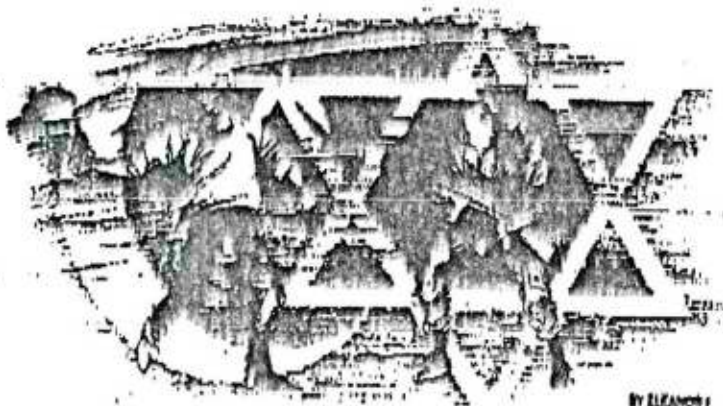
1001

1

3
5

ty, the defense of the Arab nation and leadership of Arab nationalism have priority over such abstractions as the peace process. Accepting the permanence of Israel would be inconceivable for Syria before all Arab demands are met. I am convinced that Assad would surely reject peace based on a return of the Golan Heights unless the Palestinian question is resolved simultaneously. And if by some miracle that goal could be achieved, he would then insist—as he already has—on the enforcement of previous U.N. resolutions that call for the return of all Arab refugees to their homes, a process that would overwhelm Israel.

Nor is he likely to stake all on American mediation, especially since—as he told me once—he sees this century as a history of betrayal of Syria by foreigners: by Turks before World War I, by the British and French in the interwar period.

BY ELEANOR

and by the Americans afterward. But he is a realist above all and as such knows that America is the relevant superpower and that the peace process is important to us. He will therefore try to deal with us.

But as a veteran of a 35-day negotiating marathon with Assad, I am sure that he will do so only on the basis of some specific quid pro quo, not of invocations of a peaceful order. He can and will make limited agreements based on a balance of forces if he believes they advance his vision of the Arab nation. (In my day, he put me on notice by displaying in his office a painting depicting Arab armies burning the fort castles of the Crusaders.) So long as that balance holds, he will observe them meticulously, as he has in the past. But a genuine reconciliation—the stated objective of the American peace initiative—does not translate into Assad's Arabie.

Of all the potential negotiators, Jordan's ruler is the most genuinely anxious for a lasting agreement. But his population is 80 percent Palestinian, and it inevitably considers all the territory west of the Jordan as its homeland. No doubt many of them are prepared to concede some sort of partition to end a 50-year odyssey. But most of them will continue to struggle for the land of their ancestors, most of which happens to be in pre-1967 Israel. The Palestinian aspirations should have been met long ago for 2,000 years. The difficulty is that Palestinian yearnings may not be compatible with Israel's survival.

Egypt is committed to a more permanent concept of peace than its Arab brethren, because it has already achieved its maximum aim—the restoration of the territories it considers its own. But with no unsatisfied claims left, it also has little incentive to run major domestic risks on behalf of an American peace process.

A symptom of the American tendency to equate procedure with substance is the pressure on Saudi Arabia to join a negotiating process to which it can make no contribution openly. The Saudi kingdom governs a billion of fundamentalist nomads in the Arabian Peninsula. It has no interest in the Arab world as a whole, and its only neighbor that has always been its right-

states when they were Israel's official borders. Israel did make peace with Egypt along the '67 border. But its quid pro quo was not the word "peace," but the reality of a demilitarized Sinai some 140 miles deep. Such conditions do not exist on Israel's other frontiers. Thus the slogan "land for peace" translates in Israel into trading the tangible for the revocable. After all, "peace" and "recognition" did not prevent the rape of Kuwait or the Iran-Iraq war or the India-Pakistan bloodlettings.

For all these reasons, the Palestinian problem cannot at this moment have a final outcome, especially because the peace process as now conceived will be viewed by Palestinians as a first step, and by Israelis at best as a security problem and at worst as a violation of Biblical rights. And even should King Hussein feel differently—as the last two American administrations hoped—he is constrained by his powerful Syrian neighbor, whose motivation is the historic vision of Palestine as part of greater Syria.

What is possible, however, is a progressive easing of tensions through a series of partial agreements. But to do so, a substantive program must be developed with the key parties. The peace process as now conceived will veer toward deadlock even if a conference is assembled—as I believe it will be, sooner rather than later. To escape a humiliating impasse, there will be a great temptation for massive pressure on Israel to achieve the terms of conventional wisdom. At that point, the Jewish state will have to decide between a preemptive war or collapse. It would be a tragedy if America's victory in the Gulf war produced nothing more elevated than a vindication of the words of the Arab leader who in 1975 outlined his strategy to me as follows: "America has betrayed Vietnam. It will surely abandon Taiwan. And we will be here when it gets tired of Israel."

Since in the minds of the parties most concerned, the word peace will therefore reflect a stage in a process, not a final destination, American mediation should confront the issue of appropriate stages explicitly. Such an effort requires a subtle hand. History teaches that every agreement since the founding of the state of Israel flowed from American

mare. Traditionally, the Saudis have sought to obscure their vulnerability by opaqueness; by avoiding action until all other parties are irrevocably committed. This guarantee Saudi Arabia no favors by propelling it into the daily give-and-take of a contentious peace conference—all the less so as it has participated in no Arab-Israeli war and is certain to facilitate any final result by the discreet deployment of its financial resources as it has in times past. Israel looks on the entire exercise with foreboding. Only recently attacked by Iraqi missiles in the course of a war in which Israel did not participate, and then asked by its principal ally not to retaliate lest that trigger a general Arab assault, Israel sees no magic in retiring to borders within mortar range of its main cities, and which moreover were never recognized by the Arab

100 1

1

4/5

It is not too late to rethink conventional wisdom. The slogan "land for peace" is a mirage for Israel if it includes the '67 borders and the Old City of Jerusalem and a trap for Arabs genuinely eager to end tensions. The real goal should be "land for time"—time in which to test interim agreements, disarmament provisions and prospects of peaceful coexistence between Arabs and Israelis. An interim approach could begin with turning over Gera either to Jordan or to an Arab consortium immediately in exchange for verifiable disarmament arrangements. This could be followed or accompanied by an interim arrangement for the West Bank that returns the largest possible population either to Jordan or to an Arab consortium while protecting essential Israeli security concerns.

Twenty-five years ago, then deputy prime minister Yigal Alon put forward such an idea that returned most of the population to Jordan, while constituting the high ground and the Jordan valley as an Israeli security zone.

It might even be possible to bring to the table entirely new and daring concepts such as a divided sovereignty for the West Bank, in which Arab countries would be responsible for civil administration and police and Israel for external security. Such an approach would permit both sides to learn the grammar of peace rather than using the slogan to demoralize each other.

America's role in such an approach would be less sweeping but in the end more rewarding than the effort to solve every issue in one grand negotiation. But it would likely have better prospects for success and lead to outcomes that are morally defensible.

© 1971 Los Angeles Times Syndicate

pressure. If that pressure is not evenhanded, it tempts the Arabs to raise their terms and the Israelis to obscure their desperation by truculence. The role of America is to give the Arabs hope that U.S. efforts will yield more than they would achieve alone, while Israel must be made to feel that there is a floor under the risks it will be asked to run.

This balancing act is more easily described than executed. Precisely for that reason, America should move deliberately into the next phase of the so-called peace process. Careful, substantive explorations with both sides are essential.

Israel must be brought to understand that the territorial status quo will not be supported by the United States; the Arab leaders must accept that America cannot be maneuvered in the Middle East as it was in Vietnam into the step-by-step strangulation of an ally.

Because explorations of a staged settlement will involve sensitive issues that are essentially incommensurable—territory in exchange for such steps as the end of belligerency, lifting the boycott and free movement of populations—they should be conducted with great confidentiality. Concrete steps of the essence, perhaps the principal of them, will emerge as closer than now appears probable. In that case, a comprehensive solution becomes possible. The more likely outcome is a series of interim agreements.

The United States has avoided such dialogue because it feared that premature dealing with substantive issues could scuttle the peace process. But if exploring substance scuttles procedure, what hope can there be for a conference? And why should the United States seem more solicitous about the peace process than the parties themselves? So long as we are reluctant to raise questions of substance and the principal parties shy away from giving answers of their own, a debacle looms. A conference, when it is assembled, will begin with each party putting forward positions so extreme that we will not even discuss them in private explorations.

1001

1

5
5

אאא, חוזם: 26520
אל: רהמש/1380
מ-: המשרד, תא: 250691, זח: 1543, דח: ב, סג: שמ,
בכב
שמור/בהול

אל: וושינגטון - שטיין

דע: וושינגטון - הציר, פלג - הסברה, קשור לקונגרס

הנדון: הפקעת אדמות, שלכם 394 מ-24 דנא

1. הפקעת אדמות בכפר ארטאס - ראו מברקנו 633 מ-13 דנא בנדון. סלי מרידור
ה-T.P. שהוכן ע'י לשכת מתאם הפעולות ביש'ע יועבר לאשורו של סלי מרידור
בשבו - בטרם יועבר לאמריקאים ישלח אלינו ונעבירו אליכם.

2. לגבי נושא הריסת בתים - אם מדובר בהריסת 28 בתים בבית לחם כבר נשלח
אליכם עותק המכתב בנדון שהועבר לצ'מברלין בשג' ארה"ב בת'א.

3. הפקעת אדמה בכפר אום טובא - לידיעתכם כפר אום-טובא נמצא מדרום לצור
באחר באזור שפוט ירושלים. השכון הנבנה הוא בהר חומה ממערב לאום-טובא
(הרחבת שכונת ארמון הנציב).

מז'ת 2 - מצפ'א

25 ביוני 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
סולטן, מזתים, @ (מתאמשטחים), רביב, הסברה,
סייבל, משפט

סססס

אאא, חוזם: 25494
אל: רהמש/1346
מ-: וושינגטון, נר: 394, תא: 240691, זח: 1337, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור / מידי

אל: מצפ"א, מזת"ים 2/
דע: מתאם הפעולות משהב"ט.
מאת: השגרירות, וושינגטון.

להלן משיחת (21.6) הציר והח"מ ב- N E A.

הפקעת אדמה בארטאס:
=====

א. אנשי שיחנו העלו הנושא. מעריכים כי במידה ויפגש עם שהב"ט (ציינו בהערת אגב כי האגף במזכר ששיגר למזכיר ציין מועדי ביקורו של שהב"ט בושינגטון. נכון למועד שיחתנו טרם קיבלו תשובה לגבי כוונות המזכיר) קרוב לודאי שהמזכיר יעלה הנושא.

ב. כנ"ל לגבי נושא הריסת הבתים.

2. הפקעת אדמה בכפר אום טובא:
=====

א. אנשי שיחנו התייחסו לדווחים על הפקעת אדמה בכפר אום טובא לצורך בניית שיכונים לעולים. הבהירו כי במידה וההפקעה היא EXPLICITLY לבניית שיכונים לעולים "זו תהיה בעיה". אינם מוציאים בכלל אפשרות שהמזכיר יעלה הנושא עם שהב"ט (במידה והפגישה תצא לפועל).

3. אלכס עווד:
=====

א. אנשי שיחנו דווחו על הענין שיש לאנשי קונגרס בנושא.

ב. לא ברור מתי בכוונת עווד להגיש בקשה נוספת. מכל מקום, הבטיחו לנו כי הנושא לא ימות.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, סייבל, משפט,

@(מתאמשטחים), רביב, הסברה, ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 24736
אל: רהמש/1310
מ-: המשרד, תא: 240691, זח: 1256, דח: מ, סג: שמ,
בבב
71430

שמור/מידי

אל: וושינגטון - שטיין

דע: לשכת שהב'ט
מתאם שטחים

הנדון: א. פרשת ארטאס
ב. הריסת מבנים בלתי-חוקיים ליד בית לחם
למברק 351 ולהתברקותנו בנדון

מתרשמים שראש עיריית בית לחם מנהל מסע פעיל בשני הנושאים האלה. כזכור, פאריס הזכיר את פרייג' בשם כשהעלה עמי נושא ארטאס בזמנו. בנוסף לכך, פגשנו, אוריין ואנוכי, בסוף השבוע שעבר מועמד לקונגרס ארה"ב מקליפורניה והלה מסר כי פרייג' התלונן בפניו על עניין הריסת המבנים הבלתי-חוקיים ליד עירו. חזר על טענת פרייג' כי הממשל מאשר כ-5 אחוזים בלבד מתוך הבקשות לבנייה. עוד טוען פרייג' כי אם חייבים להרוס מבנים, מן הדין לעשות זאת מוקדם בתהליך הבנייה ולא בשלב האחרון כאשר הבתים עומדים על תילם והבעלים השקיעו בהם חסכונות החיים שלהם.

עד כאן - לידיעתכם

פ'א

24 ביוני 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, סייבל,
סולטן, מזתים, @ (מתאםשטחים)

סססס

אאא, חוזם: 22523
אל: רהמש/1209
מ-: וושינגטון, נר: 351, תא: 200691, זח: 1735, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור / מידי

אל: מזת"ים, מצפ"א.

דע: מתאם הפעולות.

מאת: השגרירות וושינגטון.

הפקעת אדמה בארטאס.

1. קרצר סיפר שראש עיריית בית לחם העלה נושא הפקעת האדמה בארטאס בשיחתו עם המזכיר (במהלך ביקורו האחרון בישראל). בעקבות השיחה ביקש הציר פרס ממתאם הפעולות לבחון האפשרות לשנות ההחלטה. לדבריו תשובתו של המתאם לבקשתם היתה שלילית.

2. לאור העניין שהמזכיר מגלה בנושא, ביקש קרצר כי נשקול מחדש החלטתנו. לדבריו הם מתכוונים להעלות הנושא בקרוב בדרג גבוה.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור, מצפא, סולטן, מזתים, @ (מתאםשטחים),
סייבל, ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 13088
אל: רהמש/710
מ-: המשרד, תא: 120691, זח: 1807, דח: מ, סג: שמ,
בבב
109778
שמור/מידי
103.20

אל: וושינגטון - ציר (לידיעת בנצור); ק. קונגרס

דע: משהב'ט - מתאם שטחים

הנדון: הפקעת אדמת כפר ארטיס

בשיחה עמי היום התייחס הסגן בשגארה'ב לנושא הנ'ל ושאל אם ניתן להסיר
בעייה זו מן הפרק. הזכיר את שאלת הקונגרסמן אובי אודותיה בשימועים ב-22
במאי, ואת התחייבות המזכיר בייקר לנתח כתבתו של ג'קסון דיל ולהגיש דו"ח
בנדון. לדברי פאריס בייקר חש מחוייב אישית בנושא כי ההפקעה בוצעה בעת
ביקורו האחרון בארץ והיה רוצה מאוד לדווח לאובי שהבעייה נפתרה. עוד
הוסיף פאריס שמבירורים עולה שעשו עולה כי המצב החוקי של הקרקע לא ברור
בכלל (VERY MURKY) ובפועל דבר לא מתרחש בשטח.

אמרתי שאעביר.

מנהל מצפ'א
12 ביוני 1991

חפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, סי יבל, משפט, סולטן, מזתים, @ (מתאםשטחים)

סססס

אאא, חוזם: 13073
אל: רהמש/707
מ-: המשרד, תא: 120691, זח: 1753, דח: מ, סג: שמ,
בכב
109777
שמור/מידי
103.20

אל: וושינגטון - הציר
לידיעת בנצור

● : משהב'ט - מתאם שטחים

הנדון: הריסת בתים באיזור בית לחם
בהמשך למברקך בנדון.

על פי הנחיות ממחמ'ד, הסגן בשגארה'ב העלה את הנושא בפני וביקש שהחלטה להרוס את הבתים באיזור בית לחם תישקל מחדש. הערתי כי למיטב ידיעתי הבתים נבנו ללא רשיון, וגם בישראל הורסים מבנים בלתי חוקיים. בתגובה טען פאריס כי 'הקונטקסט הפוליטי' בשטחים שונה מהקונטקסט הישראלי, מה גם שלראש עיריית בית לחם מעמד מסויים ואישים בקהילה הבינלאומית מקשיבים לו. ציין שלפי אותן ההנחיות הוא עומד להעלות את הנושא בפגישה עם המתאם.

מנהל מצפ'א
18 ביוני 1991 ●

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שהבט), בנצור,
מצפא, סי יבל, סולטן, מזתים, @ (מתאםשטחים)

סססס

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM

Communication department

מחלקת הקשר
מנהל

פקסומיליה
Facsimile

Date: תאריך: 16.5.91

No. מספר: 1019 (71)

To: א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.

Att: 513955

Sender: מ.נ.ס. 1019

Number of pages including cover: מספר העמודים כולל העילון: 1

1. במתח הרבדים / ברצוננו לציון כי מאחר ומנויחכם אלינו לא כללה מירוס באשר למקרים ספציפיים לגביהם נטען כי הופקעו ו/או הוחרמו קרקעות מתושבים ערביים לצורך הקמת התיושבות ישראלית מצאנו לנכון להסתמך בסקירה כללית של המצב המשפטי והמציאות הנוהגת בשטח בכל הקשור לקרקעות ולהקמת התיושבות ישראלית באזורים.

2. ראשית ליברים יש לאמר כי התיושבות ישראלית אינה מוקמת על אדמות שחופקעו או הוחרמו מתושבים ערביים באזור אלא על אדמות מדינה או אדמות שנרכשו מדין מתושבים מקומיים וחבל לאחר בדיקה מסודרת ומדוקדקת של מומחים בעלי שם במשרד המשפטים.

על פי החוק רשאו כל תושב האזור הטוען כי יש לו זכויות בקרקע לפנות לרשות השיפוטית המתאימה באזור כדי שתקבע האם הקרקע הינה בבעלותו אם לאו. הרשות השיפוטית מוסמכת להוציא צווים האוסרים על שימוש בקרקע עד לחלטת סופית.

עוד רשאו כל תושב לפנות לבית-המשפט הגבוה לצדק בישראל אם הוא סבור שפגעו בזכויותיו שלא כדין. בית-המשפט דן במניות רבות מעין אלה מדי שנה השנה.

3. לעיתים מחויבים צרכי הפיתוח של האזור רכישת לצרכי ציבור של מקרקעין (למשל סלילת כבישים, תחנות חשמל, מפעלי מים וכיו"ב). במקרים כאלה מבוצעת החפיקה על פי החוק המקומי ועקרונות המשפט הבינלאומי תוך בדיקה קפדנית על מנת לודא שאין מנוס מחפיקה כאמור ותוך הקפדה כי החפיקה נועדה לשרת את צרכי האוכלוסיה המקומית.

יש לציון כי מי שנגרם לו נזק בשל החפיקה זכאי לקבל מיצוי רואלי, לפי קביעת שמאי מוסמך. עוד זכאי כל מי שנפגע לפנות לרשות שיפוטית מתאימה באשר לגובה הציצוי וכן לפנות לבית המשפט הגבוה לצדק בישראל על מנת שיתבון את חוקיות הרכישה לצרכי ציבור.

2

Tel: -56 02-303363 02-528842

Telx: לשבת מנכ"ל 25224 25241

Fax: 972-2-303367

Area code: 91950

200

1/2

שגרירות ישראל - וושינגטון
מופע מוזיקה

1086 - יא

231 - סב

בלח"ס/מיידי

תאריך: 15 במאי 1991

שעת היבור: 11:30

אל: מנהל מז"ת 2

דעו לשכת מתאם הפעולות - ש. חרדי.
מצפ"א. הסברה

מתאם עיונות. וושינגטון

הנדון: כתבה נוספת בנושא הפקעת אדמות

כתמשיך למברקיניו מאתמול ושלוש, ובאמצעות כתבתו של ג'סטון דיל
ב"וושינגטון פוסט" אתמול, מצ"ב כתבה נוספת של שיאס בסיה
ב"וושינגטון טיימס", המציגה באור שלילי מאד את "גזילת האדמות"
בגדה ט"ו ישראל, ואף מצביעה על מינוח בספר ארטאס שאדמותיו
נמצאות בתחילת הפקעת.
הנושא אינו יורד מהפוסט, וגם כתבה זו עוררה הרבה פניות טלפוניות
אלינו היום, אגף התייחסותכם.

עיונות

7/28 || שחה (2) שחה (1) רחמ (1) מוכל (1) ממנכל (1) בוצור (1) מצפא (2) סולסן (1) רביג (1)
מע (1) הסברה (2) לע (2)

1990-05-15

19:46

KESHER-WASHINGTON

1490126

02

Israelis seize convent property

By Shyam Bhatia
LONDON OBSERVER

ARTAS, Occupied West Bank — At the entrance to the Convent of the Locked Paradise, Sister Margaret tearfully surveyed the orchards of green almonds, plums and apricots that have flourished in the valley for decades.

In less than a year, the trees will be uprooted to make room for new Israeli settlers flooding into the West Bank to fulfill the dream of creating a Jewish majority in the Arab territories captured during the 1967 Middle East War.

Convent property is not exempt from the land-grabbing that has accelerated since the United States launched fresh efforts to resolve the Israeli-Arab conflict.

The issue of land ownership is the most important item on the agenda of Secretary of State James A. Ba-

ker III on his latest visit to Israel.

Mr. Baker on his fourth trip to Israel since the end of the Persian Gulf war, has been told by local Palestinian leaders that the Israeli government is engaged in a race against time to win control of as much Arab land as possible before any political settlement.

Palestinian and Israeli researchers said last week that Israel has been appropriating 300 acres of Arab land a day since the start of Mr. Baker's shuttle mission March 9.

Israel views the acreage taken for settlements during the past two decades as public land, saying in many cases that the villages do not have title to it. Land seizures can be appealed to the Supreme Court.

The white-walled convent, built 91 years ago at the instigation of the archbishop of Montevideo, dominates this village south of Bethlehem, where Israeli surveyors have

been spotted mapping out the extension they plan for a nearby settlement.

The 400 acres they have targeted represent 90 percent of the farming

1086

231

2/2

land owned for generations by village families.

"We will starve to death once they take our land," said Abdulla Shaheen, one of the village elders, who has been told by authorities that

"First the Israelis steal our land, then they prevent us from leaving the village to find alternative work in Israel. What is left for us except to live like dogs and die?"

— Artas residents

A eight-acre field has been declared state property.

As his father and grandfather, Mr. Shaheen depends on the land as his only source of income. The crops are

seasonal: green almonds and citrus fruits interspersed with lettuce, marrow, tomatoes and eggplants.

For three weeks, the Shaheens haven't dared to set foot on their own fields for fear of being beaten up by

settlers. Last month, a member of the family was shot in the foot when he tried to pick fruit from his own orchard.

"We are prisoners of our locked paradise," said Mr. Shaheen's wife, Suraiya.

"First the Israelis steal our land, then they prevent us from leaving the village to find alternative work in Israel," she said. "What is left for us except to live like dogs and die like dogs in the land of our ancestors? The Israelis hope we will be forced to leave. Our answer is that we will die here."

Another victim of the land grab, Jamal Ahmed, 24, is being forced to sell his dairy cows because there's no grazing land left.

Mr. Ahmed, a political activist, is banned from leaving to work in Israel. As other Palestinians who have been jailed in Israel, he has been given a green card that classifies him as a security risk.

"King Sharon" (Housing Minister Ariel Sharon) is the master strategist who plans to triple and quadruple the volume of settlements," said Bethlehem Mayor Elias Freij, one of the Palestinian leaders who participated in recent meetings with Mr. Baker.

"How can peace talks succeed when the Israelis rend in bulldozers to build settlements or expand existing ones?" he said.

The United States opposes the building of settlements in the occupied territories as obstacles to peace.

"The key word now for success or failure is settlements," Mr. Freij said. "Prime Minister [Yitzhak] Shamir has said the issue of settlements can be discussed three years after a political solution. But by then, what will there be left in the West Bank to talk about?"

* Distributed by Scripps Howard.

to build settlements

W T

1072, 215 $\frac{2}{3}$

Israel Seizes Orchards, Land Farmed by West Bank Arabs

By Jackson Diehl
Washington Post Foreign Service

ARTAS, West Bank—The farmers of this ancient village, nestled in the Judean hills near a spring named for King Solomon, will remember the Persian Gulf War most of all for the land surveyors it brought here—and the land that was then taken away from them.

While the Palestinians of Artas waited out a 40-day curfew after Jan. 15, teams of Israeli land agents began staking out tracts on the hillsides outside the village. Then, two weeks after the war ended, a notice arrived: Israel's government had decided to seize 360 acres of traditional village lands, wiping out much of the agriculture on which the community depends.

The confiscation was one of a sudden rash of land takeovers initiated by Israel in the West Bank in the two months after the Persian Gulf War—amounting to at least 7,500 acres so far—that appear linked to a vast new program for the construction of Jewish settlements. Israel justifies its confiscation of the land on the grounds that Arab ownership has not been registered and that those using it cannot document 10 consecutive years of cultivation.

For the people of Artas, it seemed like the inevitable consequence of a war that left Israel's government more determined to hold on to occupied Arab lands.

"This is the humiliation that the war has brought us," said Thuria Sahin, whose family, part of one of Artas's four ancient clans, lost eight acres of almond, olive and apricot orchards in the seizure. "The Jews have taken our lands, leaving us with nothing. The men who worked in Israel have lost their jobs."

Villages around the occupied territories are still reeling from the economic and political shocks of the Gulf War, in which the Palestinians backed Iraq's Saddam Hussein. But among the hardest-hit communities are those from which land was taken. While Israel's more publicized construction of new housing in settlements sometimes has little direct impact on Palestinians, the land confiscations deprive families—and even whole villages—of their primary source of income.

According to the East Jerusalem-based Coordinating Committee of International Nongovernment Organizations, a pro-Palestinian group, at least 7,500 acres of West Bank land was taken over by Israel in March and April, while 10,000 more were closed off by the military for possible seizure.

Although most of the land does not have legally registered owners, in keeping with widespread practice before the 1967 Arab-Israeli war, nearly all of it has long been claimed by Arab villages or families, and much of it was being cultivated.

Such land seizures, which Israel describes not as expropriations but as entirely legal "declarations of public land," have been going on in the West Bank and Gaza Strip for more than a decade and have helped

See LAND, A10, Col. 1

WP

①

*

1072, 215

3
3LAND, From A8

provide Israel a claim to more than half the West Bank's total acreage.

Lawyers, human rights activists and Israeli journalists, however, say that the current wave of confiscations has been unusually large, reflecting the new approach taken toward the territories by the government of Prime Minister Yitzhak Shamir.

"This could be one of the last great land grabs, by a government that is worried that it is coming under pressure to make concessions on territory," said Linda Brayer, a lawyer who appealed two of the land cases to the Supreme Court. "People are waking up in the morning and finding that bulldozers are outside destroying their land."

Israeli authorities have offered no public account of the extent or purpose of the latest land takeovers, although Lt. Col. Shmuel Ozenboy, a spokesman for the army's civil administration in the West Bank, said he doubted the Palestinian claims. He said their figures on acreage "sounded high" and added that he did not think the seizures were larger than in other recent years.

Ozenboy pointed out that Palestinians had the right to appeal the seizures to military review courts and that many had done so in the past, in some instances winning their claims. He said Palestinian land claims are usually exaggerated and that in the army's view most of the land seized was legally ownerless and uncultivated.

The land confiscations have been one of the major issues raised by Palestinians in recent meetings with Secretary of State James A. Baker III. At one meeting, Bethlehem Mayor Elias Freij forcefully raised the case of nearby Artas with Baker, prompting U.S. diplomats in Jerusalem to make their own investigation of the takeover. They are expected to take up the matter with Israeli officials soon.

The land staked out by the surveyors lies on rolling hill overlooking Artas and its natural springs as well as Solomon's Pools, an ancient reservoir that archeologists now say was probably developed by King Herod.

The hills lie between Bethlehem and the booming Jewish settlement of Efrat to the south, prompting

Freij to conclude that the area is intended for Jewish settlement. He predicts Israel intends to hem in Bethlehem with settlements, a strategy it has already used in East Jerusalem, Ramallah and Hebron, all Arab-inhabited cities captured by Israel in the 1967 war.

Artas's farmers, mostly belonging to the four clans whose recorded presence here dates back centuries, appealed the military declaration. But lawyers say the villagers' claims, which have not yet been adjudicated, appear to suffer from the same problems that have plagued Palestinian landowners throughout Israeli rule.

Israel bases many land seizures on an interpretation of a 19th-century Ottoman Turkish law that required villages and families who

wanted to register their ownership of land to prove they had cultivated the property for 10 consecutive years. Israel, which has not allowed the registration of land claims since 1968, says it may claim any unregistered property unless an Arab can prove it has been cultivated for 10 years.

Under Ottoman, British and Jordanian rule, many Arab villages did not bother to register their ownership of land, since it had been passed down through families for generations. Now it is too late, Israel says, and many families have difficulty proving successive years of cultivation. In Artas, too, villagers said, some of the land seized had not been farmed in the last two years because of the country's drought.

Sitting in gardens outside stone family homes, some built on Crusader-era foundations, many in Artas view their situation fatalistically. Israel, they say, undoubtedly intends to take their land and will do so regardless of the legal details.

"We have not been able to go to our lands already for two months because the soldiers drive us away," said Abdullah Sahin, adding that a village youth was shot and wounded in a confrontation with the guards.

"If they take those lands, then this village is finished," said his son Awni. "We have nothing else. Hardly anyone works outside the village. They will build the settlement on the hill and dump their sewage down here on us. They will try to drive us out. Eventually, I suppose we will die."

אאא, חוזם: 199

אל: דהמש/35

מ-: ווש, נר: 2181, תא: 310591, זח: 1950, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר - מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א - למכותב בלבד

דע: ראש ממ'ד - למכותב בלבד

מאת: השגרירות, וושינגטון

תהליך השלום

משיחה עם מקור במחמ'ד המקורב לתהליך

1. לאלה העוסקים בנושא התהליך ברור, שעמדתם הנחרצת של רוהמ', ולהבדיל, של אסאד, בשני הנושאים הנוהליים, הינם קצה הקרחון בלבד. ר'ל, מציאת פתרון לא תסיר בהכרח המכשולים לקידום התהליך.

ב. מבחינה טקטית מרכז המימשל את עיקר מאמציו בנסיון להביא לשינוי בעמדת אסאד. ההנחה היא, שהסכמת אסאד תקל על המימשל לרכז את מאמציו על רוהמ'.

3. במסגרת הטקטיקה לעיל, הוזמן שהח' סוריה לליסבון לפגישה עם המזכיר (וככל הנראה גם עם בסטמרניק). כמו כן יחזור בייקר ויבקש מעמיתו בסטמרניק, להפעיל השפעתו על אסאד. (הערה: להזכירך, שבקשה דומה העלו בייקר ובוש בשיחתם עם הקנצלר קוהל בביקורו בווינגטון בשבוע שעבר).

4. יכולתו של חוסיין להצטרף לתהליך ללא השתתפות סוריה (ובהנחה שאסאד לא חיל במסע איומים) תלויה במידה מכרעת ביכולתו לצרף למשלחתו 'CREDIBLE PALESTINIANS' (פרשנות איש שיחי לפלסטינים אמינים היא אותם אלה שעמם נפגש המזכיר בביקוריו). בלעדי פלסטינים אלה, אין שום סיכוי להצטרפות חוסיין לתהליך.

5. איש שיחי סבור, שמידת השפעתו של אשפ' טוניס קטנה יותר מבעבר. במידה והמאמץ הנוכחי יכשל, סבור שזה רק עניין של זמן עד אשר אשפ' ישוב ויתחזק.

עד כאן כמה מהגיגי איש שיחי.

שטיין

אאא, חוזם: 66
אל: רהמש/11
מ-: ווש, נר: 2183, תא: 310591, זח: 1950, דח: ב, סג: סב,
בבב
סודי ביותר - בהול. ח ר ב.

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

התהליך

הלן ממקור טוב מאד:

1) בייקר הגיע למסקנה, וכך המליץ לנשיא, שיש להוציא הזמנות לצדדים בחתימת בוש וגורבצוב שתכלולנה את נוסחאות הגישור האמריקאיות. קבלת ההזמנה תיחשב להסכמה לנוסחאות האלה ודחייתה לאי-הסכמה. הנשיא אינו מתלהב לפי שעה מההצעה וחושש להסתכן בחשובות שליליות. הסביבה הקרובה של המזכיר סבורה שישראל תיענה בחיוב.

2) יהודי ממקורבי הנשיא הפציר בנשיא להוציא הזמנות כנ'ל.

3) אין סיכוי לנסיעה נוספת של המזכיר.

4) השגריר הסעודי בנדר מפציר אף הוא במחמ'ד שתוצאנה הזמנות כנל וטוען שלסורים לא תהיה ברירה אלא להיענות בחיוב.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור

סססס

אאא, חוזם: 66
אל: רהמש/11
מ-: ווש, נר: 2183, תא: 310591, זח: 1950, דח: ב, סג: סב,
בבב
סודי ביותר - בהול. ח ר ב.

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

התהליך

לדלן ממקור טוב מאד:

1) בייקר הגיע למסקנה, וכך המליץ לנשיא, שיש להוציא הזמנות לצדדים בחתימת בוש וגורבצוב שתכלולנה את נוסחאות הגישור האמריקאיות. קבלת ההזמנה תיחשב להסכמה לנוסחאות האלה ודחייתה לאי-הסכמה. הנשיא אינו מתלהב לפי שעה מההצעה וחושש להסתכן בחשובות שליליות. הסביבה הקרובה של המזכיר סבורה שישראל תיענה בחיוב.

2) יהודי ממקורבי הנשיא הפציר בנשיא להוציא הזמנות כנ'ל.

3) אין סיכוי לנסיעה נוספת של המזכיר.

4) השגריר הסעודי בנדר מפציר אף הוא במחמ'ד שתוצאנה הזמנות כנל וטוען שלסורים לא תהיה ברירה אלא להיענות בחיוב.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור

סססס

אאא, חוזם: 30681

אל: רהמש/1854

מ-: ווש, נר: 2171, תא: 300591, זח: 1900, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/מידי חרב חרב

אל : סמנכל צפא ופרן

דע: לשכת שהח, לשכת רה'מ'

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

יחח רוס-בן-אהרון

1. מנכל רה'מ' נפגש לשיחה (28/5) עם דניס רוס. השתתפו בשיחה:

מצידם: רוס, קלי, קרצר ומילר מצידנו: בן-אהרון, שובל ועמרני

2. בשיחה נדונו נושאי יהדות המצוקה והתהליך המדיני.

3. להלן עיקרי הדברים:

א. יהדות המצוקה:

בן-אהרון סקר הטיפול הנמשך ביהדות סוריה ותימן בעקבות שיחתו קודם לכן עם שיפטר. הביע תקווה, שארהב, הנהנת בימים אלה ממעמד ויוקרה בעולם, תפעל באותן מדינות כך שתאפשר יציאת היהודים שם.

ה. התהליך המדיני:

1) בן-אהרון סקר הנושאים השונים שבדיון: המשכיות הועידה, מעמד האום, אשפ' בהמשך למכתבו האחרון של רה'מ' למזכיר המדינה מה-24/5. בן-אהרון ציין שהוא מבקש לנצל הזדמנות הפגישה כדי לשוב ולהבהיר עמדותיה של ישראל בנושאים אלה. אשר להמשכיות הועידה, ציין החשש בישראל מועידה מתמשכת שתקבל חיות משל עצמה ותמנע האפשרות להגיע למשא ומתן ישיר ביננו לבין הערבים. בהתייחסות לתפקיד האום ציין שכל נזיפה והחלטה המתקבלת באום נגד ישראל, כמו ההחלטה האחרונה בענין הגרושים מוסיפה לדימויו של גוף זה כטריבוניל אנטי ישראלי.

הוסיף, שאף לא סכסוך בילטרלי אחד נפתר באמצעות האום. בהתייחסו לאשף הדגיש שישראל לא תוכל לקבל שום מעורבות של אשף בתהליך. אנו מבקשים שארהב תבין עמדה עקרונית זו של ישראל ותסייע לנו בכך, בהקשר זה סיפר על פעילות מערכת הבטחון בשטחים והמאמץ להביא שיפורים נוספים. רוס בהערת ביניים ביקש לקבל רשימת פרויקטים שבביצוע ובתכנון כדי לקדם אפשרות ישומם.

2) בן-אהרון ציין שבעקבות המלחמה במפרץ וסיבוב השיחות הראשון של המזכיר באיזור ציפינו לשיפור משמעותי באוירה ובנכונות מדינות ערב להכנס לתהליך של משא ומתן לשלום עם ישראל. עתה, נראה ששינוי זה התפוגג והיה רוצה לשמוע מרוס כיצד הוא רואה היום את הדברים.

3) רוס בתשובתו הרחיב לגבי השינוי שחל בקרב מדינות ערב מאז תום המשבר במפרץ. לדוגמה הביא את נכונות מדינות ה-G.C.C. לשלוח משקיף לוועידת הפתיחה ולהשתתף, כמדינות, בדיונים המולטיטלטרלים. ציין שנכונות זו ובכללה דיון בנושאים מדיניים עם ישראל היא בגדר שינוי משמעותי. עוד הזכיר את הפסקת העברת הכספים מסעודיה לאשף, שינוי במדיניות כוויית בנושא החרם כביטוי לאותו שינוי שלשם השגתו ארהב פועלת.

4) בהתייחסות לנקודות שבמחלוקת אותם הזכיר בן-אהרון חזר רוס והביע העמדות שהעלה המזכיר בעת ביקורו בירושלים.

5) בן-אהרון בתשובתו ציין שישראל אינה יכולה להסכים להביא למעורבות האום בתהליך משום שהכנסתו ולו גם בצורה טכנית תפתח פתח למעורבות רבה יותר שתביא לבנאום הסכסוך. הוסיף שישראל קבלה במהלך המשא ומתן כמה מהסמלים שהיו חשובים למדינות ערב כמו ועידת פתיחה ואנו חוששים שעתה מנסים להכניס תכנים לאותם סמלים.

6) לשאלת המשכיות הועידה ציין רוס שהרי מדובר בהסכמה של כל הצדדים לכינוסה מחדש. על כך השיב בן-אהרון שגם אפשרות זו יכולה לשמש מנוף ושוט ללחץ על ישראל.

7) בתשובה לשאלת בן-אהרון ציין רוס, שלא קבלו עדיין תשובות מסוריה ו/או מירדן. עם זאת, הגיעו אליהם מספר סימנים חיוביים אך לא יוכלו להיות בטוחים עד שישמעו הדברים בודאות. ציין, הקשיים הפנימיים הפועלים על חוסיין ומכתיבים מדיניותו.

8) עד כאן.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

93)

1/3

לסדר
7/11

משה - 1191

שמוד / מזירי

אל: סגן רוה"מ ושה"מ. שר האוצר. טמנ"ל צפ"א. טח"ו"ל הסברה
יועץ כלכלי לרוה"מ

מאח: ציר הסברה רושי

ערביות לקליטת העליה

ראו נא והמכתב רומצ"ב שנשלח ע"י השגריר לקונגרס ליד.

פלג 8/13
7

2 שיתוף מנהל המנהל
3 מנהל המנהל
2 מנהל המנהל
3 מנהל המנהל

213
1191

אל: הקונסולים הכלליים בארה"ב
מאת: השגריר, וושינגטון

חידון: ערבויות לקליטת עלייה

1. כללי
א. הן במימשל והן בקונגרס מצפים לפניית ישראל, אחרי יום העבודה, לקבלת ערבויות נוספות בסך 2 מיליארד דולר לכל אחת מהשנים הבאות.
יש לקוות ש"מבצע שלמה" יסייע לנו ביצירת דעת-קהל חיובית ואקטיבית למען המטרה.
2. מטרה
ב. השגת הערבויות מחייבת מאמץ הכנה והכשרה חסר תקדים כך שבמועד הרשמי של הגשת הבקשה תזכה לאוזן קשבת ולנוכחות מצד המחוקקים בשני בחי הקונגרס להרתם לקידום החקיקה ולתמוך בה.
כולנו מודעים לרמיזות שהושמעו בפומבי לאפשרות של ההגניית מתן הערבויות בהתקדמות בתהליך המדיני או, בחוגים אחרים, ברפורמה כלכלית מקפת בישראל.
3. מועדים
ג. הזמן העומד לרשותנו לגיוס המיכה מירבית הוא חודשי וקייץ יוני-אוגוסט.
ד. כנס הקוננ"לים הקרוב, יקדיש חלק נכבד מדיוניו ועיתותיו לנושא הערבויות.
- אנו מקווים שבמהלך הדיונים נוכל לשמוע מחשבות ותוכניות מגובשות מכל אחד מהקונסולים הכלליים ולתאם המשך הפעילות.
4. שיטח
ה. ברור שכל קוננ"ל, בהתאם לכלים העומדים לרשותו וחכרה חשטח שבאחריותו יסגל המפרט שלהלן לתנאים במקום ויקבע בתאום עם השגרירות סדרי עדיפויות.
המאמץ הנדרש גדול, היעד חשוב, בכוחות משותפים, בפעולה מחוזמת ולא שגרתית נעמוד במשימה.
ו. יעד הפעולה המרכזי הוא הקונגרס האמריקאי על שני בתיו.
מדור קשור לקונגרס יספק לכל אחד מהקוננ"לים רשימה עמית על פי סדר עדיפויות של סנטורים וחברי קונגרס כלפיהם יש לרכז הפעולה.
מדובר כמובן בחברי ועדות ההקצבות וועדות החוץ, אך גם בחברים מן השורה שלא יחיו מעורבים ישירות בתהליך החקיקה.
ז. לצורך כך יש להסתייע במספר גורמים המחויבים את המרקם האמריקאי:
(1) הקהילה היהודית המאורגנת (ה-CRC והפדרציות)
(2) חוגים דתיים, כנסייתיים מקומיים ומדינתיים.
(3) אישים, חידועים כ"בעלי קשרים" והשפעה למימשל ואו לקונגרס וחבריו.
(4) מנהיגות אתנית וקבוצות אתניות, אותם ניתן וחשוב לרתום למאמץ, בתאום וסיוע חארגונים היהודיים המקומיים.

3/3 1191

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

- 5) המפלגות ופעילותן במישור המדינתי והארצי, בין ישירות ובין בעקיפין, באמצעות בעלי השפעה.
- 6) אגודים מקצועיים.
- 7) שדולות מרכזיות.

ח. כוונה הפעילות כלפי הקונגרס ובקרב הציבורים השונים היא להעביר מסר, ישירות לחברי הקונגרס, ובעקיפין באמצעות הגורמים שפורטו לעיל בכתב, טלפונית ובשיחות אזורי הבחירה עם הנבחר של תמיכה בסיוע לישראל לעמוד באתגר ההומני, ההיסטורי בפניו היא עומדת שבקליטת מאות אלפי עולים, הבאים אליה מקצווי ארץ. חשוב שבספטמבר כאשר נגיש הבקשה ידעו במשרדי חברי ביה"נ והסנט שלמורשה או לסנטור הגיעו מכתבים, פניות טלפוניות והבעות תמיכה במתן סיוע לישראל. תמיכה כזו תכשיר הקרקע ותקל על השגת תמיכה בחקיקה עצמה.

5. תאום

ט. לתאום נכון ומלא בשטח ועם תשגירות בוושינגטון בגיוש סדר עדיפויות מקומי ותוכנית עבודה לקונסוליה חשיבות בהשגת מטרותינו. ללא שלוב ותאום עם כל הגורמים המסייעים לנו בעבודתנו וגורמים אחרים בארה"ב ובארץ (לדוגמה עולים מבריה"מ ומאתיוסיה המבקרים בארה"ב) לא נוכל להגיע לכל הציבורים שתמיכתם נחוצה לנו. חשוב שהקונכ"ל יפעל ויתיעץ עם גורמים בקהילה היהודית במקום וארגוניה כדי לבחור הדרך והאמצעי הטוב ביותר להגיע אל חסנטור, חבר הקונגרס ואל אותם גורמים המקורבים לו ומשפיעים עליו. חשוב באותה מידה שהפעולה תתואם ותדווח למטה בוושינגטון כדי לבחון פעילויות נוספות.

י. מיכאל שילה מופקד על ריכוז הפעילות ותאום גורמי המטה בשגרירות. חנכם מתבקשים לדווח פעילויותיכם לדוד פלג, סדרי העדיפויות יקבעו בחתייעצות חציר עם ציר'החברה, חציר הכלכלי וקישור לקונגרס.

אני מאחל לכולנו הצלחה.

בברכה,
זלמן טובל

העתק: ס/רה"מ ושה"ח
שר האוצר
סמנכ"ל צפ"א ופר"ן
סמנכ"ל הסברה
יועץ כלכלי לרה"מ
ציר מדיני, כאן
ציר כלכלי, ציר הסברה, קשור לקונגרס - כאן.

ידיעות לעתונות

לע"מ

תגובת יועץ רה"מ לענייני תקשורת לנאום נשיא ארה"ב

29.05.91

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, ט"ז בסיון תשנ"א, 29 במאי 1991 (לע"מ עש"ת 13)

בתשובה לשאלת כתבים על נאום הנשיא בוש אמר יועץ רה"מ מר אבי פזנר, כי ישראל מייחסת חשיבות רבה למאמצייה של ארה"ב בנוגע למרוץ החימוש באזורינו. ישראל וארה"ב שותפות בדאגתן לגבי פוטנציאל ההרס במזה"ת. יש לזכור כי ישראל היא הקורבן הפוטנציאלי להרס זה, ולצערינו אנו אף מנוסים בכך שכן מאחורינו חמש מלחמות. כידוע כבר למחרת המלחמה במפרץ קראנו לכינוס ועידה בה יטלו חלק כל ספקיות הנשק למזה"ת והמדינות המקבלות נשק זה באיזורינו במטרה להגיע לעצירה מוחלטת של האספקות. לדעתנו לכמויות הענק של נשק קונבציונאלי שבידי מדינות האזור פוטנציאל השמדה והרס המחייב טיפול מיידי. ישראל שבה וקוראת לכינוס זה, ומודיעה על נכונותה לתרום חלק להצלחתו.

אשר לפרטי יוזמת הנשיא אנו רוצים ללמוד לעומק. נבוא במגע עם הממשל, כדי לפעול במשותף למען היציבות והשלום.

בתשובה לשאלה נוספת בדבר קריאת הנשיא בוש להפסקת ייצור נשק גרעיני אמר מר פזנר, כי כידוע מדיניותה של ישראל מאז ומתמיד היא כי לא תהיה הראשונה להכניס נשק גרעיני.

לע"מ עש"ת (דף מס' 9)

פי 22:20

NNNN

Jerusalem, 29 May 1991

#21 PAZNER RESPONSE TO PRESIDENT BUSH'S SPEECH

/91.05.29 (Communicated by the Prime Minister's media adviser)

In response to journalists' questions about President Bush's speech, the Prime Minister's media adviser, Avi Pazner, this evening (Wednesday), 29.5.91, said the following:

Israel attaches great importance to the efforts of the United States regarding the arms race in our region. Israel and the United States share the concern about the potential for destruction in the Middle East. It should be remembered that Israel is the potential victim of this destructive capability, as experienced by the citizens of Israel in five wars. As is well known, already on the morrow of the Gulf war, we called for the convening of a conference with the participation of all the suppliers of weapons to the Middle East and all the recipient countries in our area in order to stop completely the flow of weaponry.

In our view, the enormous amount of conventional weapons in the hands of the countries of the region constitutes a potential of mass destruction which must be dealt with immediately. Israel renews its call for the convening of this conference and declares its readiness to contribute to its success. As far as the details of the President's initiative are concerned, Israel will study them in depth. We will be in contact with the administration in order to work together for stability and peace in the region.

--/DF
#0

21:40 hours

אאא, חוזם: 29277
אל: רהמש/1784
מ-: המשרד, תא: 300591, זח: 0903, דח: מ, סג: בל,
ככב
9,244448
בלמ'ס/מיד

אל: כל הנציגויות

PAZNER RESPONSE TO PRESIDENT BUSH'S SPEECH
(COMMUNICATED BY THE PRIME MINISTER'S MEDIA ADVISER)

IN RESPONSE TO JOURNALISTS' QUESTIONS ABOUT PRESIDENT BUSH'S SPEECH, THE PRIME MINISTER'S MEDIA ADVISER, AVI PAZNER, SAID THE FOLLOWING (29.5.91):

ISRAEL ATTACHES GREAT IMPORTANCE TO THE EFFORTS OF THE UNITED STATES REGARDING THE ARMS RACE IN OUR REGION. ISRAEL AND THE UNITED STATES SHARE THE CONCERN ABOUT THE POTENTIAL FOR DESTRUCTION IN THE MIDDLE EAST. IT SHOULD BE REMEMBERED THAT ISRAEL IS THE POTENTIAL VICTIM OF THIS DESTRUCTIVE CAPABILITY, AS EXPERIENCED BY THE CITIZENS OF ISRAEL IN FIVE WARS. AS IS WELL KNOWN, ALREADY ON THE MORROW OF THE GULF WAR, WE CALLED FOR THE CONVENING OF A CONFERENCE WITH THE PARTICIPATION OF ALL THE SUPPLIERS OF WEAPONS TO THE MIDDLE EAST AND ALL THE RECIPIENT COUNTRIES IN OUR AREA IN ORDER TO STOP COMPLETELY THE FLOW OF WEAPONRY.

IN OUR VIEW, THE ENORMOUS AMOUNT OF CONVENTIONAL WEAPONS IN THE HANDS OF THE COUNTRIES OF THE REGION CONSTITUTES A POTENTIAL OF MASS DESTRUCTION WHICH MUST BE DEALT WITH IMMEDIATELY. ISRAEL RENEWS ITS CALL FOR THE CONVENING OF THIS CONFERENCE AND DECLARES ITS READINESS TO CONTRIBUTE TO ITS SUCCESS. AS FAR AS THE DETAILS OF THE PRESIDENT'S INITIATIVE ARE CONCERNED, ISRAEL WILL STUDY THEM IN DEPTH. WE WILL BE IN CONTACT WITH THE ADMINISTRATION IN ORDER TO WORK TOGETHER FOR STABILITY AND PEACE IN THE REGION.

הסברה/מידע

a1024reutt
r w.. BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING- 05.
BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-MULTITAKES
THE REUTER TRANSCRIPT REPORT

To	MARCO GREENBERG	From	PETER RAMJUG
Co.	ISRAELI EMBASSY	Co.	REUTERS
Dept.		Phone #	202-898-8345
Fax #	202-364-5610	Fax #	202-898-8383

WHITE HOUSE BACKGROUND

Date: May 29, 1991
Location: Colorado Springs, Colo.
Time: 11:45 a.m.

212
1189
451

The editor of the report is Steve Ginsburg. Tim Ahmann, Eric Beach, Judi Perlman, Peter Ramjug and Paul Schomer also are available to help you. If you have questions, please call 202- 898-8345. For service problems inside the District of Columbia, call 202-898-8355; outside D.C., call 1-800-537-9755.

.....
.....
This transcript is provided by News Transcripts, Inc. If questions of content arise, call 682-9050
.....

Q: Did the Israelis ask the president to delay the speech while they put forward their own proposal?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I don't want to get into the details of the exchanges between us and the Israelis. I'll just say we had several of them. We had exchanges in Jerusalem, we had exchanges in Washington at senior levels, and we will continue to have the exchanges with the Israelis as we proceed.

Q: Are you saying it's not true?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I just don't want to get into the details of what they said and what we said on this. We developed this with the interests of stability in mind, with the interests of our friends in the region in mind, including Israel, and we look forward to working with them in this.

Q: Does the release of this proposal now unlock the conventional arms sales that they have pending on the Hill?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I'm not sure I agree with your characterization that anything was ever locked.

Q: We were told repeatedly that they were--no sales were going to move forward until this review was done and the speech made.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Let me just answer it this way, An. We made clear in this initiative, as the president made clear in today's speech, that we are going to continue to provide for the legitimate defense interests of our friends and allies in the Middle East, and nothing in this is meant to detract from our ability or, indeed, anyone else's ability to do that. To the extent that it involves arms sales, we will then be proceeding forward them them.

Q: What is the range of the missiles that the president is talking about?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The president is not talking

about missile ranges. What we are calling for, if possible, is an approach to missiles that deals with all surface-to-surface missiles. We are not specifying range.

Q: What about this information saying it was less than 150 kilometers or 90 miles? Is that totally erroneous?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I have no idea where that came from. There is no ranges. We will talk. Now, we have to meet with other countries, and obviously this is not a unilateral effort, and we will have to see what we can agree up on as initial steps and then as subsequent steps. But our position going in is we think what would be best for the stability of the region would be to ban all missiles, surface to surface, regardless of range.

Q: How would it be enforced?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: This is not something where enforcement is the operative word. What we're trying to do is work with would-be suppliers, in some cases to supply. And we're dealing with would-be recipients, in some cases not to receive; or would-be producers, in some cases not to produce.

What this is is an exercise in collective restraint, both among outsiders and insiders in order to persuade them of the logic that each of them will benefit if all of them eschew going down certain roads.

Q: Is there anything like that? You don't envision any treaties, any formal agreements, to do any of this stuff?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: It's quite possible that this will lead to formal agreements down the road. What we are doing right now is launching a multi-prong process--let me give you an example, Andy--that you could have a situation where, if we can launch the sort of peace process we're trying to launch where you would have a conference, one of the groups that would meet under the umbrella of the conference would be a region-wide group that would address regional arms control questions. It's quite possible that any one of these areas would then spin off at various times into specific accords.

.....
.....
The Reuter Transcript Report
White House/Background Briefing
May 29, 1991
MORE Reut17:16 05-29

3/12

1189

451

al040reutt

r w.. BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-
BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-1STADD
THE REUTER TRANSCRIPT REPORT

05-29 1527

4/12

1189

451

WHITE HOUSE BACKGROUND BRIEFING
May 29, 1991
(First Add)
.....

x x x specific accords.

not-- Q: You don't envision any particular accords right now, you're

Give us some time. SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: We're just starting the process.

Q: This doesn't deal with existing stocks, right? It's all simply future purchase, right? It's not cutting back what people now have. You're not asking them to destroy anything?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Well, certain areas-- clearly we would prefer to see in the chemical and biological area, clearly there's a desire that people not go down those roads altogether. In other areas, we're simply asking to have a freeze as a first phase, but then subsequently we would like to see the item in question done away with altogether. For example, missiles is a perfect example where we're trying to initially think about a freeze, but then over time we think the Middle East and all the countries in it would be better off without missiles.

Q: When you talk about over time, what kind of a time frame are you talking about, and do you have a date for this French meeting?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: On the first question, the time in each one of these areas, because they do not have to be mutually dependent, is going to have to be set, quite honestly, by the pace of the consultations. In the case of the French meeting, we would like to have it open sooner rather than later, and I think we're talking within the next month possibly.

Q: What reason is there to believe that countries that won't even sit down and talk to each other are going to voluntarily undertake to curb these weapons? In the end, isn't this just a pipe dream?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Two reasons to have some optimism. One is, we believe that there is some opportunity to do this in the aftermath of the war. We have just seen a graphic demonstration that a fairly primitive level of ballistic missile can wreak potential havoc and devastation among the nations of the Middle East if suddenly wars are not confined necessarily to battlefields, wars are not confined necessarily to people in uniform, and wars would not necessarily be confined to conventional arms.

It's quite possible that out of this comes a new awareness that a Middle East filled, for example, with ballistic missiles and countries that are able to insert chemicals or biological weapons or nuclear devices inside those warheads, that everyone would be worse off if this process continues unabated.

So it seems to me it's certainly worth exploring that you could

have--certainly worth exploring the potential that one could reach some agreements. Similarly, among suppliers, there was an awareness that the kinds of supply programs that led to in Iraq that had upwards of 5,000 tanks and nearly 1,000 combat aircraft--that was a situation that ultimately came around and boomeranged. And it threatened the interests of all the suppliers. So I think it is premature to describe this in the kinds of negative terms I think one ought to keep an open mind, and one ought to say that this war changed the way people think in the region.

Q: What evidence do you have of that?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Well, based upon our initial consultations with the countries in the region, based upon our initial consultations with the suppliers, we were certainly encouraged to proceed. What we are doing is consistent with or builds upon approaches put forth by Prime Minister Mulrony, by Prime Minister Major. It's clearly in some ways leading to the sorts of ideas surfaced by President Mubarak of Egypt calling for a weapons-of-mass-destruction-free zone.

This is not entering terra incognita here. We've got an environment where you've just had an awful war; where you've had an awful image of the future; where you've got a lot of proposals out there; where you've got a coalition of potential suppliers that have shown an ability to work together in unprecedented ways. It seems to all of us that this is certainly a situation worth exploring.

Q: (Inaudible) saying that for this to work that the regional peace plan would have--or something like it--that the two will dovetail that they are not separate entities. They build on each other. As you get confidence in the area, then you may agree to--

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: That would raise an interesting point. Let me answer it this way. It's possible that one could have progress in the arms control area that could then have a spillover effect and could actually increase political confidence in the region, that could then have a benefit on the peace process. Similarly it could work the other way: one could have benefit--political relations that then could lead to increased trust and confidence that then could have some progress in the arms control area.

One could also imagine the two happening separately. That even, for example, if we were unable to launch the formal peace process that we want, some of the things we want to do could happen by building upon existing approaches or existing institutions that are already out there. So I wouldn't say there's a type--if you will fit between the two, but clearly, there's a potential for a mutually enhancing interaction between a political process and the control process. Much as we've seen over the years with the United States and the Soviet Union--that there's an interaction between political progress and arms control progress.

Q: Have China and the Soviet Union specifically said they'll attend this meeting in Paris?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: They have not--on the other hand, they have not been specifically asked yet. What we did was we raised the idea in general about following up. And I expect at some point we'll get more specific about that. And I saw nothing in their responses which indicated any hesitancy.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: As my colleague indicated, the Chinese and Soviets have been consulted with in advance. The idea of a meeting was presented in those consultations, and now we need to follow up.

And we will be following up. The first meeting will be in Paris.

Q: How did you come up with the idea of having this meeting in France? And exactly when do you expect this meeting to take place?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The timing--we're hoping that it would be within the next month or so. France is clearly one of the--the reason is that it's one of the five countries that collectively provide the predominant or lion's share of the arms that have been going to the Middle East, and it was geographically midway between them. And France is one of the leading countries in the Middle East as an outsider.

Q: Did the U.S. propose that or did they propose that?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Honestly, I don't remember the exact diplomacy of how it happened.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The French have offered to host the first meeting. It's their initiative to host that first meeting.

Q: You know China's track record in this regard. What's in it for them to get involved in this? What makes you think that they would get involved?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The reason for a country such as China to get involved, I would think, are twofold. One is it's difficult for me to see that anyone who has a stake in the stability of the Middle East, either directly or indirectly--and I had argued that China has both a direct stake in the Middle East and certainly an indirect stake in the Middle East--in the stability of the Middle East given the impact it would have on world economic well-being, it's hard for me to see how any country, including China, that has a stake in regional stability, would benefit from seeing proliferation simply occur the way it has or accelerate. That again that kind of proliferation would only increase the likelihood of war; it would increase the destructiveness of war if a war did occur, and China would clearly suffer from that, as would everybody else.

Secondly, this is a situation where the supplier--the countries that are in a position to supply will get together and with China, with the Soviet Union, with France, with Britain, with ourselves, hopefully in time with others, and I would like to think that we could all--in a sense there could be a persuasion process, if you will, where everyone would come to realize that there is a potential here for mutual benefit. And I don't see why China is necessarily apart from that.

.....
.....
The Reuter Transcript Report
White House/Background Briefing (first add)
May 29, 1991
MORE Reut17:34 05-29

6/12

1189

1451

a1047reutt

R W.. BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-
BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-2NDADD
THE REUTER TRANSCRIPT REPORT

05-29 1168

7/12
1189
451

WHITE HOUSE BACKGROUND BRIEFING
May 29, 1991
(Second Add)

.....

X X X from that.

Q: Well, one reason would be that weapons are one of the only big-ticket items that they can sell to the rest of the world and infuse their economy. What's to change their minds?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Again, that's--one of the purposes of this entire initiative is to test what countries are willing to do or, in this case, not to do. And, again, what we're hoping, and we have reason to believe, is that in the aftermath of the recent war, there's a certain demonstration effect that will create certain possibilities.

But again, that's why this is an initial phrase. And we're going to have to work it with the Chinese and others. And this is a comprehensive approach where you've got in some ways a half dozen efforts. And let me just say that, for example, the Chinese willingness to support sanctions during the war and 12 times in the United Nations suggest that China is willing to go along with international consensus.

Q: Is this a litmus test of some sort for the Soviets, given the fact that they want to rejoin the rest of the world, they want to be invited to the economic summit? Is this how they can prove their good intentions?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I don't like the phrase--it's yours. I would just say that in various regional conflicts and various regional settings around the world there's been evidence that we and the Soviets and others have increasingly been able to cooperate. And I would think that this would be a natural follow-on to that. And we've already had several conversations with the Soviets about this idea. We're following up. And again, we'll have to see. But I would think that there's some reason to be optimistic, that this would be an area where we could find some common causes.

Q: Why just this one region? Why is the proposal limited? If this is a good idea, why not universal?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Over time you may be right. The reason for starting in the Middle East, again, was our feeling of acute need given that if one looks at the proliferation problem, while in principle it is and could be a global problem, in reality, right now, a lot of the proliferation problem happens to center on the Middle East-Gulf area. So it's clearly the place where there's the greatest need. And again, we felt because of the war there's the greatest opportunity.

But I take your point that over time we're looking not only to expand those who would be involved from the supplier end, but if ideas work, there's no reason it couldn't be expanded beyond the Middle East.

Q: Are the five nations going to talk in terms--you had talked on the plane about the question of regional issues beyond arms. Would that

8/12 1-09 USI

include security for nations that chose--recipient nations that chose not to receive, as you put it?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I wouldn't rule it out. I mean again, these are early days, and the question of what types of political arrangements could be introduced in order to either encourage states foregoing certain systems, or to reward them for foregoing it--that's something that will probably be on the agenda.

Q: A specific question on two points. On chemical and biological, what in here is new aside from urging confidence-building measures? And secondly, on the nuclear thing, what countries besides Israel are really affected?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: On the chemical and biological, both issues are global problems for which global approaches are already in place or have been proposed. The president, a couple of weeks ago, proposed a new initiative to achieve early conclusion of the Chemical Weapons Convention, and what he's proposing here is not only the countries in the region become original signatories to that convention, but they essentially get ahead of that game by beginning to adopt measures now that would, in fact, be included in the convention once it went into force.

With respect to the Biological Weapons Convention, this is something that's been in effect for nearly 20 years.

Q: Specifically--

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Biological Weapons Convention? To a first order, it bans the production and use of biological weapons. And some countries in the region are not yet signatories of the Biological Weapons Convention. An obvious step would be for those remaining countries to sign up.

Q: Which ones?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I don't have the list with me. We can get it for you. Actually, I think Iraq signed up a couple of weeks ago. There are a few countries in the region, and I can get that list for you.

The Biological Weapons Convention countenances very limited quantities of biological agents for defensive purposes. We would like to know which countries--and I think as a confidence-building measure, share information among the countries who have these very limited programs. Indeed, an exchange of information on biological research per se would be another way to build confidence--biological weapons are not going to become a problem in the region, not going to become a worse problem in the region.

Q: The nuclear--what other countries are affected by that besides Israel?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Again, no, this is not the time or the place to single out countries.

Q: But you're making proposals--one of your major proposals. The Israelis say it's aimed only at them. It's up to--

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: There are several countries in the region with nuclear programs, some of which have the potential to become nuclear weapons programs.

Q: Which ones are they?

get into SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Again, I'm not in a position to individual countries.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Let me answer your other question, please, on the Biological Weapons Convention. Assuming the list have is right, I've got three countries that have neither signed nor ratified the convention in the region, and that would be the Algeria, Israel and Oman.

Q: How come you list those three countries, but you won't talk about who got nuclear programs?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Who signs international agreements is a matter of public record.

Q: Is not a nuclear program a matter of public record?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: No.

.....

The Reuter Transcript Report
White House/Background Briefing (first add)
May 29, 1991
MORE Reut17:46 05-29

9/12

1189, 45!

al078reutt

r w., BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING- 05-29 1463
BC-TEXT-WHOUSE/BRIEFING-3RDADD
THE REUTER TRANSCRIPT REPORT

10/12
1189
451

WHITE HOUSE BACKGROUND BRIEFING
May 29, 1991
(Third Add)
.....

X X X OFFICIAL: No.

Q: What about the other weapons that they have? Can you give us some idea of who has what?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Let me just put it this way, that in the nuclear area, in the chemical area, in the biological area, in the missile area, in each one of those you've got any one--in some case as many as six, in some case as many as 10 or 11 or 12 countries that have some type of a capability, and it goes along a full spectrum from research to weaponization. Our view is, you've already got as a result a fairly significant proliferation problem, and you've got the potential for one that is qualitatively worse over the next couple of years.

Q: How can you gauge the significance of the proliferation problem if you can't say who has got them and how many? I don't understand.

Q: That's what we need. I mean, if you could say six to 12, for example, can we just go right down the categories and name six or 12?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I do not want to get into a case by case because that clearly gets into intelligence questions, as exactly what countries have and don't have, so I'm just going to pass on that.

Q: Have you given any consideration to setting an example by not selling tanks and aircraft to countries in the region?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Again, one of the things that the supplier countries would do when they sit down initially in Paris as well as in follow-on meetings would be to try to come to some common understandings and then to apply them in their own export policy as to what would constitute destabilizing weapons. And I think you'd have to look at both the types of weapons, the numbers, the potential recipients and so forth.

What you'll have to do, then, are tailor approaches to the circumstances. So I don't think you can approach it mechanically and say aircraft per se are necessarily destabilizing, or tanks per se, but it's possible a certain generation of aircraft or tank, or a certain number or going to a certain country would be destabilizing.

Q: Didn't those weapons cause the most destruction in the Gulf war as opposed to missiles?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: But again, some of those same weapons also proved necessary for defending against weapons. I mean, again, it's the reason that you want to get countries to sit down and come up with a useful set of guidelines rather than in the abstract simply do something that is very arbitrary or mechanical and try to apply it.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Let me add in response to an earlier question which countries have nuclear and chemicals and biologicals.

One answer is, no country in the region acknowledges that it has any of those capabilities, although Iraq, in the wake of the war, has indicated that it has some, I think, chemical agents. Given that no country has acknowledged these capabilities with the limited exception of Iraq, we obviously cannot stand up here and tell you which ones have them.

Q: Well, you can. You don't know? You don't want to?

Q: You're talking about the voluntary restraints, not quid pro quo. Why did the president not go further and announce some restraints himself in selling weapons? Why wait?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: One of the lessons of the past--and I don't think it's analytically that difficult to agree with--is that unilateralism is not going to provide a given weapons system and to have to have three or four other countries willing to step in was not going to have any impact whatsoever on the proliferation problem.

What we want to do, as a result, is have this be a more collective undertaking on one part on behalf of the would-be suppliers and, again, the recipients.

Q: (inaudible) smaller countries are likely to step in? Countries outside of the scope of the five?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: We can't rule it out, which is one of the reasons why initially we want to deal with the five countries that have distributed or sold the lion's share--from 80 to 90 percent, we estimate--of the arms that have gone to the Middle East over the last decade. In no way do we want to keep this exclusive; to the contrary. The more inclusive we can make this over time, the more effective it will be, and that again applies from both ends. The more countries in the region that we can get to participate in a voluntary regime of restraint, the better off the Middle East will be.

Q: Are we willing to propose steps to stop other countries from initiating arms sale programs to the region?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The way I would put it is we will enter into consultations with other countries and we will see if we can't reach some understandings in the case of conventional weapons about our individual arms transfer programs, and already in other areas where you've got things like the Australia group for chemical weapons, you've got the missile technology control regime, you've got various supplier groups for nuclear weapons. The idea is to see if you can possibly expand or broaden the scope of these arrangements.

Q: In the meantime, do you anticipate sending to Congress anything new by way of an arms package for Saudi Arabia or Egypt?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: To the best of my knowledge, no decisions have been made about sending up arms packages for anybody.

Q: Secondly, Israel does not now allow any IAEA inspections, does it? It is not a signatory of the nonproliferation treaty, correct?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Yes.

11/12 1189
2051

Q: Are our arms sales so small to this region that they'd be insignificant, have no impact if we stopped?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: On ours?

Q: You said it would have no impact if we did this unilaterally--if we stopped.

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: What would concern me if the United States stopped unilaterally, two things. One is that countries who we're friends with who have legitimate defense needs, legitimate needs to promote deterrence, and who have long looked upon us for friendship and support would obviously call into question our reliability as a friend and partner.

Secondly, in many areas it's quite possible that others would simply step in and sell equipment, which has at times happened in the past when the United States refused to, be it because the administration chose not to or the Congress.

Again, the whole reason for approaching this multilaterally is to have this be a common policy which would be clearly so much more effective

Q: How often will the five meet? Do you expect regular or non-regular meetings? What is the plan?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: The whole question of what type of a follow-up process you might have is clearly one of the agenda items for the first meeting. And that's just something that we're going to have to play by ear.

Q: What do you want? Regular meetings or--

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: What I want is for this approach to be effective amongst initially the five and then to expand to other countries in the conventional area. I want--and there again, I think we're just going to have to see what the consensus is. But I don't have an arbitrary sort of pace that I want to set this at.

Q: You say that China didn't give a firm answer yet as of the Paris meeting. Mr. Bartholomew is going there in June. I mean, will he ask for them to give a firm answer so that a meeting can take place before the end of June?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: Mr. Kimmitt discussed these issues when he was in China; I'm sure it will be on the agenda when Mr. Bartholomew goes there.

Q: So you expect a Chinese answer before the end of June?

SENIOR ADMINISTRATION OFFICIAL: I don't want to say what I expect. All I say is both with visits as well as without visits, we will be consulting closely with the Chinese on this.

Q: Thank you.

END OF BACKGROUNDER TRANSCRIPT

....

The Reuter Transcript Report
White House/Background Briefing (third and final add)
May 29, 1991

12/12
1189
451

אאא, חוזם: 30991
אל: רהמש/1867
מ-: המשרד, תא: 310591, זח: 1339, דח: מ, סג: בל,
בכב
9,244448
108655

בלמ'ס/מידי

אל: כל הנציגויות

צ'ייני ללוי: ארה"ב מחוייבת לבטחון ישראל

בהמשך לפגישת שה'ח עם מזכיר ההגנה האמריקאי צ'ייני, להלן מלשכת דובר
המשרד (31/5):

ישראל היתה המדינה הראשונה אשר מיד עם תום מלחמת המפרץ פנתה אל שרי החוץ
של כל מדינות העולם החופשי בתביעה לפיקוח על מירוץ החימוש באזור. היום
יותר מאי פעם, נדרשת הבנה ושיתוף פעולה בין ישראל לארה"ב בעיקבות יוזמת
הנשיא בוש ועל רקע קיומו של ארסנל נשק קונבנציונאלי גדל והולך בידי
משטרים טוטליטרים באזור.
יש שאלות שאנחנו חייבים להקדים וללבן ביחד אמר היום שר החוץ דוד לוי
בפגישתו עם מזכיר ההגנה האמריקאי ריצ'רד צ'ייני.

מר צ'ייני השיב על כך כי אכן בכוונת ארה"ב לפעול במשותף עם ישראל.

שה'ח דוד לוי עמד על חששותיה של ישראל לנוכח התעצמות מדינות ערב בנשק
קונבנציונאלי זאת לצד ייצור יצור מתמשך של נשק כימי. בעצם ימים אלה כאשר
ארה"ב וישראל שוקדות על קידום תהליך השלום, מתפתח באזורנו תהליך מקביל
ומסוכן של התחמשות מואצת המהווה איום על ישראל. סוריה ממשיכה ברכישת
טילים ואמצעים לפיתוח נשק לא-קונבנציונאלי מצפון קוריאה, מסין וממזרח
אירופה.

איראן אף היא מתחמשת באורח מואץ וחותרת להגיע ליכולת גרעינית. עיראק
מוסיפה להוות פוטנציאל של איום לאחר שמנהיגותה וכוחה הוכו, אך לא חוסלו.

מר לוי הזהיר מפני מצב בו יעלמו יתרונות נצחונה של ארה"ב במלחמת המפרץ
ויאבד הסיכוי שהכל ציפו לו לפתיחת עידן חדש באזור. הכל האמינו כי הפעם
נוצרה הזדמנות אמיתית לשלום כאשר מדינות ערב יסתלקו סוף סוף מסרבנותן
לדבר פנים אל פנים עם ישראל.

ישראל מצפה כי ארה"ב תדבר אל מדינות ערב לא כמתווך אלא כמעצמה הנחושה בדעתה למנוע מלחמות נוספות ולהביא שלום לאזור.

מזכיר ההגנה האמריקאי ריצ'רד צ'ייני אמר כי המסר העיקרי מטעם הנשיא בוש, אותו הביא לישראל, היה להבהיר את מחוייבותה הבלתי מעורערת של ארה"ב לבטחון ישראל. עמדה זו הוכחה באורח חד משמעי בעת מלחמת המפרץ, אמר, היא מתקיימת בעצם ימים אלה ותימצא את ביטוייה גם בעתיד. צ'ייני הוסיף, כי ארה"ב מחוייבת לשמירה על יתרונה האיכותי של ישראל. מאמציה להניע את תהליך השלום ויוזמת הנשיא בוש לפיקוח על מירוץ החימוש באזור - נועדה לא רק לקיים את בטחונה אלא גם את המשך שיגשוגה של ישראל בצד מדינות ידידותיות לארה"ב באזור מסוכן זה.

שר החוץ לוי שיבח את מזכיר ההגנה צ'ייני כאיש אשר דעותיו האיתנות הכתיבו את הטון שהכריע את מלחמת המפרץ. לו היתה ארה"ב שומעת בקולן של המדינות המתפשרות היה זה סדאם חוסיין האיש המכתיב היום את טון התוקפנות והפנאטיזם.

כאן

הסברה/מידע
31 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר, ארבל2, ארבל1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1, איר2, @ (לעמ), מקצב2, אומן, פרנ, מחע, משקוף, מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סמס

אאא, חוזם: 30991
אל: רהמש/1867
מ-: המשרד, תא: 310591, זח: 1339, דח: מ, סג: בל,
בבב
9,244448
108655

בלמ'ס/מידי

אל: כל הנציגויות

צ'ייני ללוי: ארה'ב מחוייבת לבטחון ישראל

בהמשך לפגישת שה'ח עם מזכיר ההגנה האמריקאי צ'ייני, להלן מלשכת דובר
המשרד (31/5):

ישראל היתה המדינה הראשונה אשר מיד עם תום מלחמת המפרץ פנתה אל שרי החוץ
של כל מדינות העולם החופשי בתביעה לפיקוח על מירוץ החימוש באזור. היום
יותר מאי פעם, נדרשת הבנה ושיתוף פעולה בין ישראל לארה'ב בעיקבות יוזמת
הנשיא בוש ועל רקע קיומו של ארסנל נשק קונבנציונאלי גדל והולך בידי
משטרים טוטליטרים באזור.
יש שאלות שאנחנו חייבים להקדים וללבן ביחד אמר היום שר החוץ דוד לוי
בפגישתו עם מזכיר ההגנה האמריקאי ריצ'רד צ'ייני.

מר צ'ייני השיב על כך כי אכן בכוונת ארה'ב לפעול במשותף עם ישראל.

שה'ח דוד לוי עמד על חששותיה של ישראל לנוכח התעצמות מדינות ערב בנשק
קונבנציונאלי זאת לצד ייצור יצור מתמשך של נשק כימי. בעצם ימים אלה כאשר
ארה'ב וישראל שוקדות על קידום תהליך השלום, מתפתח באזורנו תהליך מקביל
ומסוכן של התחמשות מואצת המהווה איום על ישראל. סוריה ממשיכה ברכישת
טילים ואמצעים לפיתוח נשק לא-קונבנציונאלי מצפון קוריאה, מסין וממזרח
אירופה.

איראן אף היא מתחמשת באורח מואץ וחותרת להגיע ליכולת גרעינית. עיראק
מוסיפה להוות פוטנציאל של איום לאחר שמנהיגותה וכוחה הוכו, אך לא חוסלו.

מר לוי הזהיר מפני מצב בו יעלמו יתרונות נצחונה של ארה'ב במלחמת המפרץ
ויאבד הסיכוי שהכל ציפו לו לפתיחת עידן חדש באזור. הכל האמינו כי הפעם
נוצרה הזדמנות אמיתית לשלום כאשר מדינות ערב יסתלקו סוף סוף מסרבנותן
לדבר פנים אל פנים עם ישראל.

ישראל מצפה כי ארה"ב תדבר אל מדינות ערב לא כמתווך אלא כמעצמה הנחושה בדעתה למנוע מלחמות נוספות ולהביא שלום לאזור.

מזכיר ההגנה האמריקאי ריצ'רד צ'ייני אמר כי המסר העיקרי מטעם הנשיא בוש, אותו הביא לישראל, היה להבהיר את מחוייבותה הבלתי מעוררת של ארה"ב לבטחון ישראל. עמדה זו הוכחה באורח חד משמעי בעת מלחמת המפרץ, אמר, היא מחיימת בעצם ימים אלה ותימצא את ביטוייה גם בעתיד. צ'ייני הוסיף, כי ארה"ב מחוייבת לשמירה על יתרונה האיכותי של ישראל. מאמציה להניע את תהליך השלום ויוזמת הנשיא בוש לפיקוח על מירוץ החימוש באזור - נועדה לא רק לקיים את בטחונה אלא גם את המשך שיגשוגה של ישראל בצד מדינות ידידותיות לארה"ב באזור מסוכן זה.

שר החוץ לוי שיבח את מזכיר ההגנה צ'ייני כאיש אשר דעותיו האיתנות הכתיבו את הטון שהכריע את מלחמת המפרץ. לו היתה ארה"ב שומעת בקולן של המדינות המתפשרות היה זה סדאם חוסיין האיש המכתיב היום את טון התוקפנות והפנאטיזם.

עד כאן

הסברה/מידע
31 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזחים, מזאר, ארבל2, ארבל1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1, איר2, @ (לעמ), מקצב2, אומן, פרנ, מחע, משקוף, מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סססס

Press bulletin

Jerusalem, 30 May 1991

#21 POOL REPORT: ISRAEL-CHENEY-ARMS

/91.05.30 (BY AFP)U.S TO SPEAK WITH ISRAEL, OTHER MIDEAST STATES ON ARMS CONTROL: CHENEY

U.S. Defence Secretary Richard Cheney said here Thursday that Washington would confer with Israel and other Middle East states on President George Bush's initiative to end the arms race in the region.

"We are obviously interested in speaking with Israel and other friends in the region to find ways to achieve the objectives that President Bush laid out on the question of arms control," he said during a visit to Tel-Nof airbase.

"We look forward to talk with everybody," Mr. Cheney told reporters at the base, south of Tel Aviv, after watching the F-15 fighter planes take off.

The U.S. Defence Secretary was accompanied by his Israeli counterpart Moshe Arens, the armed forces Chief of Staff, General Ehud Barak, and the Airforce chief, Maj. Gen. Avihu Bin-Nun.

He announced earlier that Washington was to provide Israel with ten F-15 Eagle fighters worth \$650 million.

Mr. Cheney said the deal would be financed by Washington in accordance with a U.S. Congressional decision taken during the Gulf war to grant Israel additional military equipment valued at \$700 million.

He also announced that the United States and Israel had agreed on continuing development of the Arrow anti-missile missile.

Turning to a five-point plan unveiled Wednesday by President Bush to stop the arms race in the Middle East. Mr. Arens said Israel would "study very closely" the U.S. initiative.

"Basically, of course, we are very strong supporters of arms control. We have been the major victims of the lack of arms control" Mr. Arens said.

Israel has welcomed the U.S. initiative and renewed a call for an international conference on ending the arms race in the Middle East.

--/ds
#0

21:00 hours

Press bulletin

Jerusalem, 30 May 1991

#21 POOL REPORT: CHENEY VISIT

/91.05.30 (BY ALLYN FISHER, AP)

United States Secretary of Defense Dick Cheney was flown by a U.S.-made Sikorski helicopter to Israel's air base, Tel Nof.

Accompanied by Defense Minister Moshe Arens, Air Force Commander Avi Bin-Nun and the Chief of Staff Lt. Gen. Ehud Barak, Cheney was given a two-hour tour of the sprawling complex.

Cheney was dressed in a blue shirt and black cowboy boots -- distinctly less formal than his Israeli counterparts. His only comment to reporters was in reply to a question concerning Israel's reservations about President Bush's disarmament proposal.

"We are obviously interested in working with Israel and our other friends in the region to find ways to achieve the objectives the President has laid out with respect to the arms control package. We look forward to talking to everybody," Cheney said.

For about an hour, in a tour that was closed to journalists, Cheney was shown some examples of Israeli air technology, such as the Mazlat drone, a model that was used by U.S. allied troops during the Gulf war, and the Popeye missile that is being developed.

Reporters were kept at a squadron headquarters where two senior fighter pilots briefed the foreign press about the military threats to Israel.

Lt. Col. S., a veteran flyer from the 1982 Lebanon war, stressed Israel's lack of strategic depth and that an enemy aircraft from Syria could reach "a strategic attack point," in Israel in a matter of 6 minutes.

Reporters were then bussed to a hangar where a mock alert was staged. Cheney watched as air raid sirens were sounded and two U.S.-made F-15s taxied out to a runway, stopping short of takeoff. Each grey aircraft had a Hebrew name written on the fuselage, one was called "Halohet", or "Flame" and the other "Bazak", or "Blitz". According to Lt. Col. S., they were among the first 4 F-15s that the Americans supplied to Israel in 1976.

Cheney then went inside a hangar to view another F-15 called "Barak" or "Thunder" where he chatted for several minutes with a pilot seated in the cockpit.

--/sl
#0

21:30 hours

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM		משרד החוץ ירושלים	
COMMUNICATION DEPARTMENT		מחלקת הקשר	
PHONE -	972-2-303402	-	טלפון
FAX -	972-2-303367	-	פקסמכיה
No. -	2201	-	מספר נר

31.5

10:45

~~30.5~~
8:30

א.א.א, חוזם: 27279
א.ל: פקס/2201
מ-: המשרד, ת.א: 280591, זח: 1705, דח: 1, סג: נ.ל.
1111
9,664838
108390

נלמ'ס/בהול טפל
913.02

א.ל: לשכת דה'מ ליד חנה
פקס - 664838

הנדון: חבר קונגרס גרי אקרמן

החבר הקונגרס גרי אקרמן, דמוקרט מני, יבוא ארצה לבקור קצר שמטרתו לראות את עולי את'יופיה שהגיעו ארצה ב'מבצע שלמה' אקרמן, יהודי וידיד ישראל פעל בעבר לעזור ליהודי את'יופיה להגיע ארצה. אקרמן חבר ועדת החוץ בבית הנבחרים ותת הועדה לאירופה והאזת' (העוסקת בן השאר גם בסיוע חוץ).

בורכה
כיאורה הרצל

1991 במאי 28

0000

31.5

מברק נכנס גלוי

אאאא, חוזם: 27279
אל: רהמש/1667
מ:- המשרד, תא: 280591, זח: 1705, דח: ב, סג: בל,
בבב
9,664838

108390

בלמ'ס/בהול טפל
913.02

אל: לשכת רה'מ לידי חנה
פקס - 664838

הנדון: חבר קונגרס גרי אקרמן

החבר הקונגרס גרי אקרמן, דמוקרט מני', יבוא ארצה לנקור קצר שמטרתו לראות את עולי אתיופיה שהגיעו ארצה ב'מבצע שלמה' אקרמן, יהודי וידיד ישראל פעל בעבר לעזור ליהודי אתיופיה להגיע ארצה. אקרמן חבר ועדת החוץ בבית הנבחרים ותת הועדה לאירופה והמזת' (העוסקת בן השאר גם בסיוע חוץ).

בברכה
ליאורה הרצל

1991 2 במאי

תפוצה: מצפא, @ (רהמ)

סטסט

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS JERUSALEM	משרד החוץ ירושלים
COMMUNICATION DEPARTMENT	מחלקת הקשר
PHONE - 972-2-303402	- טלפון
FAX - 972-2-303367	- פקסמניה
No. - 2201	- מספר נר

31.5
10:45

36.5
~~830~~

אאא, חוזם: 27279
אנ: פקס/2201
מ-: המשרד, תא: 280591, זח: 1705, דח: 1, סג: 1, בל,
1111
9,664838

108390

בלמ'ס/בהול טפל
913.02

אל: לשכת רה"מ לידי חנה
פקס - 664838

הנדון: חבר קונגרס גרי אקרמן

החבר הקונגרס גרי אקרמן, דמוקרט מני, יבוא ארצה לבקור קצר שמטרתו
לראות את עולי אתיופיה שהגיעו ארצה ב'מבצע שלמה'
אקרמן, יהודי וידיד ישראל פעל בעבר לעזור ליהודי אתיופיה להגיע ארצה.
אקרמן חבר ועדת החוץ ובית הנבחרים ותת הועדה לאירופה והמזת' (העוסקת בן
השאר גם בסיוע חוץ).

בברכה
ליאורה הרצל

28 במאי 1991

סטסט

אאא, חוזם: 1916
אל: רהמש/99
מ-: המשרד, תא: 030691, זח: 1643, דח: מ, סג: שמ,
בבב
108894
שמור/מידי
103.10

אל: וושינגטון - דרנגר

הנדון: קונגרסמן גארי אקרמן

1. אקרמן נפגש עם המנכ"ל לשיחה קצרה (כ-20 דקות) ביום ד' ה-29.5.
2. התעניין במספר היהודים שנותרו באתיופיה, כבעיית המתנצרים, במצב הבטחוני באדיס, בתוצאות ועידת לונדון ובסיבוכים הפוליטיים האפשריים, לרבות השלכות קיום משאל עם באריטריאה מבחינת אחדות אתיופיה ובכלל זה עמדת הטיגרנים בסוגייה זו.
3. מצדו אמר שברצונו להמשיך להיות לעוזר ולהערכתו זה הזמן לפעול בקונגרס ובמקומות אחרים 'בעוד הברזל חם'. בכוונתו לנסות ולשכנע את חברי הקוקוס השחור לקיים ביקור בישראל, וזאת במימון אירגון כגון ה-JCRC בניו-יורק. כ"כ הוא שוקל את האפשרות של חוק תוספת לתקציב לשעת חירום (EMERGENCY SUPPLEMENTAL) במגמה לכסות את הוצאות הקליטה של היהודים שהגיעו ב'מבצע שלמה' העולות על ההוצאות הכרוכות בהבאתם ארצה.
4. המנכ"ל חייב את רעיון הביקור של חברי הקוקוס השחור ועוד האיץ באקרמן להביאם בהקדם האפשרי. מאידך, יעץ לאקרמן לא לפעול אישית בנושא התוספת לשעת חירום אלא לנסות לגרום לכך שחברים בקוקוס השחור הם יהיו המובילים. ישא זה.
5. נכחו בשיחה סקוט הנקוק משגארה'ב, ג'רמי יששכרוף מלשכת המנכ"ל והח'מ.

מנהל מצפ"א
ביוני 1991

תפוצה: מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, יגר, מאפ1, @ (רם), @ (לוברני),
@ (נבו/ממרהמ)

אאא, חוזם: 29229
אל: רהמש/1779
מ-: וושינגטון, נר: 545, תא: 290591, זח: 2207, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: היועץ המשפטי-משה"ח
דע: מצפ"א,
משהב"ט - יועץ משפטי (בט העבירונא)
מאת: השגריר, וושינגטון

דוּתן וְהררי

בשיחה שתוכננה מראש בין השגריר לבין תת מזכיר המדינה, קימט (29/5) העלה
דעתו נושא חקירת עדים בארץ בהזכירו את מייק הררי ורמי דותן.
גרייר הביע עמדתו ברוח שיחת סייבל - היועץ המשפטי של מחמ"ד.
קימט השיב שיודעים עמדתו, אך סוברים שיש הבדל בין פרשת הררי לבין המקרה
של דותן.
לדעתם, הסכם ה-F.M.S מעניק להם האפשרות לחקור את דותן.
מכל מקום, ציין, היחסים הטובים בין שתי המדינות מביאים אותם לקוות
לתשובה חיובית מצידנו.

לש' שגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), סייבל, משפט,
בנצור, מצפא

ס

אאא, חוזם: 29119
אל: רהמש/1760
מ-: המשרד, תא: 290591, זח: 2347, דח: ב, סג: בל,
בכב
9,244448

בלמס/בהול לבוקר

אל: כל הנציגויות

הנדון: נאום הנשיא בוש

להלן תשובת יועץ תקשורת לרוה'מ בתשובה לשאלה:

ישראל מייחסת חשיבות רבה למאמצייה של ארה'ב בנוגע למירוץ החימוש באזורנו.

ישראל וארה'ב שותפות בדאגתן לגבי פוטנציאל ההרס במזה'ת. יש לזכור כי ישראל היא הקורבן הפוטנציאלי להרס זה ולצערנו אנו מנוסים בכך שכן מאחורינו 5 מלחמות.

כידוע כבר למחרת המלחמה במפרץ, קראנו לכינוס ועידה בה תיטולנה חלק כל ספקיות הנשק למזה'ת והמדינות המקבלות נשק זה באזורנו במטרה להגיע לעצירה מוחלטת של האספקות.

לדעתנו, לכמויות הענק של נשק קונבנציונאלי שבידי מדינות האזור פוטנציאל השמדה והרס המחייבים טיפול מיידי.

ישראל שבה וקוראת לכינוס זה ומודיעה על נכונותה לתרום חלק בהצלחתו.

אשר לפרטי יוזמת הנשיא, אנו רוצים ללומדם לעומק. נבוא במגע עם המימשל כדי לפעול במשותף למען השלום ויציבות באזורנו.

עד כאן

מעת

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה,
מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר,
ארבל, ארבל, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר, 1,
איר, 2, @ (לעמ), מקצב, אומן, פרנ, מחע, משקוף,
מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

אאא, חוזם: 29174

אל: רהמש/1781

מ-: ווש, נר: 2161, תא: 290591, זח: 1700, דח: מ, סג: סו,

בבכ

סודי / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: ראש ממ'ד

מאת: השגרירות, וושינגטון

תהליך השלום

1. בשיחה עם מקור (מחוץ לממשל) המעורה בבכ"ה התהליך העריך כי הסיבה פטימיות אותה מקרין הנשיא (ולפעמים גם המזכיר) בהקשר לקידום המהלך הנוכחי (והמנוגדת להערכות הפטימיות אותן אנו שומעים מדרגי העבודה) מקורה בהערכתו שניתן 'לעשות עסקים' עם אסאד.

2. הנשיא (והמזכיר) כך איש שיחי מעריכים שהשינויים האזוריים והגלובליים יחייבו את אסאד להערכת מצב שאחת ממסקנותיה היא הזדקקות גדולה יותר מבעבר בארה"ב. לפיכך יש בכונת הנשיא לרכז את עיקר מאמציו מול סוריה. שינוי בעמדתה יגרור בעקבותיו הפעלת לחץ מאסיבי על ישראל.

3. הנשיא (והמזכיר) להערכת איש שיחי סבורים שניתן לשנות את עמדת רהמ' בשני נושאי הנוהל שטרם נפתרו.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 29225
אל: רהמש/1777
מ-: ווש, נר: 2165, חא: 290591, זח: 2100, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי

אל : סמנכל צפא ופרן

דע: לשכת רה'מ', לשכת שהח

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

שיחת השגריר-קימט

1. השגריר נפגש (29/5) לשיחה עם תת-מזכיר המדינה לעניינים פוליטיים קימט ולכה נדונו תהליך השלום, פיקוח נשק.

2. השיחה נפתחה בדברי הערכה של קימט על מבצע שלמה ותודתו של השגריר לממשל ולקימט על הסיוע שהושיטו במגעים הממושכים עם אתיופיה.

3. לדברי קימט, למזכיר אין, בשלב זה, שום תכנית לבקר במזה'ת, יתר על כן קימט הסב את תשומת לב השגריר לתוכניות המסע של המזכיר בחודש הקרוב, האמור לבקר באירופה ארבע פעמים.

אשר לאפשרות שיגור הזמנות לצדדים עי ארהב ובריהם לבוא לוועידה ציין שאפשרות זו אינה מועדפת על ידם וכי מכל מקום ההחלטה לא תיפול לפני פגישת בייקר-ביסטמרניק בליסבון. הוא עצמו ספקן לגבי מידת ישימות אפשרות זו.

4. אשר לסוריה, לדברי קימט התרשמותם שסוריה אינה נוטה להשתתף בתהליך, אבל אין זאת אומרת בהכרח שיסגרו הדלת בפני אפשרות של השתתפות עתידית מצידם במועד מאוחר יותר או כניסה של ירדן לתהליך. בהתייחסו לדברי השגריר על ההתקרבות שחלה בימים האחרונים בין סוריה לבין אשף הגדירה קימט ישואי נוחות' ללא שינוי מהותי.

5. עוד עדכן השגריר לגבי נסיון סוריה לרכוש נשק במזרח אירופה. קימט רשם לפניו.

6. בנושא נאום הנשיא ויזמתם לפקוח נשק חזר על תוכן דברי ברתולומיאו בשיחתו עם השגריר.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא

אאא, חוזם: 29186
אל: רהמש/1766
מ-: וושינגטון, נר: 541, תא: 290591, זח: 1758, דח: מ, סג: בל,
בכב
בלמ"ס/מידי

אל: מצפ"א, תפוצות

דע: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

דנדון: יהודי סוריה

לכתב מחמ"ד, שהעלה אתמול בתדרוך דוברת מחמ"ד את נושא יהודי סוריה, נמסר
היום בתגובה מדוברת מחמ"ד כלהלן:-

WE UNDERSTAND THAT SIX SYRIAN JEWS WERE ARRESTED RECENTLY WHILE TRYING TO CROSS THE SYRIAN BORDER TO TURKEY. WE BELIEVE FOUR OF THEM, TWO WOMEN AND TWO CHILDREN, HAVE BEEN RELEASED SUBSEQUENTLY. THE TWO MEN ARE IN DETENTION. FREEDOM TO DEPART ONE'S OWN COUNTRY IS RECONGNIZED IN INTERNATIONAL LAW AS FUNDEMENTAL HUMAN RIGHT. THE SECRETARY HAD RAISED THE RIGHT OF FREE IMMIGRATION IN HIS MEETINGS WITH SYRIANS OFFICIALS.

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
תפוצות, רביב, מעת, הסברה, סולטן, מזתים,
ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

סטסט

אאא, חוזם: 26865
אל: רהמש/1652
מ-: המשרד, תא: 280591, זח: 1354, זח: מ, סג: בל,
בכב
בלמ'ס/מיד

אל: וושינגטון
פרי - מנהלה

דע: עמי טלמור, חשב משרד רוה'מ, י-ם
לשכת המנכ'ל, משרד רוה'מ, י-ם

הנדון: בקור י. בן אהרון

מנכ'ל משרד ראש הממשלה, י. בן אהרון יגיעכם היום וישהה עד ל- 2/6.
אשרים כיסוי הוצאות המלון.

בהוצאה חייבו נא 8015 קוד 99 סעיף 06.04.06.09.903.600. עם סיום הביקור
העבירו נא דו"ח הוצאות בצירוף קבלות לשם גבייה ממרוה'מ ירושלים.

כספים/סרי
28 במאי 1991

תפוצה: e(רהמ), כספים

סססס

אאא, חוזם: 24197
אל: רהמש/1508
מ-: וושינגטון, נר: 462, תא: 240591, זח: 1548, דח: מ, סג: שמ,
כככ
שמור / מידי

אל: מנכ"ל משרד רה"מ
דע: מצפ"א
מאת: לש' השגריר, וושינגטון

ריקורך בושינגטון

להלן פגישות שנקבעו לך במחמ"ד:

יום ג' 28/5

15:30 ריצארד שיפטר

16:30 דניס רוס

נעדכן בהמשך.

לש' שגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 27112
אל: רהמש/1679
מ-: המשרד, תא: 280591, זח: 1537, דח: ר, סג: שמ,
בבב
69554

שמור/

אל: וושינגטון, ניו-יורק
שילה, שטיין,
נאו'ם

מאת: היועץ המשפטי

הנדון: פגישה עם יוהמ'ש מחמ'ד

ביום 22.5.91 נפגשתי עם יוהמ'ש מחמ'ד וילאמסון, נכח סגנו קרצקו ומנהל הדסק הישראלי ביל ברו.

פיוצויים עיראק: אישר לבקשתי שארה'ב מפרשת החלטות מועבי'ט בנדון כמחייבות פיוצוי גם לישראל וארה'ב תפעל ליישם זאת.

כנס החתומות על אמנת ג'נבה: לדבריו אין כל שינוי בעמדת ארה'ב לפיה היא מתנגדת לכנס כזה.

תחולת אמנת ג'נבה הרביעית: ניהלנו ויכוח משפטי לגבי מעמד הכללי של האמנה. ציינתי שמדובר באמנה שלא הוחלה מעולם דה יורה על ידי מדינה כלשהי ואילו ישראל הינה המדינה היחידה שהחילה אותה דה פקטו. אמנה שקיימת ארבעים שנה ומעולם לא החילו אותה ודאי שאינה משפט בינלאומי מחייב. קרצקו הגיב שארה'ב כן החילה האמנה על עיראק בעת מלחמת המפרץ. הגבתי שלא זכורה לי הצהרה אמריקאית בנדון. לא סכמנו הנושא.

ציונות גזענות: ציינתי שאנו שוקלים פעולה לביטול החלטת העצרת והם הבטיחו כל סיוע משפטי שנבקש בנושא.

בל
28 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שהבט), בייך,
ארבל, 2, סייבל, משפט, סולטן

סססס

אאא, תוזם: 27149
אל: רהמש/1666
מ-: המשרד, תא: 280591, זח: 1549, דח: מ, סג: שמ,
בבב
69589

שמור/מיד
910.00

אל: וושינגטון/ק. קונגרס

הנדון: רודי בושוץ

1. היום בתצות (28/5) יגיע הסנטור (לשעבר) רודי בושוץ לביקור קצר (עד ליום ה' 30/5) בארץ לפגישות עם הנשיא, רה"מ, שה"ח, שהבט"ח, דיניץ, בקור במרכז קליטה עם עולי אתיופיה. האורח ילווה ע"י אורי לוברני.

2. גרי אקרמן יזרנו לו פגישה עם אורי לוברני ביום ה' 30/5 בשעה 10:30 בבקר ופגישה עם דיניץ ביום א' לארוחת בקר ב-8:30. (לא ניתן קודם לכן כי דיניץ לא יהיה בארץ).
אנא הודיעוני עם מי יבוא ובאיזה מלון יתגורר.

מצפ' א
28 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
יגר, מאפ1, מאור, @ (לוברני)

ססס

אאא, חוזם: 28999
אל: רהמש/1748
מ-: לונדון, נר: 432, תא: 290591, זח: 1917, דח: ב, סג: שמ,
בכב
שמור/בהול

אל חדר מצב

דע לוברני/משהבט, מאפ-1-דיבון

מאת אילן ברוך

שמור

טביץ. שלכם 405

אנא בחוזר שם המלון בו מתכוון בושביץ להתגורר בלונדון בדרכו לארהב',
למקרה שיהיה צורך להתקשר עמו.

אילן ברוך

תפוצה: מנכל, ממנכל, יגר, מאפ1, @ (לוברני), @ (נבו/ממרהמ)

סססס

אאא, חוזם: 24287

אל: רהמש/1524

מ-: ווש, נר: 2141, תא: 240591, זח: 2110, דח: מ, סג: סב,

בבכב

סודי ביותר - מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, סמנכ'ל מזתי'מ

דע: ל' ראש הממשלה, לשכת שהב'ט

מאת: שגרירות וושינגטון

דרום לבנון: שיחת השגריר ברטולומיאו

1. ברטולומיאו הביע הבנה לדאגותינו בעיקבות חתימת ההסכם הסורי לבנוני. הביע תקווה להמשך שמירת השקט בדרום. הדגיש כי הדבר חשוב כעת פוליטית.
2. השגריר ציין המידע על התקרבות סורית אשפ' (מפגש שהח' סוריה- קדומי בקהיר). הוסיף כי אשפ' לא התבקש לפרק את נשקו דבר שעלול להוביל לפעולות טרור נגדנו.
3. ברטולומיאו בתגובה ציין כי מודעים להחלטה הסורית שלא לפרק אשפ' מנשקו. יחד עם זאת, לא הוכח שיש בכך משום מתן יד חפשית לפעילות אשפ'. הוסיף כי אינו מוציא זאת (קרי: מתן יד חפשית) מכלל אפשרות.
4. ברטולומיאו התייחס בביקורתיות להסכם שנחתם. שאותו לא קרא. סיפר שנאמר לו שההסכם הנוכחי טוב יותר מההסכמים שנחתמו ב-85 ו-87. ציין לסיכום כי יש לתת לממ' לבנון אפשרות להתחיל ולתפקד.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), בנצור, מצפא, סולטן, מזתים

סססס

אאא, חוזם: 24287

אל: רהמש/1524

מ-: ווש, נר: 2141, תא: 240591, זח: 2110, דח: מ, סג: סב,

בבכ

סודי ביותר - מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, סמנכ'ל מזתי'מ

דע: ל' ראש הממשלה, לשכת שהב'ט

מאת: שגרירות וושינגטון

דרום לבנון: שיחת השגריר ברטולומיאו

1. ברטולומיאו הביע הבנה לדאגותינו בעיקבות חתימת ההסכם הסורי לבנוני. הביע תקווה להמשך שמירת השקט בדרום. הדגיש כי הדבר חשוב כעת פוליטית.
2. השגריר ציין המידע על התקרבות סורית אשפ' (מפגש שהח' סוריה- קדומי בקהיר). הוסיף כי אשפ' לא התבקש לפרק את נשקו דבר שעלול להוביל לפעולות טרור נגדנו.
3. ברטולומיאו בתגובה ציין כי מודעים להחלטה הסורית שלא לפרק אשפ' מנשקו. יחד עם זאת, לא הוכח שיש בכך משום מתן יד חפשית לפעילות אשפ'. הוסיף כי אינו מוציא זאת (קרי: מתן יד חפשית) מכלל אפשרות.
4. ברטולומיאו התייחס בביקורתיות להסכם שנחתם. שאותו לא קרא. סיפר שנאמר לו שההסכם הנוכחי טוב יותר מההסכמים שנחתמו ב-85 ו-87. ציין לסיכום כי יש לתת לממ' לבנון אפשרות להתחיל ולתפקד.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), בנצור, מצפא, סולטן, מזתים

סססס

אאא, חוזם: 24286

אל: רהמש/1523

מ-: ווש, נר: 2140, תא: 240591, זח: 2000, דח: ב, סג: סב,

בכב

סודי ביותר / בהול לבוקר

ח.ר.ב.ח.ר.ב

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: לש' רוה'מ

לש' שהב'ט

מצת: השגרירות, וושינגטון

יוזמת הנשיא בנושא AC : בעקבות שיגור מכתב רוה'מ לנשיא.

1. השגריר נפגש (לבקשתו עם ברטולומיאו (תת המזכיר לנושאי בטחון בינ'ל). השתתפו בפגישה מצידם: האס (NSC), קובי (סגנו של קלי), ברו (מנהל מח' ישראל), סטיב סיימון (עוזרו של קלארק) וסטיב אוקי (עוזרו של ברטולומיאו לנושאי פרוליפרציה). מצידנו הנספח הצבאי והח'מ.

2. בפתח השיחה הביע השגריר הערכה לסיוע הנשיא והמימשל לסיומו המוצלח של מבצע שלמה.

3. אשר ליוזמת הנשיא בנושא AC, השגריר העלה ההצעה לדחות את הנאום המתוכנן לשבוע הבא עד לאחר ביקורו של צ'ייני בישראל וזאת מתוך כוונה לאפשר לשהב'ט לדון בפרטי היוזמה. הבהיר כי דיון המוצע יאפשר להתגבר על חילוקי דעות ואי הבנות וימנע חוסר תאום בעתיד. במידה וההצעה אינה אפשרית הציע שאנו נשגר בימים הקרובים נציג בכיר לווינגטון למטרה דומה. מעבר צעות לעיל ציין כי אין לו מה להוסיף על תוכן מכתבו של רוה'מ לנשיא.

4. ברטולומיאו בתגובה ציין כי לוקחים את מכתבו של רוה'מ במלוא הרצינות. לדבריו הנשיא יגיב על המכתב. הזכיר בהקשר זה את שיחתו של קלארק עם שהב'ט במהלכה הציע קלארק תוכן היוזמה.

5. ברטולומיאו פירט הסיבות בגללן מתכוונת ללכת קדימה עם יוזמתם (קרי לפרסמה) עפ'י הקווים אותם העלה קלארק בשיחתו עם שהב'ט.

6. ברטולומיאו הביע תקווה שאנו מבינים שהמדובר בתחילת תהליך שבעקבותיו יהיה מקום לדיונים רבים. יש לראות התהליך בקונטקסט זה. ציין כי לממשלות רבות (הנוגעות בדבר) יהיו דעות שונות (לגבי - יוזמתם ש.ש.). ההצהרה הינה אקט של פתיחת תהליך. המדובר במאמץ חיוני מבחינה פוליטית במיוחד על רקע הארועים באיזור (מלחמת המפרץ). אחד מאבני היסוד שעמדו לנגד עיניהם בשעת ניסוח היוזמה היה בטחון ישראל. סבורים שיוזמתם הינה רחוקה מלפגוע ביתרונה האיכותי של ישראל. זאת ועוד, להערכתו היוזמה תחזק בטחון ישראל. בשלב זה לא ברור למימשל עד לאן ירחיקו עם היוזמה. יחד עם זאת כשבחנו היוזמה על כל מרכיביה הגיעו למסקנה שהתוצאות תהיינה חיוביות מבחינתם

ומבחינת מדיניות המזה'ת.

7. השגריר בתגובה ציין כי אנו מעריכים הערותיו וכי אין לנו ספק ביחס לעמדתם בנושא בטחוננו. ציין כי אינו צריך להסביר מדוע מצבנו שונה מזה של כל מדינה אחרת המעורבת לא רק בגלל האיום אלא גם כתוצאה מכך שארה"ב הינה ספקית הנשק העיקרית שלנו. הזכיר כי המזכיר העלה הנושא קצרות בשיחתו עם רוה'מ ושהב'ט. סבור שיש מקום להקדיש זמן לדיון מפורט יותר בנושא.

8. בהתייחסו לתוכן מכתב רוה'מ ציין ברטולמיאו כי הופתע מכך שרוה'מ כך את סוגיית הנשק הקונבציונאלי ונושא נשק ההשמדה ההמוני (הערה: ברטולומיאו התכוון למשפט במכתב שבו קובע רוה'מ שכמות הנשק הקונבציונאלי שהצטברה במזה'ת מציבה למעשה בשלב זה יכולת לא קונבנציונאלית). ברטולומיאו חזר והבהיר כי אין בהצעתם כדי לפגוע ביתרוננו האיכותי. יישום יוזמתם יסייע לבטחוננו. 'דבר לא ישנה מחויבותנו'. בהקשר לסוגיית מכירות נשק לאיזור הבהיר שאינם מתכוונים לעצור אספקת נשק. כוונתם היא לנסות ולהכניס 'SOME SORT OF RESTRAINT' וזאת כדי למנוע הישנות מקרה עיראק. בכוונתם להידבר בנושא עם יתר החברות הקבועות במועבי'ט, שהינן גם ספקיות הנשק הגדולות למזה'ת. מקווה שיצליחו להשתלט על סין ובריה'מ. 'הדבר יהיה בתכם'.

הדגיש כי יש למצוא דרך להגיע לפיקוח על אספקת נשק וזאת, כדי למנוע יצירת איום אסטרטגי דוגמת סוריה. חזר על כך שלא יסכימו להפסיק מכירות נשק לישראל ולכנות ברית נוספות באיזור 'אין בהצעה דבר בפוגע ביתרון האיכותי שלכם נהפוך הוא'.

9. בנושא הטילים, ברטולומיאו סבור שלאור מכתבו של רוה'מ עמדותינו שונות לגבי תפקיד הטילים. לדבריו אם יגיעו לאיסור אוניברסלי על מכירת טילים והשמדת טילי הסקאד הקיימים הדבר יעבוד לטובתנו וזאת בגלל עליונותנו האוירית. צופה שלמדינות ערב תהיינה השגות על תכניתם שכן חיסול הטילים יחזק יתרון ישראל בגין עליונותה האוירית.

10. בנושא הנשק הכימי (CWC), ברטולומיאו הזכיר יזמת הנשיא שנועדה לקדם הדיון על אמנה גלובאלית. מכתבו של רוה'מ 'עובר בשקט על הנושא'. ההצעות שהעלו (ויתור על 2 אחוזים ועל הזכות להגיב בנשק כימי) הינן מרכיב חשוב ביזמה. הזכיר החשש בזמן המלחמה מראשי חץ כימיים והאפשרות ליכולת כימית יית.

11. אשר לנושא הגרעיני, ברטולומיאו ציין כי מציעים שמדינות האיזור ילכו מעבר למה שמציעים. מטרתם שכל מדינות האיזור יצטרפו ל-NPT כשלב בדרך להקמת איזור מפורז מנשק גרעיני. הבהיר כי הצעת הנשיא נוסחה בזהירות רבה. ציין כי קוראים למדינות האזור להפסיק לייצר חומר לייצור נשק גרעיני. זה הצעד היחיד הנדרש. מה שיקרה לאחר מכן תלוי בהתקדמות בתחום זה ובמכלול כולו. אינו חושב שבכך יסכנו בטחון ישראל. אנו לא מתבקשים לשנות עמדותינו הפומביות בנושא הגרעיני. חושב שאם יצליחו ליישם תכניתם נהיה במצב טוב יותר. הוסיף כי הצטרפות ל-NPT מאפשרת המשך ייצור חומר גרעיני תחת פיקוח סבא'א. חזר על כך שאין ביזמתם כדי לסכן בטחון ישראל. הבהיר כי בדעתם ללכת קדימה 'אין לבזבז זמן'. הזכיר הרעיונות המועלים בגבעה ורעיונות אחרים המועלים ע'י קנדה, בריטניה וגרמניה (שרוצה לעשות משהו ב-7-G). בחלק מההצעות יש כדי להדאיג בהקשר לנשק הקונבנציונאלי.

12. אשר להצעות שהעלה השגריר בפתח השיחה, ברטולומיאו ציין כי ביקשו משגרירים להודיע לשהב'ט שהרעיון לדחות פרסום היזמה עד לאחר מפגש צ'ייני-שהב'ט אינו טוב. אשר לשיגור שליח, ישמחו לקבלו. יחד עם זאת הוסיף

כי 'בכל הכנות לא כדאי לשלוח שליח למטרה של דחיית פרסום היזמה'. אם נחליט לשלוח ישוחחו עמו כחלק מהדיאלוג שמתכוונים לקיים עמנו.

13. בתגובה לשאלת השגריר האם הכוונה שהנשיא יתווה מסגרת ולו'ז ציין ברטולומיאו שהנשיא יפרט תכניתם. אשר ללו'ז ההצעה תכלול ככל הנראה לו'ז למפגש של חמש הקבועות. מעבר לכך למרות שירצו לראות התקדמות אין בכונתם להציע לו'ז.

14. האס העיר כי הינם זהירים באשר לשימוש במילים מייצב ובלתי מייצב. הוסיף כי רעיונות רבים נזרקו לחלל. מסיבה זו חשוב להם לפרסם יזמתם במטרה לנסות ולהגדיר הפרמטרים של הדיון ולא לתת לאחרים לעשות זאת. אינם רוצים להכנס לדיון על הפסקת מכירות נשק. ההודעה שתפורסם ציין האס אינה נייר למומ' 'לא מדובר בתרגיל אונילטרלי אלא מולטיליטרלי'. בכונתם לעבוד עמנו ועם ידידים נוספים באיזור. התכנית תחזק בטחוננו ובטחונם ולכן 'אין מקום לדאגה'. (מענין לענין דיווח ברטולומיאו על כך שהקבוצה האוסטרית החליטה לאמץ את רשימת 50 החומרים הכימיים ורשימת החומרים הדו-שימושיים אותם אמצה ארהב' לאחרונה).

ברטולומיאו הביע תקווה שלאחר פרסום היזמה נגיב חיובית. לדבריו אין צורך לאשר (TO ENDORSE) אלא לומר שאנו מקבלים היזמה וכי הגיע הזמן ליזמה בנושא AC.

16. השגריר העיר כי בדיוק מהסיבות לעיל נרצה למנוע פרסום שיהיה COUNTERPRODUCTIVE.

17. בתשובה לשאלת השגריר האם ההצעה קוראת לביקורת במתקנים גרעיניים השיב ברטולומיאו כי זה חלק מההצעה. לא יופתע אם נקודה זו תהייה מבחינתנו קשה לבליעה. לדבריו אין כל דרך לנסח גישה אמינה ל-AC במזה'ת שלא תכלול אלמנטים שיהיו קשים למדינה זו או אחרת. סבור שהנושא הגרעיני לא יהיה קל מבחינתנו.

18. השגריר שאל האם בנאומו יקרא למדינות ערב לחתום על הסכם שלום עמנו. האס השיב כי טרם החליטו אם הנאום יתייחס אך ורק ל-AC או יהיה חלק מנאום מזה'ת. הועידה האיזורית תוכל להיות מסגרת לדיון בנושאי AC. הוסיף כי יזמה קשורה לתהליך אך לא יוכלו להתנות התקדמות בתחום זה להתקדמות בתהליך השלום. השגריר הדגיש חשיבות השלום בין מדינות ערב לישראל.

19. האס וברטולומיאו העלו בהקשר לעיל את הנסיון שצברו בתחום ה-AC במומ' עם בריהמ'. האס ציין כי לקשור AC ליחסים פוליטיים פירושו להתעלם מכך ש-AC יכול לסייע לקידום תהליך מדיני. ברטולומיאו הוסיף כי AC הינו דרך להתחיל ולשוחח. ציין כי הדיאלוג שניהלו עם הסובייטים בנושא AC בתקופת המלחמה הקרה היה המכשיר היחיד לקיום הדברות.

20. לקראת סיום ציין האס כי טרם נקבע מועד לנאום הנשיא. מעריך שהדבר יקרה לקראת סוף השבוע הקרוב.

21. בסיום העלה ברטולומיאו את נושא דרום לבנון. על כך בדווח בנפרד.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור

סססס

אאא, חוזם: 21636

אל: רהמש/1326

מ-: ווש, נר: 2110, תא: 220591, זח: 1205, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר - מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופרנ'

דע: לש' רהמ', לש' שה'ח

מאת: השגריר, וושינגטון

התהליך המדיני - משיחה עם האס (21/5)

לדברי האס - אין להם עדיין מידע על שיחות חוסיין-אסד, אך ארהב' תילחץ על המלך להשתתף ב'ועידה' ובתהליך גם אם לא יקבל 'אור ירוק' מהסורים. במקרה זה, 'יתכן שיהיה צורך לתת לחוסיין ערבויות מסויימות בתחום הפוליטי, הכלכלי והצבאי - ועל כך נצטרך אז לדבר עם ישראל'. במידה שירדן תחליט שלא להצטרף, יבוא למעשה הקץ לתהליך שני המסלולים - ויותר המסלול הפלשתיני בלבד.

אין להם - לדבריו - עדיין תוכניות למקרה הנל' (והוא מעריך שהסיכוי שבכל זאת תתקיים וועידה מגיע ל-50 אחוז), אך יתכנו כמה אפשרויות: שישראל תיפעל במישרין ובאורח חד-צדדי לכונן ממשל עצמי, שארהב' תעלה הצעות משלה לכינון ממשל עצמי, או שייפתח תהליך לפי דגם קמפ-דיוויד (כשהערתו לו שקמפ-דיוויד היה בין מדינות ושלכן לא יתכן כלל דגם מעין זה עם הפלשתינאים לא הגיב).

שובל

תוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 20460
אל: רהמש/1227
מ-: נוש, נר: 2104, תא: 210591, זח: 1200, דח: ב, סג: סב,
בכב
סודי ביותר - בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א ופרנ'

דע: מקשח' / משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון

יזמת הנשיא בנושא AC במזה'ת

1. בשיחה עם איינהורן (בסוף השבוע שעבר) סיכם רשמיו מהשיחות בישראל.
כמו-כן התייחס להיבטים הקשורים ביזמת הנשיא בנושא AC.

להלן סיכום השיחה:-

א. רשמי שיחות בישראל:-

1) התחושה הכללית אותה קלט/קלטו בשיחותיהם בישראל (עם גורמים רשמיים ואקדמיים) היתה של סקפטיות לגבי האפשרות לתהליך AC במזה'ת, כמו גם לגבי הרלוונטיות של הנסיון במומ' האמריקאי-סובייטי לגבי מומ' עתידי במזה'ת.

2) תגובתו לסקפטיות ולטיעונים לגבי חוסר הרלוונטיות היא, גם אם קיים אי אמון בסיסי, הרי שתהליך של AC יכול להפוך את התחרות (להשגת יכולת קונבנציונלית ובלתי-קונבנציונלית -ש.ש.) לפחות מאימת. זאת ועוד, בכוחות של תהליך של AC לעורר יתר PREDICTABILITY. משוכנע שלאורך זמן, לתהליך של AC יכול להיות אפקט חיובי על התהליך המדיני.

3) חזר על הטיעונים אותם השמיעו הוא ועמיתיו (במהלך הצגת עיקרי יזמת הנשיא), על כך שאינם מבקשים מאיתנו להתפשר על בטחוננו בהיעדר מצב של שלום. אינם סבורים שבקשותיהם/המלצותיהם מסכנות את בטחוננו. הצעדים אותם מציעים, יקטינו, להערכתם את האיום ויגדילו את ה-PREDICTABILITY.

4) בהתייחסו לעמדה אותה היצגנו בנושא CW ציין כי רואים בכך צעד חיובי. התייחס באופן ספציפי לדרישתנו כי במקביל להצטרפותנו יצטרפו כל יתר המדינות השכנות וכן לעמדתנו בנושא הייצוג במועצה. תאר זאת 'כנושא טכני עליו יש לשוחח כיצד לטפל בנושא. חושב שבעיה זו ניתן 'TO WORK OUT'.

5) ציין כי לדעתו (הדגיש שמדובר בדיעה אישית), את הצעד אותו עשינו בנושא CW וצעדים נוספים שיעשו, יש לראות בקונטקסט רחב יותר של

AC במזה'ת. סבור שהחבילה אותה הציגו בפנינו היתה מאוזנת, ריאלית (מבחינת הדרישות) וניתנת ליישום.

6) למרות שדוחה באופן עקרוני את הרעיון בדבר כריכת נושאי CW וגרעין, סבור שבמציאות המזה'תית מדינות ערב תהיינה RELUCTANT לדון בנושאי CW וטילים בהיעדר נכונות ישראלית לדון בנושא הגרעיני. בשיחותיהם במצרים הדגישו שלא יהא זה ריאלי לצפות מישראל לוותר על האופציה ההרתעתית, אלא אם התנאים הפוליטיים ישתנו. מכל מקום סבור, שיש ' 'TO STRIKE THE RIGHT BALANCE' ' .

ב. היבטים הקשורים ביזמת הנשיא:

1) בתשובה לשאלתי ציין, כי לפי שעה העלו את עיקרי היזמה עם מצרים ועמנו. לפני פרסומה, בכוונתם לתת הודעה מקדימה למספר מדינות. הזכיר את סוריה וסעודיה.

2) הדגיש כי יש להתייחס ליזמה כהמלצה של המימשל אשר במהלך הדיונים שיקיימו תעבור ככל הנראה מודיפיקציות.

3) בתשובה לשאלתי לגבי תכנית פעולה בעקבות פרסום היזמה ציין כי טרם גיבשו תכנית. יחד עם זאת, מעריך שבעקבות הודעת הנשיא, מצפים לקבלת תגובות חיוביות מצד כל המדינות הנוגעות בדבר (ספקיות ויבואניות כאחד). א-פרופו תגובה, ציין כי יהיה זה 'נחמד' אם תגובתנו (אותה יש לנסח במונחים כללים, חיוביים כמובן) תביע נכונות ' 'TO PURSUE' ' את היזמה.

4) צעד קונקרטי (בעקבות ההודעה) יהיה כינוס הספקיות. בכוונתם לזמן את יתר ארבע חברות מועבי'ט להיפגש עמם. יציעו מפגש לא יאוחר מחודש מפרסום יזמתם (ציין כי ברטולומיאו יעמוד בראש המשלחת האמריקאית). מקוים שיוכלו להגיע בכינוס להבנה בדבר הצורך ' 'TO EXERCISE RESTRAIN' ' .

5) אשר למסגרת בין מדינות האיזור, סבור כי במידה ורעיון הועידה האיזורית יהיה אקטואלי, ניתן יהיה להקים קבוצת עבודה בנושא AC. בהיעדר ועידה, יצטרכו לחשוב כיצד לקדם את הנושא.

6) בתשובה לשאלה האם יציגו את עיקרי יזמתם בפני יתר חברות מועבי'ט סיפר כי בייקר ובסטמרניק דנו קצרות ביזמתם. קימט (תת המזכיר לנושאים מדיניים) פרש את עיקרי היזמה בפני אנשי שיחו בכייג'ינג. הסינים האזינו ולא התחייבו לתמוך. הבטיחו לעיין ולהגיב אחרי פרסום היזמה. כמו-כן קיימו דיונים לא מפורטים עם בריטניה וצרפת. תאר את תגובתן כחיובית. איינהורן העיר כי חלק מההצעות שמעלים עלולות להיות בעייתיות מבחינתן. הזכיר באופן ספציפי את הדרישה ליתר טרנספרנטיות בנושא עסקות נשק.

7) לשאלתי באשר להגדרת האיזור כולל את המגרב, איראן וכל מה שבאמצע פקיסטן אינה נכללת באיזור, ציין כי מודעים לדאגותינו לגבי הנשק הגרעיני הפקיסטני. יחד עם זאת, הכללת פקיסטן תיצור בעיה (הודו וסינג). עד כאן אשר ליזמה.

8) לשאלתי באשר לעמדת המימשל בנוגע ליזמות הקונגרסיונליות ציין כי לא יתמכו בדרישה למורטוריום כל מכירות נשק. מעבר לכך טען, כי טרם גיבשו עמדה מפורטת לגבי ההצעות השונות. בתגובה לטענה (אותה השמיע חבר הקונגרס ברמנ) שחילוקי דעות במימשל לגבי תוכן היזמה מנעו את פרסומה ציין כי

להערכתו יש הגזמה רבה בתאור חילוקי הדעות. חזר על כך שהסיבות לדחייה קשורות בלו'ז וביקור המזכיר באיזור. במידה וקיימים חילוקי דעות הרי שהם נוגעים לשאלה למידת הריסון שיש להפעיל לגבי מכירות נשק קונבנציונלי.

שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, בנצור, מצפא, סי יבל, פרנ, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 20447

אל: רהמש/1229

מ-: ווש, נר: 2108, תא: 210591, זח: 1900, דח: ב, סג: סב,

בבב

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: מקש'ח/משהב'ט

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: יזמת הנשיא בנושא AC

=====

1. בעקבות מברקיך העלה השגריר בשיחתו עם האס רצוננו לקיים דיון מוקדם טרם שהנשיא ישא נאום.

2. אין, חוזר, אין ודאות לדברי האס שהנשיא ישא נאום ביום שישי. במידה וידחה הרי שהדחיה לא תהיה לזמן רב.

3. האס הביע תמיהה שלא העלינו עמדותינו בצורה מגובשת בעוד מועד.

4. לכשנתקבל ה-T.P. נפגוש את האס ורוס לשיחה.

לשכת שגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, @ (מקשח/משהבט)

ס

אאא, חוזם: 19310
אל: רהמש/1129
מ-: המשרד, תא: 200591, זח: 1549, דח: ב, סג: סב,
בכב
107493

סודי ביותר/בהול לבוקר

ח.ר.ב.

אל: וושינגטון (יצא בחוזם 18897)

השגריר

דע מקש'ח משרד הבטחון (לנמען בלבד).

א. בישיבה הבוקר בראשות שהב'ט על נאומו הצפוי בקרוב של הנשיא בוש על צמצום מרוץ החימוש ופיקוח נשק איזורי לאור הדיווחים שקיבלנו במסגרת 'גאות' וה- T.P שמסר השגריר בראון לשהב'ט ביום ו' (והמועבר בנפרד) סוכם כי נשיב ב- T.P משלנו כדי להבטיח תשומתנו המירכית לנאום הנשיא אשר עפ'י הדיווחים הנ'ל כולל אלמנטים בלתי רצויים ובלתי קבילים.

ב. עד לקבלת אישור רוה'מ, שה'ח ושהב'ט ל- T.P שלנו נבקשך לפעול במחמ'ד, בכית הלבן ובמועצה לבטחון לאומי במאמץ להביא לדחיית נאום הנשיא בסוגית מרוץ החימוש. חשוב לטעון שכנושא מורכב זה בעל השלכות קיומיות על ישראל יש לקחת בחשבון את עמדותינו ולהתחשב בדאגותינו העמוקות. לדעתנו מן האינטרס האמריקאי לצאת ביוזמה שישראל תוכל להגיב עליה בחיוב ומכאן החשיבות העליונה שקבלת תשומתנו ושיזור מרכיביה בנאום הנשיא. הוסף נא כי בכוונת שהב'ט לשוחח על הנושא עם המזכיר צ'ייני בביקורו הקרוב בשבוע הבא.

ג. בודאי תשקלו לקחת דברים ברוח הנ'ל עם רוס, אינהורן, האס ואחרים שיש לאל ידם להביא לדחייה ולהתייחסות ל- T.P שנשתדל להעבירן בהקדם המירבי.

בנצור

תפוצה: שהח, @ (רהמ), סשהח, מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, @ (מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 18930
אל: רהמש/1088
מ-: המשרד, תא: 200591, זח: 1609, דח: מ, סג: שמ,
בכב
9,382273
שמור/מידי

אל: ווש' לש' השגריר

הנדון: מקס קמפלמן. שלכם 225.

הפגישה עם רה'מ נקבעה ל-28 מאי בשעה 1200.
הגשנו בקשה ללשכת הנשיא ונודיעכם כאשר תתקבל תשובתם.

מצפ'א

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
@ (לשכתהנשיא), רביב, מאור

סססס

אאא, חוזם: 24506
אל: רהמש/1544
מ-: המשרד, תא: 260591, זח: 1101, דח: מ, סג: שמ,
בבב
107951
שמור/מידי
106.02

אל: ווש', לש' השגריר
דע: דוד גרנית, לש' רה'מ

הנדון: מקס קמפלמן.

מלשכת רה'מ, (28.5) מבקשים פרטים על פעילותו של האיש ב-3-2 השנים
האחרונות. (כולל כנשיא ה- ASSOCIATION). BOARD OF GOVERNORS OF THE UN
הבריקו-נא.

מצפ'א
23 במאי 1991

תפוצה: @ (רהמ), בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 13533
אל: רהמש/770
מ-: המשרד, תא: 140591, זח: 1241, דח: מ, סג: בל,
בבבב
בלמ'ס/מידי
106.02

אל: לשכת מזכיר הממשלה
מר אלייקים רובינשטיין
משרד רוה'מ

הנדון: משלחת עוזרי סנטורים 3.6 - 27.5

אירגון בני-ברית יזם ביקור בארץ של עוזרי הסנטורים שלהלן:

CHUCH BROOKS - יועץ לבטחון לאומי במשרד הסנטור ספקטר.
BRENT ERIKSON - יועץ למודיעין, אנרגיה והגנה במשרד הסנטור סימפסון.
JOEL KASSIDAY - עוזר ראשי במשרד הסנטור בראון.
TOM MOORE - יועץ לבטחון לאומי במשרד הסנטור וואלופ.

2. נודה על הסדרת פגישה עם מזכיר הממשלה עבור אנשי המשלחת. המועד:
29.5.

3. איש הקשר במשה'ח: אבי גיל טל' 303564 - 02

מצפ'א

תפוצה: @ (רהמ), מצפא

סססס

10/1

1/2

1028 1/2

6 במאי 1991

שמור/רגיל.
 אל : מצפ"א
 דע : קונכ"לים פילדלפיה, ל.א.
 מאת : ר' יחידת קונגרס.
 (העדרו נא) דקיב (קאנסוליא)

חנדון : מש' עוזרי סנטורים לבטחון לאומי.

1. מצ"ל מכתבו של דן מריאשין מ"בני ברית" המבשר באופן רשמי על יציאתו לדרך של המשלחת אשר עברה מסלול מכשולים מאז הפלישה לכווית.
2. מצ"ל שמוח המשתתפים וחסקידיהם.
3. הכונה היא לחעשירם בנושאים הנוגעים לתחיקות הפנטגון וסיוע החוץ בפרט ולשח"פ האסטרטגי בכלל.

ק/ דו"ק ג"ו
 יורם אטינגר.

2
 1 1 1 1
 2 3 4 5 6 7 8 9
 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

B'NAI B'RITH INTERNATIONAL

1640 Rhode Island Avenue, N.W.
Washington, D.C. 20036-5278
(202) 857-6600
FAX 202-857-1090

1028 2/2

May 2, 1991

Chuck Brooks
303 Senate Hart Office Building
Washington, D.C. 20510

Dear Chuck,

All is now ready for the Senate staff trip to Israel. The trip will be made up of four staffers including:

Name	Office
Chuck Brooks	Senator Specter
Brent Erickson	Senator Simpson
Joel Kassiday	Senator Brown
Tom Moore	Senator Wallop

Handwritten notes:
C/O, 3/22/91, 1/4/31/91, 4/11/91, 2/18/91, 4/11/91

You are scheduled for departure on El AL from Kennedy Airport in New York at 3:10 p.m. on Sunday May 26, 1991 and arrives in Tel Aviv at 8:35 a.m. the next morning. I will not know until Monday what time the connecting flight out of National Airport will leave but I would assume sometime in the late morning. The return flight leaves Israel on Sunday June 2, 1991 at 1:00 a.m. and arrives in New York about 6:30 a.m. again, I will have the information on the connecting flight to Washington next week. Please take a moment to make sure that your passport is current.

Meetings are being arranged with members of the Knesset Foreign Affairs and Defense Committee and its sub-committees, the Jaffee Center, The Dayan Institute, the Truman Institute, the American Ambassador and senior staff, military and diplomatic correspondents, to name a few. I should have the full itinerary shortly. As I mentioned to you on the phone, all of the arrangements are being made by Alan Schneider, the Director of the B'nai B'rith World Center in Jerusalem. Alan will be meeting you at the Airport in Israel and will be with you throughout your stay.

Dan Mariaschin and I would like to have the opportunity to meet with you and the group to go over all of the details well before the departure date. We are suggesting lunch here at B'nai B'rith at 12:30 on May 17, 1991. Please let me know as soon as possible if you can make this date. (We have some flexibility if this is a problem.)

If you have any questions, thoughts or comments, please call me at 857-6545.

Sincerely,
[Signature]
Raya Price, Assistant Director
International Council

#21 U.S. SENATE STAFFERS TO ISRAEL

/91.05.23 (Communicated in English by B'nai Brith World Center)

Four senior U.S. Senate staffers, specializing in defense and foreign policy issues will be the guests in Israel of B'nai Brith International from 27.5.91-1.6.91. The staffers are: Joel Cassidy [administrative assistant and press secretary to Sen. Hank Brown of Colorado], Charles Brooks [legislative assistant for defense and foreign affairs to Sen. Arlen Specter of Pennsylvania], Thomas Moore [senior legislative assistant for defense and foreign policy, and representative to the Senate Armed Services Committee for Sen. Malcolm Wallop of Wyoming] and R. Brent Erickson [legislative director to Sen. Alan Simpson of Wyoming].

The B'nai Brith World Center will hold a panel discussion entitled "U.S.-Israel relations: A View from Capitol Hill" with the participation of the Senate staffers together with Oded Eran, former deputy chief of mission at the Embassy of Israel in Washington. The moderator will be Ari Weiss, former aide to Thomas [Tip] O'Neill, past speaker of the U.S. House of Representatives. The discussion will be held on Wednesday, 29.5.91, at 20:00 hours at the Mt. Zion Hotel, Jerusalem. The press is invited.

The Senate staffers will be available for interviews. For further information and a detailed itinerary, please contact Alan Schneider, Director of the B'nai Brith World Center, at 02-251741 or 02-668041.

--/SL
#0

16:10 hours

#21 U.S. SENATE STAFFERS TO ISRAEL

/91.05.23 (Communicated in English by B'nai Brith World Center)

Four senior U.S. Senate staffers, specializing in defense and foreign policy issues will be the guests in Israel of B'nai Brith International from 27.5.91-1.6.91. The staffers are: Joel Cassidy [administrative assistant and press secretary to Sen. Hank Brown of Colorado], Charles Brooks [legislative assistant for defense and foreign affairs to Sen. Arlen Specter of Pennsylvania], Thomas Moore [senior legislative assistant for defense and foreign policy, and representative to the Senate Armed Services Committee for Sen. Malcolm Wallop of Wyoming] and R. Brent Erickson [legislative director to Sen. Alan Simpson of Wyoming].

The B'nai Brith World Center will hold a panel discussion entitled "U.S.-Israel relations: A View from Capitol Hill" with the participation of the Senate staffers together with Oded Eran, former deputy chief of mission at the Embassy of Israel in Washington. The moderator will be Ari Weiss, former aide to Thomas [Tip] O'Neill, past speaker of the U.S. House of Representatives. The discussion will be held on Wednesday, 29.5.91, at 20:00 hours at the Mt. Zion Hotel, Jerusalem. The press is invited.

The Senate staffers will be available for interviews. For further information and a detailed itinerary, please contact Alan Schneider, Director of the B'nai Brith World Center, at 02-251741 or 02-668041.

--/SL
#0

16:10 hours

תורה / נחמיה
 (21)
 313

אאא, חוזם: 18789
 אל: רהמש/1086
 מ-: המשרד, תא: 200591, זח: 1519, דח: מ, סג: שמ,
 בכבב
 107512
 שמור/מידי
 106.02

אל: דוד גרנית - ל. רה'מ

הנדון: בקור חבר הקונגרס רון צ'נדלר

כבר הקונגרס רון צ'נדלר - רפובליקאי מושינגטון יבקר בארץ (26.5) - (31.5).

צ'נדלר שנבחר לראשונה לקונגרס ב-1982 הינו בן 49, איש תקשורת ויחסי צבור במקצועו. חבר בוועדות הדואר ו-WAY AND MEANS (בוועדות משנה לבריאות ומשאבים אנושיים).

רקורד ההצבעות מבחינת ישראל הינו חיובי. 'הבעייה' העיקרית מבחינתנו היא השקפתו לפיה לנשיא הזכות והסמכות לפקח ולנהל מדיניות החוץ יותר מאשר לקונגרס. (במאבק הכוח בין הקונגרס לנשיא על ניהול מדיניות חוץ, תומך בנשיא).

לפיכך, יתמוך כנראה בנשיא בוש ובמזכיר בייקר בנושא תהליך השלום, אם כי לא 'יעשה רעש' בגלל מערכת הבחירות שלו.

צ'נדלר החליט לרוץ בבחירות הקרובות לסנאט, למושב של הסנטור ברוק אדמס. טרם הודיע על כך רשמית.

בקשים פגישה עם רה'מ ב-27.5 בבוקר.

ליאורה הרצל - מצפ'א
 20 במאי 1991
 566

תפוצה: @ (רהמ), בנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

27.5

18:30

Handwritten signature in a red circle.

מ ב ר ק   נ כ נ ס   מ ס ו ר ג

Handwritten notes: תוא' | נ, י, ח | פ (2) | 3/3

אאא, חוזם: 18789
אל: רהמש/1086
מ-: המשרד, תא: 200591, זח: 1519, דח: מ, סג: שמ,
ככב
107512
שמור/מידי
106.02

אל: דוד גרנית - ל. רה'מ

הנדון: בקור חבר הקונגרס רון צ'נדלר

חבר הקונגרס רון צ'נדלר - רפובליקאי מוושנינגטון יבקר בארץ (26.5) - (31.5).

צ'נדלר שנבחר לראשונה לקונגרס ב-1982 הינו בן 49, איש תקשורת ויחסי צבור במקצועו. חבר בוועדות הדואר ו-WAY AND MEANS (בוועדות משנה לבריאות ומשאבים אנושיים).

רקורד ההצבעות מבחינת ישראל הינו חיובי. 'הבעייה' העיקרית מבחינתנו היא השקפתו לפיה לנשיא הזכות והסמכות לפקח ולנהל מדיניות החוץ יותר מאשר לקונגרס. (במאבק הכוח בין הקונגרס לנשיא על ניהול מדיניות חוץ, תומך בנשיא).

לפיכך, יתמוך כנראה בנשיא בוש ובמזכיר בייקר בנושא תהליך השלום, אם כי לא יעשה רעש בגלל מערכת הבחירות שלו.

צ'נדלר החליט לרוץ בבחירות הקרובות לסנאט, למושב של הסנטור ברוק אדמס. טרם הודיע על כך רשמית.

מבקשים פגישה עם רה'מ ב-27.5 בבוקר.

ליאורה הרצל - מצפ'א
20 במאי 1991
566

אאא, חוזם: 18789
אל: רהמש/1086
מ-: המשרד, תא: 200591, זח: 1519, דח: מ, סג: שמ,
בבב
107512
שמור/מידי
106.02

אל: דוד גרנית - ל. רה'מ

הנדון: בקור חבר הקונגרס רון צ'נדלר

חבר הקונגרס רון צ'נדלר - רפובליקאי מושינגטון יבקר בארץ (26.5) -
(31).

צ'נדלר שנבחר לראשונה לקונגרס ב-1982 הינו בן 49, איש תקשורת ויחסי צבור
במקצועו. חבר בוועדות הדואר ו-WAY AND MEANS (בוועדות משנה לבריאות
ומשאבים אנושיים).

רקורד ההצבעות מבחינת ישראל הינו חיובי. 'הבעייה' העיקרית מבחינתנו היא
השקפתו לפיה לנשיא הזכות והסמכות לפקח ולנהל מדיניות החוץ יותר מאשר
לקונגרס. (במאבק הכוח בין הקונגרס לנשיא על ניהול מדיניות חוץ, תומך
בנשיא).

לפיכך, יתמוך כנראה בנשיא בוש ובמזכיר בייקר בנושא תהליך השלום, אם כי
לא 'יעשה רעש' בגלל מערכת הבחירות שלו.

צ'נדלר החליט לרוץ בבחירות הקרובות לסנאט, למושב של הסנטור ברוק אדמס.
טרם הודיע על כך רשמית.

בקשים פגישה עם רה'מ ב-27.5 בבוקר.

ליאורה הרצל - מצפ'א
20 במאי 1991

תפוצה: @ (רהמ), בנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

אאא, חוזם: 13179
אל: רהמש/756
מ-: וושינגטון, נר: 248, תא: 130591, זח: 1757, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מידי

13/5/91

אל: מצפ"א
מאו"ר

מאת: ק. לקונגרס

ביקור הקונגרסמן רון צ'נדלר

1. הקונגרסמן צ'נדלר (רפובליקני מושינגטון) יגיע לארץ לביקור ב- 26/5
גילה (טיסת אל-על 316 מלונדון הנוחת בשעה 23:30) ויעזוב את ישראל
ב- 31/5 בבוקר (טיסת בריטיש איירויס 657 הממריאה ב- 08:15).

2. אל הקונגרסמן יתלוו: רעייתו JOICE ושני פעילי הקהילה היהודית מסיאטל
DAVID RIND - יו"ר JCRC בסיאטל SAUL GAMORAN - מהמנהיגות הצעירה של ה-
UJA והמסייע לקונגרסמן במערכת הבחירות שלו.

3. הקונגרסמן היה אמנם מספר שעות בישראל במסגרת משלחת המנהיגות
(גפהרדט-מייקל) שביקרה זה לא מכבר בארץ, אולם הביקור הנוכחי יהיה למעשה
הביקור הראשון הרציני שלו בישראל.
לפיכך, מומלץ לארגן לו ביקור "BASIC" להכרת ישראל. השאיר את כל אירגון
וחכנון הביקור בידי DAVID RIND.

4. להלן הצעות/בקשות לביקור:-

- פגישה עם שה"ח או ס/שה"ח, פגישה קצרה עם רה"מ

- תדרוך דו"צ

- ביקור ביד ושם

- סיור מקיף בירושלים כולל סיור בעיר העתיקה, אם ניתן. ביקור בהר הצופים
(באוניברסיטה ובביה"ח הדסה).

- אם לו"ז יאפשר, ביקור במצדה וים המלח.

- יום אחד שיוקדש לסיור בצפון - רמה"ג (כולל ביקור בסיס צבאי), גליל
עליון, כנרת וחזרה לת"א. (ראו בהמשך).

- פגישה עם עולים וביקור במרכז קליטה.

- א"צ עם אקדמאי/אקדמאים.

- א"ע ביום האחרון (30/5) בת"א - יפו עתיקה ?

5. מבקשים שתזמינו 3 חדרים במלון המלך דוד (לפי תעריף המשרד) לשלושת הימים הראשונים ו- 3 חדרים ללילה האחרון בת"א כך שביום האחרון, בתום סיום בצפון יחזרו לת"א. דיויד רינד המתלווה, יכסה כל ההוצאות במקום. כן מבקשים שתדאגו לרכב (או של המשרד או שכור) למשך ימי הביקור. גם הוצאות אלה יכוסו במקום ע"י דיויד רינד.

6. על הקונגרסמן :

א. כאמור, רפובליקני מושינגטון, שנבחר לראשונה לקונגרס ב- 1982. בן 49, איש תקשורת ויחסי ציבור במקצועו.

חבר בוועדות הדואר ו- WAY AND MEANS (בוועדות משנה לבריאות ומשאבים אנושיים).

ב. רקורד ההצבעות מבחינת ישראל הינו חיובי. "הבעייה" העיקרית מבחינתנו היא השקפתו לפיה לנשיא הזכות והסמכות לפקח ולנהל מדיניות החוץ יותר מאשר לקונגרס. (במאבק הכוח בין הקונגרס לנשיא על ניהול מדיניות חוץ, תומך לנשיא).

לפיכך יתמוך כנראה בנשיא בוש ובמזכיר בייקר בנושא תהליך השלום, אם כי לא "יעשה רעש" בגלל מערכת הבחירות שלו.

ג. צ'נדלר החליט לרוץ בבחירות הקרובות לסנאט, למושב של הסנטור ברוק אדמס. טרם הודיע על כך רשמית.

אודה על קבלת שלד לתכנית בהקדם.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

2/21

1159

EXCERPTS FROM THE

HEARING OF THE FOREIGN OPERATIONS SUBCMTE OF THE SENATE APPROPRIATIONS
CMTE SUBJECT: FY '92 APPROPRIATIONS CHAIR: SEN. PATRICK LEAHY (D-VT)
WITNESS: SEC'Y OF STATE JAMES BAKER 138 DIRKSEN, WASHINGTON, DC
SA-4-4 page# 4 THURSDAY, MAY 23 1991

SEN. LEAHY: I know that last month the State Department sent us a report that says Israelis, including Soviet Jews, are settling on the West Bank in a greater number than previously thought. I had very blunt talks with the Israeli leaders on settlements. They were, I thought, extremely blunt. I found no willingness on their part to show restraint in the interests of the peace process on the settlement issue, and that was one of the most disappointing aspects of my trip.

If these settlements continue, with a significant expansion of the number of Jews living on the West Bank, how would that affect the Middle East peace process?

SEC. BAKER: Well, Mr. Chairman, as I indicated yesterday in the House, it has been the long-held view of the United States and has been the view of many administrations that settlements are an obstacle to peace. That continues to be the position of the United States.

I further said, and this gives me an opportunity to answer some of the points that Senator Kasten made, and they are very valid points. I also said I did not think that there was any bigger obstacle to peace. If you go back and look at the transcript, you'll see that's exactly what I said. I didn't say it was the biggest. I said I don't think there are any -- there was any bigger obstacle, and I don't think that there was any bigger obstacle.

There are other obstacles that are every bit as big, and in saying that, I do not exclude those others. And that's why I said yesterday in my comments that I had suggested to Israelis and to Arabs that they both consider mutual suspensions, if you will. A suspension by the Arabs of the state of belligerency against a suspension by Israel of settlement activity, during the pendency of peace discussions. Nothing would move us in a better way or more quickly toward real discussions for peace.

I didn't get any takers on either side of that equation. I got

3/21

1159

the same response you did, Mr. Chairman, from the Israeli leadership, and I did not get an affirmative response either from Arab governments.

SEN. LEAHY: Well, you --

SEC. BAKER: I also --

SEN. LEAHY: -- you anticipate my next question in saying that.

SEC. BAKER: I also made the suggestion, by the way, that Arab governments think in terms of a suspension of the boycott against a suspension of settlement activity. These things are all very big obstacles to peace. But I will say one more time, there is no bigger obstacle than the continued enhanced settlement activity that we see going on in the territories. Because what that does is it tends to make the parties we are trying to bring to the table with Israel think that Israel -- they tend to think that Israel is not interested in negotiations, but only in creating facts on the ground.

It is equally important, in my view, that the Arab states recognize the obstacle to peace that is presented by the state of belligerency that continues to exist between them and Israel.

SEN. LEAHY: Well, Mr. Secretary, I want to commend you on that statement, and you did anticipate, and obviously this is going to be my follow-up question on that, and that is discussing the mutuality in both sides. The Saudi Arabia especially should realize that if it wasn't for the leadership of the United States in building a coalition, they well could be seeing themselves as a de facto province of Iraq today. And the Kuwait would not have as its greatest concern whether the Emir would have a proper palace to live in when he finally got back there within a few weeks after the liberation of Kuwait. There has to be some kind of mutuality on this. I think that it is a very valid issue to ask the Israelis to withhold settlements pending this peace process, but also the

4/21
1159

Arabs to at least state what is de facto anyway, ending a state of war with Israel. There are none of them that are in the position today of doing anything on that state of war, at least say that we will suspend it pending these talks, and at least say that they will suspend the embargo which offends -- certainly offends all Americans. Whether they have a pro-Israel bend or not it should (offend?) them.

I think that that is the least that could be asked of the parties at least pending talks.

SEC. BAKER: We have asked --

SEN. LEAHY: (Inaudible) -- it doesn't tell -- they say they have to do it ad infinitum, but at least to get the talks moving.

SEC. BAKER: I couldn't agree with you more, Mr. Chairman, and that is the very thing that we have asked of both sides and the answers have not been satisfactory.

SEN. LEAHY: Well, I apologize to Senator Kasten who is one of my best friends in the Senate and I hate to step on his time but I did want to underscore your answer. As the Secretary knows there are times when we have disagreed on issues, but I could not agree more on the balanced nature of his answer, and I do on that one.

SEC. BAKER: Thank you, Mr. Chairman, and let me say one more thing before we move on to Senator Kasten.

We are not going to get peace, we are not even going to be able to develop a process unless both sides are willing to move, both sides. And I am not in the business of pinning blame. And one thing I aciduously refrained from doing for five or six weeks, to the point even that we were somehow criticized for being overly secretive about what we had in mind was conducting these negotiations in public because these emotions run very deep in these issues. And I don't care what you say, one side or the other is going to suggest that somehow you are coming down on the other side or your remarks should have been couched in a different way or this or that.

So both sides have to take action, Mr. Chairman, or we won't have a peace process. And there is plenty of room for movement by both sides.

SEN. LEAHY: Senator Kasten?

5/21
1159

SEN. ALFONSE D'AMATO (R-NY): Thank you, Mr. Chairman.

Thank you, Senator Hatfield.

Mr. Secretary, I'm encouraged in one extent in terms of your presentation when you indicate that there are five key points that the -- you found general agreement, and I'm trying to -- if I might summarize. And then you indicated that there were two areas that -- of this agreement or that you have not been able to resolve that you would classify as not substantive, but rather form -- form over substance. Is that a fair -- and those issues of the role of the UN and whether or not there would -- the process of reconvening. Is that a fair summary?

SEC. BAKER: Yes, sir. That's a fair summary.

SEN. D'AMATO: And you have stated publicly before yesterday and I believe today and heretofore that it would be terrible, and I agree, if it were a matter of form that were to preclude the negotiations from going forward. Is that fair?

SEC. BAKER: Right.

SEN. D'AMATO: And that's why, Mr. Secretary, this Senator, and I think many other people who applaud your efforts, find it disheartening, maybe disquieting, and maybe even would say that your statement was rather gratuitous and uneven -- not evenhanded when you said that there is no bigger obstacle to peace than the settlements.

You see, if indeed you have set out all of the issues, or most of the major issues, and most of the parties or all of the parties have agreed and we're hung up on the form, which is not inconsequential as you know, and people may use these, then to insert at this point in time publicly this observation that you make that the settlements constitute -- there's no bigger problem to this, I believe does a disservice to all of the work and your efforts.

And I certainly believe that it will give to the Arab communities and those such as Syria who are using the role of the UN very added information and opportunity and impetus to refuse to become involved in the peace process. I say it's unevenhanded or at least it would seem to me when, on the other hand, the very acts of belligerence that these states continue, the fact that the Saudis -- they owe us, and they owe us tremendously, because without the United States, they probably would have been the 20th province of

6/21
1159

And how dare they send a \$1-1/2 billion or more over so that this other petty -- he's not -- by the way -- a president? I think we do a great disservice when we call Hafiz Assad a president. He's a dictator. He's a dictator. And this dictator now takes over the new role, and what does he do? He goes out and he buys SCUD missiles and he buys advanced tanks and weapons systems. It just seems to me that we should have certainly said to the Saudis that, "I you're going to make monies available and if that's part of the process of getting him into the so-called coalition, that these monies not be used in that manner. To advance his economy, fine, but to bring in massive weapons of destruction like SCUDs and other missile systems, that flies in the face of what we're attempting to do.

So how do you -- why would you want to publicly raise the issue of settlements at this point in time when heretofore you've said that wasn't the issue that was keeping people from engaging in the process?

SEC. BAKER: I didn't raise the issue, Senator. The chairman of the House Foreign Operations Subcommittee raised the issue, and I answered his question.

SEN. D'AMATO: Well, then let me ask you again. If, indeed, the key elements, the five points that you have indicated, have basically been agreed to by the parties and if, indeed, as you've indicated, that the form as it relates to two issues, the UN and the reconvening process and how long they'll actually stay in session -- if those are the two issues that are dividing, then it really isn't the settlements that are keeping the process from going forward, is it?

SEC. BAKER: I think the fact that you have this settlement activity continuing in an enhanced way and you have the state of belligerency continuing in the way that it has for, lo, these many years and you've got the boycott going on -- I think these things, Senator, make it very, very difficult for us to bring this process to closure. I've already said it would be tragic if people hid behind the modalities issues to refuse to come to the table, but if they do, I think the reasons will be because of these fundamental issues on both sides.

SEN. D'AMATO: Well, I'm going to suggest, Mr. Secretary, that all of the great work and the efforts that you have done are undermined when you indicate that there is no bigger -- without offering yesterday at the same time, and at least today you've come forward -- no bigger obstacle than the settlements, when indeed the fact of the state of belligerence -- and you did indicate that -- still exists.

SEC. BAKER: I indicated it yesterday, too.

SEN. D'AMATO: Well, it didn't get covered, but that's --

7/21
1159

SEC. BAKER: Well --

SEN. D'AMATO: -- not usual. That's not unusual.

SEC. BAKER: You don't write the headlines.

SEN. D'AMATO: No, no, I understand.

SEC. BAKER: You don't write the headlines and neither do I.

SEN. D'AMATO: Right. That's not unusual. But the fact of the matter is, and let me come to one other area -- why is it that the Saudis refuse to drop the boycott and send a message out? And wouldn't that be a powerful message for them? And don't they owe us? Now --

SEC. BAKER: Senator, why don't we do this? I've got a deal for you. Why don't you quietly probe with the Israelis the possibility of getting a suspension of settlements, and I'll see if I can't get a suspension of the boycott. We'll work together on this thing. Maybe we can bring this thing off.

SEN. D'AMATO: Well, it would --

SEC. BAKER: You know, I've worked -- I've tried both sides, and --

SEN. D'AMATO: Well, if we do it --

SEC. BAKER: -- without success.

SEN. D'AMATO: If we do it in a manner in which we don't pummel our allies publicly, because that then creates, I think, at least a concern of not being evenhanded. And, yes, if you -- if in the context of bringing your concern about the settlements you say there's no bigger impediment to the peace process, that certainly would bring concern to the Israelis, who would say, "Well, what about the SCUDs and the re-arming of Syria, and what about the fact that we can't even get these people to drop their state of belligerency or drop the boycott?" But if you're asking me to undertake that kind of initiative, I will indicate to you that I would be delighted, and I would look forward to working with you on that.

SEC. BAKER: Let me know how you come out.

SEN. D'AMATO: Well, okay. (Laughter.) But let me say this to you: Let's not do it publicly.

SEC. BAKER: That's a very good idea. (Laughter.)

SEN. D'AMATO: Fine.

8/21
1159

SEC. BAKER: That's why I haven't been up here for six or seven weeks, Senator.

SEN. D'AMATO: You should have stood away from --

SEN. LEAHY: But we love to have you around, Mr. Secretary. It -- we know that everything we say will just stay right here within this room anyway. (Laughter.)

Were you -- are you done?

SEN. D'AMATO: I'm going to take you up on that, Jim.

SEN. LEAHY: Al, are you done?

SEN. D'AMATO: Yeah. I just wanted to tell the Secretary I'm going to take him up on that. Who knows?

SEN. SPECTER: What -- what is the reality -- bluntly stated -- to put pressure on the Saudis for what we believe they owe us for our saving them in the Gulf War?

SEC. BAKER: Senator, I -- you know, we did talk about this before the last trip. At that time, we didn't have the Saudis actively, publicly committing to anything to advance the peace process. They had committed to so some things privately, and they've done those things and I'm going to leave those private. But they publicly now have committed to take action that I think is -- is a very, very forward step.

Now, you and I may disagree on that. But I think for the Saudis to say and to bring -- by the way, bring along five other countries -- five Arab countries to say that they will sit down, face to face, and negotiate region-wide issues with Israel and other countries is a -- is a very forward-leaning step. It's been very helpful, frankly, in getting agreement to the five points that I made here in my opening remarks.

In addition to that, they have -- they have been instrumental in getting the GCC countries to agree to attend the conference as observers. So -- so they've taken some very significant steps since you and I last had this conversation.

SEN. SPECTER: Well, Mr. Secretary, it seems to me that they could do a lot more and that they have a debt to the United States and to the United Nations and to Israel which warrants more activity on their part at this time.

We had a very tough vote in the Congress, especially in the Senate. It was a 52-to-47 vote. And the United States and the

President and you, Mr. Secretary, and the Congress really put

9/21
1159

ourselves on the line as did the American military fighting men and women, 530,000-strong, and there were very heavy costs in terms of blood and dollars. And I think it is accurate to say, Mr. Secretary, that there is a very strong feeling in the Congress that the Saudis are deeply indebted to the United States and to the United Nations.

And recognizing the problems of diplomacy -- and you have to go back and talk to them and I don't -- I think that it is really true that those of us in the Congress really expect more from the Saudis and more than behind the scenes and something in a very -- in a very frontal way. And I know they monitor these hearings and what we do on the floor, and I just wanted to make that statement and perhaps it will be of some help to you when you talk to them next.

Let -- let me shift ground and come to another subject, Mr. Secretary, and that is the critical issue which appears to be separating the Israelis and the Syrians on what the role will be of the convening parties. And it was my understanding that Syria and President Assad had retreated from a long-held position that Syria would attend a meeting with Israel only if convened by the five super powers to change in late 1989, and I heard this from President Assad directly when I met with him and Ambassador Duridgi (ph) in January of 1990 to be willing to meet only under the sponsorship of the US and USSR without dictating of terms and without any controls and leaving the parties to negotiate freely and reach their -- their own decisions. Has Syria -- have Syria and President Assad changed on that fundamental position?

SEC. BAKER: I don't think they have changed, Senator Specter, and that's one of the -- one of the things that I take note of in my five points there. Syria has indeed come off of what was a long-held view, that before they sat down with Israel, Israel will have to vacate the territories and, furthermore, that they would only do it in the context that you mention.

Now, they still want -- Syria would still like to have some United Nations involvement in order, they say, to give the conference international legitimacy. I have made the point that there are any number of ways that this conference would have international legitimacy. First of all, [Resolution] 338 speaks in terms of meeting to negotiate under appropriate auspices, and co-sponsorship of the United States and Soviet Union are appropriate auspices. Secondly, we're talking about a terms of reference that call for a comprehensive settlement of -- under -- on the basis of [Resolutions] 242 and 338. That gives it international legitimacy. So I don't think that Syria has retreated from what I understand you to be saying President Assad told you.

Well, the question is more: What does Syria want by UN participation? They want to be able to point with -- to point to the fact that the United Nations is there and is not totally excluded. Initially, they wanted full United Nations auspices or

sponsorship. It is my view that now they want -- they might accept

10/21

1159

Israel, on the other hand, is taking the position that they don't want any UN involvement whatsoever. And what I said yesterday in the House was we really need to bridge. That's a gap that we can bridge. We ought to find a way to bridge that gap, and then we ought to find a way to bridge the Syrian insistence that the conference be continuing and the Israeli insistence that the conference be a one-time meeting that would go out of business after the -- after the direct bilateral negotiations were held. Again, I would think that that would be something we could find a bridge for.

And if we can bridge those two issues, Mr. Specter, if the parties are not simply deliberately hiding behind these modalities issues, then I think we can have a peace conference. I really believe that.

SEN. SPECTER: Well, it seems to me you are very, very close, and I -- I commend you on the progress, and I think it is great that you have gotten agreement on [Resolutions] 338 and 242.

And my last question to you would be -- so many people seem to forget the very significant concession which Israel made on the Camp David Accord in giving up the Sinai, 23,000 square miles, an area of territory three times the size of Israel with enormous oil reserves, enough to make Israel self-sufficient. And so often, the comment is made about Israel intransigence and the unwillingness to consider land for peace, and I don't know what Israel is going to do on land for peace, and I think that's something the parties have to negotiate themselves.

But my question is: Are there at least occasional references to the major concession which Israel did make in the Camp David Accords in giving up the Sinai as some sort of an indicator of what the future might hold, depending upon what the parties decide to do?

SEC. BAKER: Senator, when I met in Arab capitals with references to statements by Israel leaders, that are hard-line statements that "we won't do this" and "we won't do that" and "we won't do this," I refer my Arab interlocutors back to the -- to the record prior to Camp David when Prime Minister Begin said something to the effect generally that he would never give up his retirement home which was in the Sinai -- never, never, never. And so, yes, there are references.

But let me say something beyond that. There's been movement here by both sides, and I hope I make that clear in these five points. But Israel has moved, too. And Israel has agreed to come to the table under terms of reference that say a -- they will seek a comprehensive settlement based on [Resolutions] 242 and 338.

Now, Israel has its own interpretation of what that requires, and Arab governments have a different interpretation of what that

requires. But we'll never -- you'll never have peace until you get

the face-to-face negotiations going that will actually end up determining what [Resolution] 242 does require.

11/21
1159

Israel has said it would come to a conference sponsored by the United States and the Soviet Union. So there have been moves on -- on both sides here, and the real question, Senator, is whether or not -- whether or not, at this stage, the parties are hiding behind these two modalities issues in order to -- in order not to take that final step, and that's why I say it is so important, if we can, that we find a way to some sort of an agreement that once -- once peace discussions start, maybe there could be a suspension of these old positions, suspension of the state of belligerency in exchange for a suspension of settlements or a suspension of the boycott in the exchange for -- and that's not a termination. We're talking about a suspension on both sides, and it's reasonable, and it's unfortunate that we can't get that agreement from either side.

SEN. LEAHY: Senator Lautenberg.

SEN. LAUTENBERG: Thank you very much, Mr. Chairman. Mr. Secretary, first, let me say that I commend you for the effort on the interest that you've put into trying to achieve some peaceful discourse in the Middle East. I think that the effort has been sincere, and I think that there are some signs of progress despite the relatively gloomy overall perspective.

One of the things that concerns me is the focus on Israel's obstinacy and -- and obstruction to the peace process. We had a little semantic discussion which got a chuckle in the audience, Mr. Secretary, when we -- you tried to identify the difference between the "biggest obstacle" and "none bigger," and I think, very frankly, they mean one in the same thing. And what it does do, very disappointingly to me, is it gives some comfort to the Arab countries in the Middle East -- not necessarily even near Israel -- to their hard-line position. There -- there is a refusal to reduce the threat or the declaration of war against Israel. Israel's settlements in the West Bank don't threaten Saudi Arabia. They don't threaten Kuwait. They don't threaten other countries. No one -- no Arab leader really believes that Israel will attack them without provocation.

There has just been a list put out by the Arab League of 100 companies added to the black list. Some of those are American companies, and very frankly, one of the frustrating things -- I hear it expressed by colleagues, and I must tell you, Mr. Secretary, it's a significant frustration of mine -- that we seem to have gotten nothing -- nothing from Saudi Arabia or Kuwait or the other countries whose lives we saved, whose sovereignty we saved, whose assets we saved. They sent out a 911. We responded as no emergency team has ever responded in history. And what do we get? We don't even get payment on the pledges that they made to help us through the financial crisis. The percentages of repayment by the Saudis and the Kuwaitis are relatively small considering the task that we

-- that we undertook.

12/21
1159

... by silently, took the punishment, and we -- we now say to the Israelis, "Well, okay, you make the first big step." I don't think that they're particularly deft in their handling when -- on the eve of your arrival. I -- I don't -- I don't think that's particularly delicate diplomacy.

But on the other hand, I think we have to kind of look back and see how we got there and see whether or not there really isn't a double standard out there. Can you imagine what would have happened if the Israelis tried a Palestinian who had a picture of Arafat on his T-shirt and gave him 15 years in prison without representation? Hell, we'd have the United Nations declaring that Israel is a non-valid state and all kinds of things. But with our friends in Kuwait, for whom we put on a major rescue operation, that kind of seems, well, we don't like and it doesn't help the process.

SEN. LAUTENBERG: By the way, do they check your passport to see if you're been to Israel when you go to Saudi Arabia or Kuwait? No?

SEC. BAKER: No.

SEN. LAUTENBERG: Well, they put on my passport "Israel only," and frankly, I think the least that ought to come out, I hope that my bill will reverse that and stop the issuance of second passports.

But I would think we ought to have a passport that says, "Arabian countries only" and let them be separated and not Israel be separated from the rest of the world.

But Mr. Secretary, I mean, we have an opportunity, I think. And one doesn't like to use the word "leverage" or "pressure," but my God, if we're not in a position now to say to these countries, "Get off your high horse and come across" because it's in the best interest of America's foreign policy and peace in the region.

And I haven't heard any criticisms by our government, by the State Department, by the administration, for Kuwait and Saudi Arabia's failure to meet their financial obligation. Has there been any, Mr. Secretary?

SEC. BAKER: I think they're meeting their financial obligations, Senator, so I was about to just jot it down here. I really couldn't disagree more with some of what you said. Not all

I agree with a lot of it, but they are meeting their obligations.

SEN. LAUTENBERG: Are they fully paid up?

SEC. BAKER: No, but they didn't --

SEN. LAUTENBERG: Saddam Hussein's not home.

SEC. BAKER: -- they didn't say they would be paid up by now. When we went out there and raised \$54 billion, we didn't say that it had to be paid in here before the first of June. They are paying it as agreed.

And so I don't think it -- I really don't think it's justified to say that our allies, including Europeans and Japanese and Gulf states aren't doing what they said they would do. They are doing it.

SEN. LAUTENBERG: Well, I have to tell you, this is a rather esoteric argument that we're having here, and if you ask the American people whether they think that these folks -- Saudi Arabia, sitting on trillions of dollars worth of assets, ought to pony up, come to the bar and pay up and say, "America, not only do we understand our financial obligation, we also understand we have a foreign policy obligation and we ought to withdraw the boycott and we ought to stop the nonsense --

13/21
1159

SEC. BAKER: And they're doing something --

SEN. LAUTENBERG: -- American citizens with decency.

SEC. BAKER: And they're doing something that Arab governments have been unwilling to do, Senator Lautenberg.

SEN. LAUTENBERG: But when we ask --

SEC. BAKER: They are coming to the table and sitting down face to face with Israel and they're only doing it because of one thing, because we asked them to do it. That's the only reason, really, that they're willing to do it. And it is a major step forward and it should be recognized as that.

SEN. LAUTENBERG: Mr. Secretary, when the statements are made

that there is no bigger obstacle to peace than the settlements, that

says, in my view, to Saudi Arabia and Kuwait, "You guys are okay. What you're doing, we don't like it, but the biggest obstacle, the bigger obstacle, is Israel, and therefore, you don't have to move at quite the same pace. We've got to shake the Israelis lose."

And again, I --

SEC. BAKER: You must have come in a little bit late, Senator, because you heard me -- you should have heard me say that --

SEN. LAUTENBERG: I heard you.

SEC. BAKER: Okay.

SEN. LAUTENBERG: And I admire it. And I admire the even-handedness, but I think -- or at least the even-handed presentation, Mr. Secretary. And I say it with all due respect because I know that you are trying your darndest to get this resolved.

But what I see is the settlements -- and again, I said it's not particularly delicate diplomacy, but we focus on that and not once do we say, "Hey, they're there because Israel was attacked and they did it to defend themselves."

And the Arab countries are still saying, "We're with you, and we're going to kill you if we have a chance, and we're going to send you into the sea if we have a chance. But meanwhile, you ought to get out of the territories."

the other Gulf states that we view very seriously or that we are opposed to their making financial assistance to Syria for the purchase of weapons? See, I think it's a very important issue.

SEC. BAKER: Senator, I will have to check the record on that. I'm not sure we have. I know we have had discussions with them regarding assistance that they have provided at least in the past to some Arab groups that we consider to be radical.

SEN. D'AMATO: Well, I know, for example --

SEC. BAKER: So, I would have to check that.

SEN. D'AMATO: In my discussions with a number of leaders, both the Saudis, the Kuwaitis, the United Arab Emirates and others, there has been an indication, for example, that they are not going to make assistance available to the PLO, and I think that's a very positive step. But, I believe it would be appropriate for this country to indicate to those countries that have great economic wealth, that it is counterproductive for them to make financial assistance available to the Syrians for the use of acquiring more weapons, and I would hope that you would feel that way and that you would share that sentiment and make that observation to them.

SEC. BAKER: Well, let us look at it, Senator. I'm really not in a position to tell you whether that has or has not -- that issue

has or has not been raised.

SEN. D'AMATO: Fine. I appreciate your candor, and I hope you would examine that position because I think it's important to the whole process.

SEC. BAKER: I would say, of course, if money is fungible, and how you would know whether or not it was going for that or something else would be a very difficult thing to determine,

but let me look into it and see what the --

SEN. D'AMATO: I understand that. But again, that's not a country of great economic wealth, it doesn't have its independent sources, and I think they could see to it that those monies were restricted. Having said that --

SEC. BAKER: We might get a counter-appeal from them with respect to our practices. But let me see what the situation is.

SEN. D'AMATO: Fine. Mr. Secretary --

SEC. BAKER: They did cooperate very closely, the two countries, those two countries, in the Iraq-Kuwait war, and they were allies and they fought alongside each other.

14/21

1159

1521
1159

SEC. BAKER: That's why I haven't been up here for six or seven weeks, Senator.

SEN. D'AMATO: You should have stood away from --

SEN. LEAHY: But we love to have you around, Mr. Secretary. It -- we know that everything we say will just stay right here within this room anyway. (Laughter.)

Were you -- are you done?

SEN. D'AMATO: I'm going to take you up on that, Jim.

SEN. LEAHY: Al, are you done?

SEN. D'AMATO: Yeah. I just wanted to tell the Secretary I'm going to take him up on that. Who knows?

SEN. SPECTER: What -- what is the reality -- bluntly stated -- to put pressure on the Saudis for what we believe they owe us for our saving them in the Gulf War?

SEC. BAKER: Senator, I -- you know, we did talk about this before the last trip. At that time, we didn't have the Saudis actively, publicly committing to anything to advance the peace process. They had had committed to so some things privately, and they've done those things and I'm going to leave those private. But they publicly now have committed to take action that I think is -- is a very, very forward step.

Now, you and I may disagree on that. But I think for the Saudis to say and to bring -- by the way, bring along five other countries -- five Arab countries to say that they will sit down, face to face, and negotiate region-wide issues with Israel and other countries is a -- is a very forward-leaning step. It's been very helpful, frankly, in getting agreement to the five points that I made here in my opening remarks.

In addition to that, they have -- they have been instrumental in getting the GCC countries to agree to attend the conference as observers. So -- so they've taken some very significant steps since you and I last had this conversation.

SEN. SPECTER: Well, Mr. Secretary, it seems to me that they could do a lot more and that they have a debt to the United States and to the United Nations and to Israel which warrants more activity on their part at this time.

We had a very tough vote in the Congress, especially in the Senate. It was a 52-to-47 vote. And the United States and the

President and you, Mr. Secretary, and the Congress really put

16/21
1159

ourselves on the line as did the American military fighting men and women, 530,000-strong, and there were very heavy costs in terms of blood and dollars. And I think it is accurate to say, Mr. Secretary, that there is a very strong feeling in the Congress that the Saudis are deeply indebted to the United States and to the United Nations.

And recognizing the problems of diplomacy -- and you have to go back and talk to them and I don't -- I think that it is really true that those of us in the Congress really expect more from the Saudis and more than behind the scenes and something in a very -- in a very frontal way. And I know they monitor these hearings and what we do on the floor, and I just wanted to make that statement and perhaps it will be of some help to you when you talk to them next.

Let -- let me shift ground and come to another subject, Mr. Secretary, and that is the critical issue which appears to be separating the Israelis and the Syrians on what the role will be of the convening parties. And it was my understanding that Syria and President Assad had retreated from a long-held position that Syria would attend a meeting with Israel only if convened by the five super powers to change in late 1989, and I heard this from President Assad directly when I met with him and Ambassador Duridgi (ph) in January of 1990 to be willing to meet only under the sponsorship of the US and USSR without dictating of terms and without any controls and leaving the parties to negotiate freely and reach their -- their own decisions. Has Syria -- have Syria and President Assad changed on that fundamental position?

SEC. BAKER: I don't think they have changed, Senator Specter, and that's one of the -- one of the things that I take note of in my five points there. Syria has indeed come off of what was a long-held view, that before they sat down with Israel, Israel will have to vacate the territories and, furthermore, that they would only do it in the context that you mention.

Now, they still want -- Syria would still like to have some United Nations involvement in order, they say, to give the conference international legitimacy. I have made the point that there are any number of ways that this conference would have international legitimacy. First of all, [Resolution] 338 speaks in terms of meeting to negotiate under appropriate auspices, and co-sponsorship of the United States and Soviet Union are appropriate auspices. Secondly, we're talking about a terms of reference that call for a comprehensive settlement of -- under -- on the basis of [Resolutions] 242 and 338. That gives it international legitimacy. So I don't think that Syria has retreated from what I understand you to be saying President Assad told you.

Well, the question is more: What does Syria want by UN participation? They want to be able to point with -- to point to the fact that the United Nations is there and is not totally excluded. Initially, they wanted full United Nations auspices or

sponsorship. It is my view that now they want -- they might accept

something a little bit short of that.

Israel, on the other hand, is taking the position that they don't want any UN involvement whatsoever. And what I said yesterday in the House was we really need to bridge. That's a gap that we can bridge. We ought to find a way to bridge that gap, and then we ought to find a way to bridge the Syrian insistence that the conference be continuing and the Israeli insistence that the conference be a one-time meeting that would go out of business after the -- after the direct bilateral negotiations were held. Again, I would think that that would be something we could find a bridge for.

And if we can bridge those two issues, Mr. Specter, if the parties are not simply deliberately hiding behind these modalities issues, then I think we can have a peace conference. I really believe that.

SEN. SPECTER: Well, it seems to me you are very, very close, and I -- I commend you on the progress, and I think it is great that you have gotten agreement on [Resolutions] 338 and 242.

And my last question to you would be -- so many people seem to forget the very significant concession which Israel made on the Camp David Accord in giving up the Sinai, 23,000 square miles, an area of territory three times the size of Israel with enormous oil reserves, enough to make Israel self-sufficient. And so often, the comment is made about Israel intransigence and the unwillingness to consider land for peace, and I don't know what Israel is going to do on land for peace, and I think that's something the parties have to negotiate themselves.

But my question is: Are there at least occasional references to the major concession which Israel did make in the Camp David Accords in giving up the Sinai as some sort of an indicator of what the future might hold, depending upon what the parties decide to do?

SEC. BAKER: Senator, when I met in Arab capitals with references to statements by Israel leaders, that are hard-line statements that "we won't do this" and "we won't do that" and "we won't do this," I refer my Arab interlocutors back to the -- to the record prior to Camp David when Prime Minister Begin said something to the effect generally that he would never give up his retirement home which was in the Sinai -- never, never, never. And so, yes, there are references.

But let me say something beyond that. There's been movement here by both sides, and I hope I make that clear in these five points. But Israel has moved, too. And Israel has agreed to come to the table under terms of reference that say a -- they will seek a comprehensive settlement based on [Resolutions] 242 and 338.

Now, Israel has its own interpretation of what that requires, and Arab governments have a different interpretation of what that

requires. But we'll never -- you'll never have peace until you get

17/21
1159

the face-to-face negotiations going that will actually end up determining what [Resolution] 242 does require.

Israel has said it would come to a conference sponsored by the United States and the Soviet Union. So there have been moves on -- on both sides here, and the real question, Senator, is whether or not -- whether or not, at this stage, the parties are hiding behind these two modalities issues in order to -- in order not to take that final step, and that's why I say it is so important, if we can, that we find a way to some sort of an agreement that once -- once peace discussions start, maybe there could be a suspension of these old positions, suspension of the state of belligerency in exchange for a suspension of settlements or a suspension of the boycott in the exchange for -- and that's not a termination. We're talking about a suspension on both sides, and it's reasonable, and it's unfortunate that we can't get that agreement from either side.

SEN. LEAHY: Senator Lautenberg.

SEN. LAUTENBERG: Thank you very much, Mr. Chairman. Mr. Secretary, first, let me say that I commend you for the effort on the interest that you've put into trying to achieve some peaceful discourse in the Middle East. I think that the effort has been sincere, and I think that there are some signs of progress despite the relatively gloomy overall perspective.

One of the things that concerns me is the focus on Israel's obstinacy and -- and obstruction to the peace process. We had a little semantic discussion which got a chuckle in the audience, Mr. Secretary, when we -- you tried to identify the difference between the "biggest obstacle" and "none bigger," and I think, very frankly, they mean one in the same thing. And what it does do, very disappointingly to me, is it gives some comfort to the Arab countries in the Middle East -- not necessarily even near Israel -- to their hard-line position. There -- there is a refusal to reduce the threat or the declaration of war against Israel. Israel's settlements in the West Bank don't threaten Saudi Arabia. They don't threaten Kuwait. They don't threaten other countries. No one -- no Arab leader really believes that Israel will attack them without provocation.

There has just been a list put out by the Arab League of 100 companies added to the black list. Some of those are American companies, and very frankly, one of the frustrating things -- I expressed by colleagues, and I must tell you, Mr. Secretary a significant frustration of mine -- that we seem to have got nothing -- nothing from Saudi Arabia or Kuwait or the other countries whose lives we saved, whose sovereignty we saved, whose assets we saved. They sent out a 911. We responded as no emergency team has ever responded in history. And what do we get? We don't even get payment on the pledges that they made to help us through the financial crisis. The percentages of repayment by the Saudis and the Kuwaitis are relatively small considering the task that we

-- that we undertook.

19/21

1159

The Israelis sat by silently, took the punishment, and we -- we now say to the Israelis, "Well, okay, you make the first big step." I don't think that they're particularly deft in their handling when -- on the eve of your arrival. I -- I don't -- I don't think that's particularly delicate diplomacy.

But on the other hand, I think we have to kind of look back and see how we got there and see whether or not there really isn't a double standard out there. Can you imagine what would have happened if the Israelis tried a Palestinian who had a picture of Arafat on his T-shirt and gave him 15 years in prison without representation? Hell, we'd have the United Nations declaring that Israel is a non-valid state and all kinds of things. But with our friends in Kuwait, for whom we put on a major rescue operation, that kind of seems, well, we don't like and it doesn't help the process.

SEN. LAUTENBERG: By the way, do they check your passport to see if you're been to Israel when you go to Saudi Arabia or Kuwait? No?

SEC. BAKER: No.

SEN. LAUTENBERG: Well, they put on my passport "Israel only," and frankly, I think the least that ought to come out, I hope that my bill will reverse that and stop the issuance of second passports.

But I would think we ought to have a passport that says, "Arabian countries only" and let them be separated and not Israel be separated from the rest of the world.

But Mr. Secretary, I mean, we have an opportunity, I think. And one doesn't like to use the word "leverage" or "pressure," but my God, if we're not in a position now to say to these countries, "Get off your high horse and come across" because it's in the best interest of America's foreign policy and peace in the region.

And I haven't heard any criticisms by our government, by the State Department, by the administration, for Kuwait and Saudi Arabia's failure to meet their financial obligation. Has there been any, Mr. Secretary?

SEC. BAKER: I think they're meeting their financial obligations, Senator, so I was about to just jot it down here. I really couldn't disagree more with some of what you said. Not all

I agree with a lot of it, but they are meeting their obligations.

SEN. LAUTENBERG: Are they fully paid up?

SEC. BAKER: No, but they didn't --

SEN. LAUTENBERG: Saddam Hussein's not home.

SEC. BAKER: -- they didn't say they would be paid up by now. When we went out there and raised \$54 billion, we didn't say that it had to be paid in here before the first of June. They are paying it as agreed.

And so I don't think it -- I really don't think it's justified to say that our allies, including Europeans and Japanese and Gulf states aren't doing what they said they would do. They are doing it.

20/21
1159

SEN. LAUTENBERG: Well, I have to tell you, this is a rather esoteric argument that we're having here, and if you ask the American people whether they think that these folks -- Saudi Arabia, sitting on trillions of dollars worth of assets, ought to pony up, come to the bar and pay up and say, "America, not only do we understand our financial obligation, we also understand we have a foreign policy obligation and we ought to withdraw the boycott and we ought to stop the nonsense --

SEC. BAKER: And they're doing something --

SEN. LAUTENBERG: -- American citizens with decency.

SEC. BAKER: And they're doing something that Arab governments have been unwilling to do, Senator Lautenberg.

SEN. LAUTENBERG: But when we ask --

SEC. BAKER: They are coming to the table and sitting down face to face with Israel and they're only doing it because of one thing, because we asked them to do it. That's the only reason, really, that they're willing to do it. And it is a major step forward and it should be recognized as that.

SEN. LAUTENBERG: Mr. Secretary, when the statements are made

that there is no bigger obstacle than th

says, in my view, to Saudi Arabia and Kuwait, "You guys are okay. What you're doing, we don't like it, but the biggest obstacle, the bigger obstacle, is Israel, and therefore, you don't have to move at quite the same pace. We've got to shake the Israelis lose."

And again, I --

SEC. BAKER: You must have come in a little bit late, Senator, because you heard me -- you should have heard me say that --

SEN. LAUTENBERG: I heard you.

SEC. BAKER: Okay.

SEN. LAUTENBERG: And I admire it. And I admire the even-handedness, but I think -- or at least the even-handed presentation, Mr. Secretary. And I say it with all due respect because I know that you are trying your darndest to get this resolved.

But what I see is the settlements -- and again, I said it's not particularly delicate diplomacy, but we focus on that and not once do we say, "Hey, they're there because Israel was attacked and they did it to defend themselves."

And the Arab countries are still saying, "We're with you, and we're going to kill you if we have a chance, and we're going to send you into the sea if we have a chance. But meanwhile, you ought to get out of the territories."

24/2
1159

SEN. ALFONSE D'AMATO (R-NY): Have we informed the Saudis and the other Gulf states that we view very seriously or that we are opposed to their making financial assistance to Syria for the purchase of weapons? See, I think it's a very important issue.

SEC. BAKER: Senator, I will have to check the record on that. I'm not sure we have. I know we have had discussions with them regarding assistance that they have provided at least in the past to some Arab groups that we consider to be radical.

SEN. D'AMATO: Well, I know, for example --

SEC. BAKER: So, I would have to check that.

SEN. D'AMATO: In my discussions with a number of leaders, both the Saudis, the Kuwaitis, the United Arab Emirates and others, there has been an indication, for example, that they are not going to make assistance available to the PLO, and I think that's a very positive step. But, I believe it would be appropriate for this country to indicate to those countries that have great economic wealth, that it is counterproductive for them to make financial assistance available to the Syrians for the use of acquiring more weapons, and I would hope that you would feel that way and that you would share that sentiment and make that observation to them.

SEC. BAKER: Well, let us look at it, Senator. I'm really not in a position to tell you whether that has or has not -- that issue

has or has not been raised.

SEN. D'AMATO: Fine. I appreciate your candor, and I hope you would examine that position because I think it's important to the whole process.

SEC. BAKER: I would say, of course, if money is fungible, and how you would know whether or not it was going for that or something else would be a very difficult thing to determine,

but let me look into it and see what the --

SEN. D'AMATO: I understand that. But again, that's not a country of great economic wealth, it doesn't have its independent sources, and I think they could see to it that those monies were restricted. Having said that --

SEC. BAKER: We might get a counter-appeal from them with respect to our practices. But let me see what the situation is.

SEN. D'AMATO: Fine. Mr. Secretary --

SEC. BAKER: They did cooperate very closely, the two countries, those two countries, in the Iraq-Kuwait war, and they were allies and they fought alongside each other.

אאא, חוזם: 24210

אל: רהמש/1522

מ-: וושינגטון, נר: 467, תא: 240591, זח: 1550, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: מצפ"א

דע: קונכ"לים פילדלפיה, ל.א., ס.פ. (לפילדלפיה וס.פ. מועבר בנפרד בדיפ')

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: מפגשים עם הסנטורים פורד, רוב, אדאמס, האטץ' וספקטר

1. המפגשים נערכו במסגרת המאמץ להציג את נושא ההתנחלויות בפרופורציה ציאותית, לקדם את תחיקות סיוע החוץ וחק מחמ"ד (הרשאות) ולהגביר התמיכה בגירסאת תת-הוע' לחק מחמ"ד הזוכה לקיתון רותחין מן הממשל.

2. המפגשים התקיימו עם ה"מצליף" וונדל פורד (דמוק'-קנטקי), יו"ר וע' הבחירות הדמוקרטית בסנאט וחבר וע' החוץ צ'אק ראב (דמוק'- וירג'יניה), חבר וע' ההקצבות ברוק אדאמס (דמוק'-ווישינגטון), בכיר המיעוט בתת-וע' החוץ לעניני המז"ת אורין האטץ' (רפוב'-יוטה) וחבר וע' ההקצבות ארלן ספקטר (רפוב'-פנסילבניה).

3. הסנטורים (ברמות שונות של הזדהות):

- מסתייגים ממדיניות ההתנחלויות, אך נוטים להסכים כי הנשיא ומזכיר המדינה מגזימים, ואולי אף מקשים על תהליך השלום, בעצם התמקדותם בהתנחלויות;

- הסתייגות מעיתוי ההתנחלויות ("למה לתקוע אצבע בעינו של בייקר"), אך עת תקווה שהמזכיר יפגין ריסון בתגובותיו;

- אינם מבחינים במגמה רצינית בסנאט להפוך את חוק סיוע החוץ למכשיר למלחמה בהתנחלויות (האטץ' מרחיק לכת וטוען כי אילו היה ישראלי, היה פועל כמו ממ' ישראל);

- משוכנעים שסיוע החוץ לישראל יזכה לתמיכת הסנאט, ומעריכים שגירסאת תת הוע' לגבי חוק מחמ"ד תאומץ ע"י מליאת ועדת החוץ, להוציא אולי, תיקון בנושא הדרכונים (הערכה סבירה אם כי מוקדמת מדי);

- רואים בחרם הערבי עלבון לארה"ב (במיוחד על רקע "סופת המדבר") וביטוי לקנאות הערבית כלפי ישראל.

תפוצה: שהח, ששהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
סייבל, כהן

סססס

אאא, חוזם: 24208
אל: רהמש/1510
מ-: וושינגטון, נר: 469, תא: 240591, זח: 1609, דח: מ, סג: שמ,
בכב
שמור/מידי.

אל: ארב"ל 2.
דע: נאומ'.
מאת: השגרירות, וושינגטון.

מועבי'ט - גירושים.

1. בשיחה עם קרצר (23.5) סיפר כי נכשלו בנסיונם לפרסם הודעה נשיאותית.
2. מרכזים את המאמץ בשיפור הצעת ההחלטה המונחת על השולחן ברוח הצעותינו. יוחי משלחתם מתרשם שהבלמז'יות אינן מתכוונות להקשות יתר על המידה על אדה"ב במלאכת ניסוח הצעת החלטה וזאת, כדי לאפשר לארה"ב להצטרף לקונגרס. להערכת קרצר המזכיר אינו מעוניין בוטו אמריקאי.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, ביין, ארב"ל, סולטן, מזתים

סססס

אאא, חוזם: 24283

אל: רהמש/1520

מ-: וושינגטון, נר: 484, תא: 240591, זח: 2104, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל: ארב"ל 2

דע: נאו"מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

מועבי"ט - גירושים

מולי וויליאמסון התקשרה (שעה 1700 שוננו) כדי לדווח על כך שארהב' תצביע בעד הצעת ההחלטה. לדבריה ההחלטה התקבלה לאחר שבטכסט נעשו השינויים שו.

שטיין

לבח

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, ביינ, ארב"ל, 2, סולטן,
מזחים, בנצור, מצפא

ס

אאא, חוזם: 24278
אל: רהמש/1518
מ-: וושינגטון, נר: 480, תא: 240591, זח: 1854, דח: ב, סג: שמ,
בבב
שמור / בהול
24 מאי 1991

אל: אגף ארב"ל, נאו"מ

מאת: הציר וושינגטון

צלצל זה עתה (17:15) דניס רוס לשגריר ואמר כי יצביעו בעד הצעת ההחלטה
במועבי"ט לאחר שהצליחו להוציא כל רמז לסנקציות או לסנקציות עתידיות.

ה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, ביינ, ארבכל2, בנצור,
מצפא, סולטן, מזתים

סססס

113

31

1152

שמור/בהול

אל: קשר י-ם
מע"ת (FAX: 303-408)
מרק סופר - לשכת מנכ"ל

מאת: הציר, וושינגטון

רצ"ב איגרת השר כפי שהועברה למזכיר.

שילה

שילה
קט"מ
התא 2
שבת
ג' אדר
ה'תשנ"ב
בנימין
הסכמ

1152

2/3

AO/1406

May 24, 1991

Dear Mr. Secretary:

I have been asked by Foreign Minister Levy to transmit to you the following message:

"Dear Jim,

At this very moment, the remainder of our Jewish brethren in Ethiopia are being flown to Israel. This operation is the culmination of an endeavor of historic proportions in which the United States has played a decisive role.

The ingathering of exiles to Israel lies at the cornerstone of our very existence in our ancestral homeland. Concern for our brethren in the diaspora has always been uppermost in our thoughts as the events of these very hours bear witness.

Israel and the Jewish People will always remember those who stand by them at times like these. Your invaluable assistance in this humane mission will forever be engraved in our hearts. We are eternally grateful to President Bush, to you, Jim, to your aides, and to all those in the Administration who have acted with such dedication so that we may reach this historic moment.

In the same way you showed such devotion in opening the gates for the Jews of the Soviet Union, so have you acted with determination to facilitate the reunification of Ethiopian Jews with their families in Israel.

/Cont'd -2-

1152

3/3

-2-

In the coming hours when children will once again
cling to their parents and brothers will again
embrace each other after long years of separation,
yet another unbreakable bond in the relations
between our two people will be forged.

Sincerely,

(sd.)
David Levy"

Sincerely,

Zalman Shoval
Ambassador

The Honorable
James A. Baker III
Department of State
Washington, D.C.

END

אאא, חוזם: 24380

אל: רהמש/1538

מ-: המשד, תא: 250591, זח: 1913, דח: מ, סג: בל,

בבב

9,244448

בלמ'ס/מידי

אל: כל הנציגויות

מבצע שלמה

להלן נוסח האיגרת ששלח שה'ח לעמיתו האמריקאי

ג'ים היקר

נצח זו ממש עושים דרכם לישראל אחינו יהודי אתיופיה. מבצע היסטורי זה הינו פרי מאמץ אדירים מתמשך בו נטלה ארה"ב חלק חיוני ומכריע.

קיבוץ גלויות ישראל הינה אבן יסוד של קיומנו בארץ זו. הדאגה לאחינו שבגולה הינה תמיד בראש מעייננו. המתרחש בשעות אלה הינה עדות מרגשת לאמת זו.

ישראל והעם היהודי לעולם לא ישכחו את מי שעמד לצידם בשעות מבחן אלה. סיועכם למשימה אנושית זו תהיה חרוטה בליבנו תמיד.

הננו אסירי תודה לנשיא בוש, לך ג'ים, למשרדך ולכל מערכות הממשל שפעלו בדבקות כדי שנגיע לשעה היסטורית זו.

כשם שהתמסרתם לפתיחת השערים בפני יהודי בריה"מ, כך גם פעלתם בנחישות לאפשר איחודם של יהודי אתיופיה עם אחיהם בישראל.

עזות הקרובות, כאשר ילדים ישובו לאחוז ביד הוריהם, כאשר אחים יפלו איש לזרועות רעהו - יירשם גם פרק מפואר נוסף ביחסים שבין שני עמיתינו.

עד כאן

הסברה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, סמנכל, אוקיאניה, מצרים, מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזתים, מזאר, ארבל2, ארבל1, הדרכה, מעת, הסברה, ממד, איר1,

איר 2, @ (לעמ), מקצב 2, אומן, פרנ, מחע, משקוף,
מיחשוב/המשרד, חליפה, בטמח, כספים, משפט

סססס

נספח נצק

שגרירות ישראל - וושינגטון
טופס מברק

דף 1 מתוך 2

בלמ"ס (בהול להזעיק)

תאריך: 24 מאי 1991

שעת חיבור: 13:30

אל: חדר מצב

דע: משרד רה"מ, תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, וושינגטון

הנדון: אתיופיה

מ: הודעת הבית הלבן בנושא.

עתונות

1153
1/2 375

אם, סניטה רחל גאל
רבים, גאל הסברה
גזכסא, רמ, גזכסא
אם, סניטה רחל גאל
רבים, גאל הסברה
גזכסא, רמ, גזכסא

2/ 1153
h 375

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary
(Boston, Massachusetts)

For Immediate Release

May 24, 1991

STATEMENT BY THE PRESS SECRETARY

We are delighted to announce that this morning at 7:00 a.m. Washington time an emergency humanitarian airlift began which will transport the 18,000 Ethiopian Jews in Addis Ababa to Israel. The operation results from an agreement between the governments of Israel and Ethiopia. We expect the airlift to last two days. We have been informed that the operation is proceeding smoothly.

We want to express our appreciation to Acting President Tsefaye Gabre-Kidan of Ethiopia. We understand that the Ethiopian decision to allow the Falashas to depart the country was taken in response to a letter from President Bush on May 22. Our initiative in this humanitarian operation commenced with the visit of Senator Rudy Boschwitz to Addis Ababa as a special emissary of the President on April 26-27.

The United States will be hosting a conference in London starting on May 27 to help facilitate an end to the tragic war in Ethiopia. We hope at that time to see the establishment of a provisional government and agreement on a plan for a political transition leading to peace and democracy.

Israeli Prime Minister Shamir called President Bush at about 11:00 a.m. aboard Air Force One to thank him for the American role in release of the Falashas. The Prime Minister and the President also discussed the Mideast peace process. The Prime Minister expressed his appreciation for Secretary Baker's efforts in the Mideast and said he hoped the peace process will continue.

* * *

2
2

END

אאא, חוזם: 24151
אל: רהמש/1507
מ-: בטחון, נר: 506, תא: 240591, זח: 2110, דח: ב, סג: שמ,
בבב
בהול / שמור

אל: וושינגטון - תת ירון נ.צ וושינגטון
ניו יורק יובל רוחם, רמש'ן

מאת: דני נווה - יועץ שהב'ט לתקשורת

הנדון: ההודעה הנשאותית

למרות פסום ההודעה אין להתייחס לנושא ואין למסור כל מידע מצידנו, כל עוד
ניתנת הנחייה אחרת בנושא זה.

עד כאן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), ממד, בנצור,
מצפא, יגר, מאפ1, רביב, מעת, הסברה

סססס

אאא, חוזם: 24234

אל: רהמש/1513

מ-: אטלנטה, נר: 58, תא: 240591, זח: 1700, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/מידי

אל: מנהל מצפא

דע: לשכת רהם, וושינגטון-לש' שגריר, הציר

מאת: קונכל אטלנטה

הנדון: הנשיא קארטר-ברכות לשיחרור יהדות אתיופיה.

התקשר עימי הנשיא קארטר להתעדכן במתרחש. סיפרתי לו על האופן בו מתקדם
היבצע ועל המאמצים הדיפלומטיים שקדמו לו בימים האחרונים.

קארטר התרגש לשמוע שמדובר במבצע כה מהיר. ביקש לברך את ממשלת ישראל ואת
כל מי שעסק במאמצי החילוץ בשבועות האחרונים ולאחל לנו הצלחה בקליטת
העולים מאתיופיה.

אלון ליאל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
יגר, מאפ1, רביב, מעת, הסברה, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 24370

אל: רהמש/1537

מ-: וושינגטון, נר: 482, תא: 240591, זח: 2055, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: מצפ'א לשכת מנכ'ל.

דע: סמנכ'ל כהן, יועמ"ש סייבל.

מאת: השגרירות וושינגטון.

חרם ערבי - שיחות כהן וסייבל בושינגטון (22.5 - 20).

כללי:

====

1. במהלך ביקורם בושינגטון קיימו כהן וסייבל שיחות בממשל (משרד המסחר, USTR, ומחמ"ד), קונגרס (ראה דווחים נפרדים), קהילה יהודית (קבוצת עו"ד ואיפא"ק) תקשורת (תדרוך רקע לעתונאים) ומכון מחקר (מכון וושינגטון למזה"ת).

תוכן השיחות:

=====

להלן סכום השיחות:

1. משרד המסחר.

=====

א. שיחה עם סקידמור מנהל המשרד הממנה העוסק באכיפת החוק בעניין החרם הערבי ואנשי מחלקתו.

ב. להלן נקודות עיקריות שעלו בשיחה:

1) סקידמור סקר את נושאי הטיפול העיקרי של מחלקתו (איסוף דו"חות ומעקב אחר חברות להן יש עסקים עם מדינות המזה"ת; ניהול חקירות במקרים בהם מתעורר חשד לגבי הפרת החוק. מרבית המקרים שבהם החברות נמצאות אשמות בהפרת חוק החרם מסתיימים בתשלום קנס. ב-5 אחוז מהמקרים כשמתעורר חשד לעברות פליליות מעבר הטיפול למשרד המשפטים. סקידמור ציין כי תיק חברת בקסטר הועבר ב-22. 27 לטיפול משרד המשפטים; מתן הדרכה וייעוץ משפטי לגבי החוק, מה מותר ומה אסור).

2) סקידמור סיפר על הכוונה למלא את התקנים (30) במחלקתו. כיום מעסקים ב-22 איש.

3) בתגובה להערת כהן לגבי דרישות החרם של מצרים ומדינות ערביות נוספות ציין סקידמור כי בתקופה של השנתיים האחרונות כמעט ולא נרשמה הפרה מצרית של החוק. חלק מהדווחים הגיעו מחברות פרטיות ולא ממשלתיות. את אותם מקרים בודדים של דרישות חרם של חברות ממשלתיות, הסביר סקידמור בהמצאות טפסים ישנים ו"דברים שלא צריכים לקרות". (סקידמור היה מודע לשאלות אותן העלה שגרירנו במצרים בנושא החרם עם עמיתו).

4) סקידמור ציין כי לא ברורות לו הסיבות לכך ש-10 מדינות ערביות אינן ממלאות אחר דרישות החרם. לדבריו מספר הדווחים מועט כנ'ל לגבי לבנון וארצות המגרב.

5) בתשובה לשאלת כהן לגבי המצב בעקבות המלחמה השיב כי "להוציא את כוויית העסקים (בנושא החרם) כרגיל". בהקשר לכוויית ציין כי למיטב ידיעתו לא "היתה תקשורת רשמית" (קרי לא קיבלו הודעה רשמית על שינוי בעמדתם ש.ש.). מאז תחילת המלחמה לא היו בקשות. סיפר כי בשיחות עם כ-40 עו"ד העוסקים במתן ייעוץ לחברות גדולות להן עסקים במזה"ת (פרד אדאר, בכטל וכדו') דווחו לו כי לא קיבלו דרישות מכוויית בנושא החרם. מכאן למד שהכווייתים אינם מיישמים את חוק החרם. לא ברור לו מה יקרה לכשהעניינים ישובו לתקנם, לכשהמכס יחל לתפקד. סיכם באמרו כי הסיבות לכך שכוויית אינה מיישמת את החרם אינן ברורות לו בשלב זה.

6) בתשובה לשאלת כהן לגבי מדינות מוסלמיות המיישמות את החרם נקב אחד מעוזריו של סקידמור בשמות בנגלה-דש ופקיסטן. לראשונה יש משרד חרם. לגבי השניה התייחס לדרישות קרנות פיתוח של סעודיה ומאע"מ מחברות עמן הן נמצאות בקשר למלא אחר דרישות החוק.

7) בתגובה להערת כהן לגבי בעיות שהתעוררו לאחרונה בהקשר לאכיפת החוק האמריקאי סיפר סקידמור כי את הערותיו בעקבות הביקורת ניסח בכתב (העתקי מכתביו נמסרו לכהן וסייבל). הוסיף כי חלק גדול מהביקורת מקורה בחוסר הבנה לגבי אופי פעילות מחלקתו ומשמעות הסטיסטיקות. ציין כי הקושי לאכוף החוק נובע בחלקו מהעדר כוח אדם. הוסיף כי הדוחות שמגיעים מצביעים על-כך שיש יותר COMPLIANCE. לדבריו הערבים אינם דורשים יותר NEGATIVE. CERTIFICATE לדבריו קיימת הבנה טובה יותר של חברות אמריקאיות לגבי האיסורים שמטיל החוק. הניכם באמרו שמקבל הביקורת על-כך ש-PERFORMANCE של מחלקתו ירד. מקווה יפור המצב.

8) לסכום, ציין סקידמור כי אינו צופה שמדינות ערב יבטלו החרם. להערכתו, ילכו מדינות ערב בדרכה של כוויית, דבר שיביא לכך שהחרם יעלם. בכונתם לעקוב אחרי כוויית. חזר על-כך שלפי שעה כל יתר הערביות מיישמות החוק. בהקשר למצרים ציין כי אותם מקרים בודדים של דרישת החרם אינם מצביעים על דפוס אלא הם תוצאה של שאלונים ישנים או טעויות בירוקרטיות. עד כאן עקרי השיחה.

הערה: נקודה ראוייה לציון היא העובדה שמשדרו של סקידמור מסייע לחברות אמריקאיות כיצד להתגבר על מכשול החרם הערבי.

א. שיחה עם ALLGEIER (עוזר ל- USTR).

1) כהן סקר את מטרת ביקורו. ציין כי החרם המישני והשלישוני מפנה נגד חברות מערביות. הזכיר החקיקה האמריקאית והחקיקה במס' מדינות אירופאיות. התייחס לגינוי החרם ע"י הקהילה. ציין ההיסטוריה של החרם (משנת 46 ואילך). הדגיש כי דרישות החרם הערבי באות בעיקר ממדינות ה-GCC כאשר כונית ניצבת במקום הראשון מבחינת הדרישה לסעיף החרם. כהן התייחס לעמדת יפן ודרום קוריאה המנצלות יתרון לאור העובדה שחברות אמריקאיות מנועות מליישם את החרם.

הוא הזכיר סיוע הממשל מול מ' יפן בנושא. הדגיש כי החברות האמריקאיות מפלות לרעה בגלל תמיכתן בעקרונות סחר חופשי. הביע תקווה שבעקבות המלחמה יחול שינוי. הדגיש שזה הזמן לפעולה מול יפן והאירופאיות. ביקש ש-USTR יעלה הנושא בשיחות שמקיימים עם יפן והאירופאיות.

2) בהמשך להערת אלגאייר על מאמצי חברות אמריקאיות לזכות במרכזים לשיקום כונית ציין כהן כי סעודיה ויתר ה-GCC ממשיכות במדיניות החרם שעה שלגבי כונית מתקבלים דווחים סותרים.

3) אלגאייר המליץ שנעלה הנושא בשיחות בילטרליות הקרובות בנושא סחר. סיף כי מגלים אהדה לבעיתנו. לבריו יש לראות בחרם TRADE DISTORTING MEASURE. ינחו נציגם להעלות הנושא עם היפנים. סייבל הדגיש כי החשיבות שיעלו הנושא באופן רשמי עם יפן.

4) בסיום השיחה סקר אלגאייר (לבקשת כהן) עמדתם בנושא הקמת איזור סחר חפשי עם מכסיקו.

3. שיחה במחמ"ד:

=====

א. כהן וסייבל נפגשו עם קרצר ואנשי מח' ישראל

1) כהן דווח על עמדת שרי - החוץ של ה-12 בנושא החרם בעקבות שיחתם עם ש"ח לוי. בהמשך התייחס למדינות הבעיתיות מבחינתנו בנושא החרם (יפן ודר' קוריאה) ומאמצינו לשכנע את כל האירופאיות להעביר חקיקה בנושא החרם.

2) כהן הביע תקווה שהממשל ימשיך ללחוץ על יפן. ציין כי שעה שאנו רחוקים מהשגת מטרתינו ביפן הרי לגבי דרו' קוריאה המצב קשה עוד יותר.
3) קרצר בתגובה ציין כי בנושא יפן "אנו על אותו גל". הביע תקווה שניתן יהיה להגביר חילופי המידע (בנושא החרם). חושב שהשינוי באוירה בעקבות מלחמת המפרץ יוצר הזדמנות לקדם את נושא החרם. סיפר כי קימט העלה הנושא בשיחותיו ביפן (תחילת מאי). בשיחות עם יפן מבהירים לאנשי שיחם שיפן לא תוכל להיות שחקן פעיל אלא אם כן ישנו מדיניות הסגרגציה כלפי ישראל. על מ' יפן לקבל החלטה שתאכוף החוק נגד החרם הערבי.

4) כהן ציין כי פסגת ה-7-G הינו פורום להעלאת הנושא. במידה והנושא יעלה יפן תצטרף לקונצנזוס. לכן חשוב שהנושא יעלה. דיון בפורום לעיל ישמש סיגנל לכל הצדדים.

5) אפרופו דיון קצר שהתקיים בסוגיא האם יש לטפל בנושא החרם באופן פומבי טען קרצר כי אחד השיקולים שלוקחים בחשבון בפעילותם בנושא החרם הוא האם

העיתוי הנוכחי מתאים לעסוק בנושא פומבית. למרות הסיגנלים שקיבלו בזמן המלחמה מגורמים במפרץ לגבי השינויים באיזור (התכוון במיוחד להבטחות אותן פיזור שגריר סעודיה בנדר) השינוי לא התרחש וכעת, יש לחזור למאבקים הישנים. סיפר בהקשר זה על כך שבייקר "PUSHED HARD" את הסעודים בנושא. העלה זאת לא בקונטקסט של התהליך אלא בהקשר הביילטרלי. לדבריו לא שמע בייקר לאו. בכונתו להמשיך ולטפל בנושא. מזכ"ל הלע"ר מגיד סיפר למזכיר שהנושא נמצא על סדר יומו וכי הוא מאמין שיוכל להזיז הנושא בשיחות מסדרון וזאת, מסיבות הקשורות בתהליך.

6) כהן הזכיר החלטת משרד החרם לצרף 110 חברות נוספות לרשימה השחורה. סבור כי ההחלטה שלא ללכת פומבית לא עבדה עד כה. ההצלחות שהיו, היו מתונות. לדבריו רק ע"י לחץ דיפלומטי ופומבי ניתן יהיה להביא שינוי.

7) קרצר בתגובה הסכים שלא ניתן לשלול הטיעון בדבר הטיפול הפומבי בנושא. יחד עם זאת, בקונטקסט בו אנו נמצאים יש לבדוק האם טיפול פומבי ישיג את המטרה או לחילופין יפגע במאמץ. אינו בטוח שהגענו לרגע שבו המעבר לפעילות פומבית רצוי. סיפר כי בסיבוב השיחות השלישי שקיים בייקר בסעודיה שוחחו על הצורך בהצהרת תמיכה סעודית בתהליך. תשובת המלך הייתה שלילית. המזכיר המשיך ללחוץ (לא פומבית) כשבסופו של דבר הצליח להשיג הודעת ה-GCC החייבת השתתפות בועידה ומו'מ עם ישראל. על אותו משקל, מקווה שיוכלו להצליח בנושא החרם. מסיבה רוצה להיות זהיר ולא לצאת פומבית מוקדם מדי.

8) סייבל בתגובה ציין כי החרם הראשוני קשור לתהליך השלום (קרי חלק ממומ' בין ישראל לשכנותיה) שעה שהחרם המשני והשלישוני (הפוגע בחברות אמריקאיות) אינו קשור לתהליך ולכן יש לטפל בו גם פומבית. בקשתינו שיטפלו בנושא לעיל בקונטקסט של G-7. לגבי יזמות חקיקה מעוניינים בתמיכת הממשל.

9) קרצר הסכים שחברות אמריקאיות נפגעות. יחד עם זאת איני סבור שדרך הטיפול בעיתוי הנוכחי צריך להיות פומבי. אינו בטוח אם יוכל להמליץ למזכיר לצאת בעיתוי הנוכחי במערכה פומבית. בתגובה להערת כהן על כך שבמילה פומבית תכוון לפרסום הודעה של ה-G-7 ציין קרצר כי השגותיו התייחסו לאפשרות של מסע ציבורי בארה"ב. סבור שהשעה אינה כשרה ליזמות קונגרסיונליות. אין לו בעיה עם הצהרה של ה-G-7.

10) כהן ציין הצורך בהמשך המגעים וההתיעצויות. הדגיש החשיבות שה-G-7 ונוו בנושא.

11) קרצר הביע הסכמתו לדברי כהן הבהיר כי מבחין בין ה-G-7 והמאמץ בהקשר ל-GCC. תומכים בכך שה-G-7 "יעשו משהו". אשר למאמץ מול מדינות המפרץ סבור שבשלב זה יעדיפו טיפול דיפלומטי.

12) בסיום השיחה העלה כהן נושא הפיתוח הכלכלי האיזורי. ציין כי יש לשים הדגש על פרויקטים קטנים. יש לנסות ולשכנע את מצרים להרחיב שתה"פ הנוכחי. כמו-כן יש לפעול בכיוון ירדן. בהקשר זה עמד על הצורך בשת"פ בנושאים ספציפיים דוגמת איזור אילת. הדגיש כי נושא המימון לא יהווה בעיה. הבעיה היא לשכנע ירדן להכנס לשת"פ איזורי עוד קודם לתהליך המדיני. כהן הציע שיגור משלחת מומחים להמשך הדיון בנושא.

4. מפגש עם עו"ד יהודיים:

=====

א. שיחה עם עוה"ד ברגר, איזנברג, ג'ס הורדס (A.D.L) וקרץ (נציגת אייפא"ק). נעדרו מהשיבה עוה"ד קמפלמן, מוזס וסטו אייזנשטאדט. (הערה: הקבוצה טיפלה בשנות ה-70 באימוץ החקיקה בנושא החרם. לאחרונה חידשה דיוניה בסוגיא).

ב. ברגר פירט יעדי פעילות הקבוצה (הפעלת לחץ הארופאיות, יפן ודרו' קוריאה, אכיפת החקיקה האמריקאית ובחינת האפשרות לחקיקה נוספת).

ג. כהן פירט המטרות שהצבנו למאבק בחרם (התמקדות המאבק במדינות ה-GCC; חרם ראשוני נושא למומ' ביננו לערבים חרם משני ושלישוני נושא אמריקאי מול ה-GCC). סקר קצרות המצב באירופה, יפן ודרו' קוריאה. ברגר ביקש לקבל נייר (סובסטנטיבי) על מצבינו (בנושא החרם) ביפן וקוריאה. מעוניינים לפנות לממשל ולקונגרס בבקשה להפעיל לחץ על מדינות אלה. כמו ימשיכו במאמץ להביא הממשל להמשיך וללחוץ על כוויית.

ד. סייבל פירט מטרותינו בתחום המשפטי. ציין כי יש למצוא דרך באמצעות חקיקה שיחייב חברות זרות המעורבות בשוק האמריקאי למלא אחר החוק האמריקאי. כמו כן הציע לבדוק האפשרות שחברות זרות הנגשות למרכזים ממשלתיים תהיינה כפופות לחוק האמריקאי בנושא החרם.

ה. הורדס העלה הצעה אותה העלה ביאלקין (במפגש קבוצת וולי שטרן) בדבר הצורך לאחוז בצעדים נגד מדינות דוגמת סעודיה המציבות חברות אמריקאיות על הרשימה השחורה. הזכיר האפשרות להפסקת מכירות נשק ומניעת הטבות מסחריות וכד'.

ו. ברגר הבטיח לבחון ההצעות השונות. הדגיש כי חשוב להפנות המאמץ נגד מדינות וחברות זרות ולא נגד חברות אמריקאיות וזאת כדי שלא ליצור אצלן אנטגוניזם.

ז. ביקשו לקבל מידע על חברות יפניות וקוריאניות הממלאות אחרי דרישות החרם.

5. פגישה במכון וושינגטון למזרח הקרוב:

כהן נפגש לשיחה עם אינדיק סגנו פוירורגר וכלכלן המכון.

ב. השיחה הוקדשה לדיון בהשלכות הכלכליות של החרם על כלכלת ישראל. כהן סקר ההיסטוריה של החרם והצורך להפריד בין החרם הראשוני לחרם המשני והשלישוני. הדגיש כי הסרת החרם (מישני ושלישוני) תסייע לישראל לגייס הון לקליטת עליה.

ג. חלקה השני של השיחה הוקדש לדיון קצר בתכנית לפיתוח כלכלי רגיונלי. כהן סקר התכניות שהוכנו.

שטיין.

תפוצה: שהח, @ (רהמ), סשהח, @מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כהן,
כלכליחג', סייבל, משפט, תפוצות, בן אבו,
אוצר, ר/מרכז, ממד, @ (רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 23355
אל: רהמש/1441
מ-: וושינגטון, נר: 442, תא: 230591, זח: 2038, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור / מידי

אל: מצפ"א
אגף כלכלה

מאת: ק. לקונגרס.

הנדון: חרם ערבי - פגישת סמנכ"ל לכלכלה יעקב כהן

1. אתמול נפגש ד"ר יעקב כהן עם קבוצה של חברי קונגרס. הפגישה נערכה קשתי ע"י הקונגרסמן סם ג'יידנסון, יו"ר ועדת המשנה למדיניות כלכלית וסחר שליד ועדת החוץ.

למרות ה-MARK-UP בוועדת החוץ והצבעות במליאת ביהנ"ב השתתפו בפגישה הקונגרסמנים: ג'יידנסון, אנגל, שומר, אקרמן וברמן. כן השתתפו עוזרי הקונגרסמנים הנ"ל ועוזריהם של הקונגרסמנים טוריסלי ולויין שלא יכלו להגיע למפגש.

2. ד"ר כהן הציג את תהליך שיגור השאלונים ע"י הליגה הערבית לחברות אמריקניות, הסביר ההבדל בין חרם ראשוני, משני ושלישוני; תיאר את מצב החרם מאז תום מלחמת המפרץ (לשאלת הנוכחים) ותפקידן המכריע של המפורציות ביישום החרם; תקופה זו של אחר המלחמה מהווה הזדמנות לפעול כלפי סעודיה וכווית; חל שיפור מסויים אצל כוויית אולם לא כך אצל סעודיה.

3. א. סוכם שנעביר חומר מתאים לג'יידנסון, לבקשתו. סמנכ"ל כלכלית השאיר כבר חומר שיועבר לקונגרסמן ולשאר המשתתפים.

ב. נעביר לקונגרסמן שומר, לבקשתו, דוגמאות לחברות יפניות גדולות בעלות יצוג רציני בארה"ב.

ג. חומר על קוריאה. לדברי ד"ר כהן באגף כלכלה עובדים עתה על T.P. נודה על קבלתם.

ד. ג'יידנסון הבטיח לקיים שימועים בוועדתו בנושא. ביקש שנעביר לו רשימת אנשים שירצה שיוזמנו. ישמחו לקבל מאתנו כל המלצה.

לידיעתכם, לפני יומיים התקשרה למשרדו של לויין נציגת חברה אמריקנית שנמצאת בושימה השחורה של החרם, ושאלה כיצד תוכל לסייע בנושא.

עלה בדעתי, לאחר שמיעת הסיפור, כי ניתן יהיה באמצעות הועדה להזמין לשימועים נציגי חברות אמריקניות (שיסכימו לכך) שנפגעו מהחרם. במשרדו של לויין בודקים זאת.

4. לאחר פגישה זו, קיים כהן פגישה באיפא"ק.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
כהן, כלכליתב', כלכליתג', סייבל, משפט, אוצר

טסטט

אאא, חוזם: 6335

אל: רהמש/366

מ-: פילדלפיה, נר: 3, תא: 080491, זח: 1100, דח: מ, סג: בל,

בבב

אל: מנהל מצפא, מנהל הסברה, מנהל מאור

דע: ציר הסברה וושינגטון

מאת: קונכל פילדלפיה

הנדון: משלחת מקנטאקי.

בדיפ הקרוב מעביר אליכם פרטים בדבר בקשות לסיוע בביקור של משלחת מקנטאקי, שמארגנת הפדרציה היהודית בלואיוויל. בין משתתפי המשלחת מצליף הרוב בסנט הסנטור WENDELL FORD וראש העיר לואיוויל.

הביקור מתוכנן ל-23-31 במאי.

אודה לכם על תשובה בהקדם.

בברכה ובתודה מראש
ישראל פלג

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
רביב, הסברה, מאור, בןאבו, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 23306

אל: רהמש/1436

מ-: וושינגטון, נר: 437, תא: 230591, זח: 1751, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

א ל: ארב"ל 2.

ד ע: מצפ"א.

מאת: וושינגטון, שגרירות.

ציונות - גזענות: עמדת ארה"ב.

1. בהמשך לכתבת אורי ניר בהארץ (22.5) שוחחתי עם ווליאמסון (מנהלת מח' ומ'). לדבריה הפקיד הבכיר המצוטט בכתבה הוא בולטון.

2. ביני לבינה טענה כי אף אחד לא הסמיך את בולטון להתבטא כפי שהתבטא. לדבריה טרם קיבלו הנחיות מהמזכיר כיצד עליהם לפעול בנושא. ר"ל דברי בולטון אינם מחייבים את הפירמה.

עד כאן.

שטיין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), ביין, ארב"ל 2,
בנצור, מצפא, סייבל, רביב, הסברה, מעת

סססס

1990-05-23

03:58

KESHER-WASHINGTON

1480126

02

21

71 - פ
346 - גמול
1140 ש"ח
1/11

שמו / בהול לבוקר
אל: מצפ"א , פר"נ
דע: מקש"ח/משהב"ט
רמ"ש"נ/נ"י
נספח צבאי/כאן
מאת: ק. לקונגרס

הנדון: ביה"ב - מורטוריום על אספקת נשק למזח"ת

1. רצ"ב חצעת התיקון עליה עבדנו בשלושת הימים האחרונים ואשר תוגש מחר בבוקר לאישור מליאת ועדת החוץ.
2. חמורטוריום חפך למעשה, כך המחוקקים הדמוקרטים, למולטילטרלי. שכן ברגע שהתבצע עסקת נשק אחת ע"י מדינה זרה, יתבטל חמורטוריום האמריקני מיידית. (חשומת ליבכם לדברי המזכיר בייקר, בעדותו היום, כי הממשל מתנגד למורטוריום חד צדדי).
3. לגבי התנאים להפסקת המורטוריום האמריקני :-
א. לא הצלחנו לנחק הקשר בין קביעת הנשיא שהתבצעה עסקת נשק (עמ' 7 סעיף (A)) לבין הצורך להגיש דו"ח על תכנית הממשל למשטר מולטילטרלי (עמ' 7 סעיף (B)). לפיכך, עפ"י נוסח זה צריכים להתקיים שני התנאים כדי להפסיק המורטוריום. המטרה העיקרית של חיוזמים היא לערב חנשיא ולהפעילו בנושא המולטילטרלי ולפיכך סירבו לוותר על סעיף (B).
ב. בדו"ח חלוואי (REPORT LAUGUAGE) יסבירו כוונתם במינוח AGREEMENT (סעיף (A)) שעיקרו - השלב הראשוני בו נודע על עסקת נשק ולא בהכרח האספקה עצמה.
4. נושאי ה- DRAWDOWN ו- PRE-PO, יטופלו בשלב זה בדו"ח חלוואי (יו"ר הועדה פאסל מסר לי כי חמורטוריום לא יחול על נושאים אלה). אם יהיה צורך, יכניסו זאת לחקיקה בקונגרס.
5. התאריך של ה- 21/5/91 (עמ' 7 סעיף (A)) ישונה ככל חנראה בהמשך תהליך החקיקה.

יבא אבא' צבא
יהודית ורנאי דונגר

שהה משהה רהא מנס מנס האירט

קנצ'ני א³כא פיר סוקא מא² רמ א⁴

ICA91A099

71
346
1140
2/11

[MAY 22, 1991: 3 PM]

AMENDMENT TO THE COMMITTEE PRINT DATED MAY 6, 1991
OFFERED BY MR. FASCELL

Page 163, after line 6, insert the following:

1 SEC. 242. ARMS TRANSFERS RESTRAINT POLICY FOR THE MIDDLE EAST
2 AND PERSIAN GULF REGION.

3 (a) FINDINGS.--The Congress finds that--

4 (1) nations in the Middle East and Persian Gulf
5 region, which accounted for over 40 percent of the
6 international trade in weapons and related equipment and
7 services during the decade of the 1980's, are the
8 principal market for the worldwide arms trade;

9 (2) regional instability, large financial resources,
10 and the desire of arms-supplying governments to gain
11 influence in the Middle East and Persian Gulf region,
12 contribute to a regional arms race;

13 (3) the continued proliferation of weapons and
14 related equipment and services contribute further to a
15 regional arms race in the Middle East and Persian Gulf
16 region that is politically, economically, and militarily
17 destabilizing;

18 (4) the continued proliferation of unconventional
19 weapons, including nuclear, biological, and chemical
20 weapons, as well as delivery systems associated with

ICA91A099

2

1 those weapons, poses an urgent threat to security and
2 stability in the Middle East and Persian Gulf region;

3 (5) the continued proliferation of ballistic missile
4 technologies and ballistic missile systems that are
5 capable of delivering conventional, nuclear, biological,
6 or chemical warheads undermines security and stability in
7 the Middle East and Persian Gulf region;

8 (6) future security and stability in the Middle East
9 and Persian Gulf region would be enhanced by establishing
10 a defensive military balance among regional powers by
11 restraining and reducing both conventional and
12 unconventional weapons;

13 (7) security, stability, peace, and prosperity in the
14 Middle East and Persian Gulf region are vital to the
15 welfare of the international economy and to the national
16 security interests of the United States;

17 (8) future security and stability in the Middle East
18 and Persian Gulf region would be enhanced through the
19 development of a multilateral arms transfer and control
20 regime similar to those of the Nuclear Suppliers' Group,
21 the Missile Technology Control Regime, and the Australia
22 Chemical Weapons Suppliers Group;

23 (9) such a regime should be developed, implemented,
24 and agreed to under the auspices of the 5 permanent
25 members of the United Nations Security Council and

7/1
346
1140
3/11

1990-05-23

04:00

KESHER-WASHINGTON

1490126

05

ICA91A099

3

1/40
4/11

1 through multilateral negotiations;

2 (10) confidence-building arms control measures such
3 as the establishment of a centralized arms trade registry
4 at the United Nations, cooperative verification measures,
5 communications measures, advanced notification of
6 military exercises, information exchanges, on-site
7 inspections, and creation of a Middle East and Persian
8 Gulf Conflict Prevention Center, are necessary to
9 implement an effective multilateral arms transfer and
10 control regime; and

11 (11) such a regime should be applied to other regions
12 with the ultimate objective of achieving an effective
13 global arms transfer and control regime, implemented and
14 enforced through the United Nations Security Council.

15 (b) UNITED STATES POLICY REGARDING ARMS TRANSFERS TO THE
16 MIDDLE EAST AND PERSIAN GULF REGION.--Accordingly, it shall
17 be the policy of the United States to--

18 (1) only transfer defense articles and defense
19 services to those nations of the Middle East and Persian
20 Gulf region that have agreed that such articles and
21 services will be used only for the purposes specified in
22 section 3(c)(5) of the Defense Trade and Export Control
23 Act (as amended by the International Cooperation Act of
24 1991) and will not be used for military aggression or to
25 coerce or intimidate other nations;

1CA91AU99

4

1140
5/11

1 (2) only transfer defense articles and defense
2 services to nations of the Middle East and Persian Gulf
3 region after the United States has determined that such
4 transfers will not destabilize the military balance of
5 power within the region or contribute to the escalation
6 of the arms race within the region;

7 (3) only transfer defense articles and defense
8 services to those nations of the Middle East and Persian
9 Gulf region that--

10 (A) have expressed willingness or are actively
11 engaged in the process of negotiating peace
12 agreements of the Arab-Israeli dispute through direct
13 negotiations, and

14 (B) with respect to other conflicts in the
15 region, have expressed willingness or are actively
16 engaged in the process of negotiating peace
17 agreements; and

18 (4) only transfer defense articles and defense
19 services to nations in the Middle East and Persian Gulf
20 region when such defense articles and defense services
21 could credibly be used successfully for the defensive
22 mission that is the justification for the transfer.

23 (c) NEGOTIATION OF A MULTILATERAL ARMS TRANSFER AND
24 CONTROL REGIME.--As soon as practicable after the date of
25 enactment of this Act, the President shall seek negotiations

ICA91A099

5

346 71
1140
6/11

1 among the five permanent members of the United Nations
2 Security Council, members of the North Atlantic Treaty
3 Organization, former members of the Warsaw Pact, and other
4 nations selling military equipment and services, ~~to establish~~
5 a comprehensive multilateral arms transfer and control regime
6 with respect to the Middle East and Persian Gulf region. The
7 purpose of this regime should be--

8 (1) to slow and limit the proliferation of weapons
9 and related equipment and services to nations in the
10 Middle East and Persian Gulf region;

11 (2) to halt the proliferation of unconventional
12 weapons, including nuclear, biological, and chemical
13 weapons, as well as delivery systems associated with
14 those weapons;

15 (3) to limit and halt the proliferation of ballistic
16 missile technologies and ballistic missile systems that
17 are capable of delivering conventional, nuclear,
18 biological, or chemical warheads;

19 (4) to maintain the military balance in the Middle
20 East and Persian Gulf region through reductions of
21 conventional weapons and the elimination of
22 unconventional weapons; and

23 (5) to promote regional arms control in the Middle
24 East and Persian Gulf region.

25 (d) CONVENING OF ARMS SUPPLIERS CONFERENCE.--As soon as

ICA91A099

347 71
1140
7/11

6

1 practicable after the date of enactment of this Act, the
 2 President should undertake good faith efforts to convene a
 3 conference of representatives from the five permanent members
 4 of the United Nations Security Council, members of the North
 5 Atlantic Treaty Organization, former members of the Warsaw
 6 Pact, and other nations selling military equipment and
 7 services as appropriate, to establish the arms transfer and
 8 control regime described in subsection (c).

9 (e) ARMS TRANSFER MORATORIUM.--

10 (1) ESTABLISHMENT.--Except as provided in paragraphs

11 (2) and (3), the United States Government shall not agree
 12 to any transfers of major military equipment to any
 13 nation in the Middle East and Persian Gulf region. This
 14 moratorium is established to induce and encourage the
 15 other permanent members of the United Nations Security
 16 Council to join in this effort and also to induce and
 17 encourage other members of the North Atlantic Treaty
 18 Organization, former members of the Warsaw Pact, and
 19 other major arms supplier nations to join in this effort.

20 (2) CONDITIONS FOR TERMINATION OF UNITED STATES

21 MORATORIUM.--The requirement of paragraph (1) for a
 22 moratorium on United States arms transfers of major
 23 military equipment to the Middle East and Persian Gulf
 24 region shall cease to apply if the President submits to
 25 the Committee on Foreign Relations of the Senate and the

ICA91A099

346 21
11460
8/11

7

1 Committee on Foreign Affairs of the House of
2 Representatives--

3 (A) a report stating that the President has
4 determined that there has been agreement by another
5 major arms supplier nation on or after May 21, 1991,
6 to transfer any major military equipment to any
7 nation in the Middle East and Persian Gulf region;
8 and

9 (B) the reports required by subsection (f)(1)(A)
10 and (B).

11 (3) EMERGENCY TRANSFERS.--Paragraph (1) does not
12 apply to any transfer of major military equipment that is
13 a necessary, emergency response to major and sustained
14 hostilities in the Middle East and Persian Gulf region or
15 to an imminent threat of such hostilities.

16 (4) MAJOR MILITARY EQUIPMENT.--As used in this
17 subsection, the term "major military equipment" means--

18 (A) air-to-air, air-to-surface, and surface-to-
19 surface missiles and rockets;

20 (B) turbine-powered military aircraft;

21 (C) attack helicopters;

22 (D) main battle tanks;

23 (E) submarines and major naval surface
24 combatants; and

25 (F) nuclear, biological, and chemical weapons.

ICA91A099

34671

1140

9/11

8

1 (5) EXEMPTION OF REPLACEMENT EQUIPMENT.--Paragraph
 2 (1) and paragraph (2)(A) do not apply with respect to
 3 transfers which only involve the replacement on a one-for-
 4 one basis of equipment of comparable quality that has
 5 become inoperable after the date of enactment of this
 6 Act.

7 (F) REPORTS TO CONGRESS.--

8 (1) REPORT ON PLAN FOR MULTILATERAL REGIME.--As soon
 9 as practicable after the date of enactment of this Act,
 10 the President shall submit to the Committee on Foreign
 11 Relations of the Senate and the Committee on Foreign
 12 Affairs of the House of Representatives the following two
 13 reports:

14 (A) A report setting forth a United States plan
 15 for leading the world community in establishing a
 16 multilateral regime to restrict transfers of advanced
 17 conventional and unconventional arms to the Middle
 18 East.

19 (B) A report analyzing the feasibility of an arms
 20 transfer and control regime among nations in the
 21 Middle East and the potential elements of such
 22 regime, including--

23 (i) the feasibility of opening for
 24 ratification or accession by nations of the
 25 Middle East and Persian Gulf region the Treaty

346 71 1/40

9

16/11

1 Between the United States of America and the
2 Union of Soviet Socialist Republics on the
3 Elimination of their Intermediate-Range and
4 Shorter-Range Missiles (done at Washington on
5 December 8, 1987), which bans all ground-launched
6 ballistic and cruise missiles having ranges
7 between 500 and 5,500 kilometers;

8 (ii) what techniques used in the Treaty on
9 Conventional Armed Forces in Europe (done at
10 Paris on November 19, 1990) can be usefully
11 applied to regional arms control initiatives in
12 the Middle East and Persian Gulf region; and

13 (iii) whether the "Open Skies" regime under
14 consideration for countries in Europe and North
15 America can be usefully applied to the Middle
16 East and Persian Gulf region.

17 (2) REPORTS ON TRANSFERS AND REGIONAL BALANCE.--Not
18 later than October 1 of each year, beginning in the first
19 calendar year which begins after the date of enactment of
20 this Act, the President shall submit to the Committee on
21 Foreign Relations of the Senate and the Committee on
22 Foreign Affairs of the House of Representatives a
23 report--

24 (A) documenting all transfers of conventional and
25 unconventional arms to the Middle East over the

ICA91A099

346 71

1/42

11/11

1 previous year and the previous 5 years, including
2 sources, types, and acquirers of weapons;

3 (B) analyzing the current military balance in the
4 region, including the effect on the balance of
5 transfers documented under subparagraph (A);

6 (C) describing the operation of any agreements
7 comprising the multilateral arms transfer and control
8 regime envisaged by this section; and

9 (D) identifying supplier nations that have
10 refused to participate in such a regime or that have
11 engaged in conduct that violates or undermines the
12 regime.

13 (g) EXISTING AGREEMENTS.--Subsections (b) and (e) do not
14 apply with respect to transfers of defense articles or
15 defense services pursuant to agreements entered into before
16 May 21, 1991.